

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
ЧЕТВРТА СЕДНИЦА
ПРВОГ РЕДОВНОГ ЗАСЕДАЊА
18. мај 2017. године

(Седница је почела у 10.05 часова. Председава Маја Гојковић, председник Народне скупштине.)

*
* *

ПРЕДСЕДНИК: Поштоване даме и господо народни посланици, отварам Четврту седницу Првог редовног заседања Народне скупштине Републике Србије у 2017. години.

На основу службене евиденције о присутности народних посланика, констатујем да седници присуствује 110 народних посланика.

Ради утврђивања броја посланика присутних у сали, молим вас да убаците своје идентификационе картице у посланичке јединице електронског система.

Констатујем да је применом електронског система за гласање утврђено да је у сали присутно 117 народних посланика.

С обзиром на то, у складу са чланом 88. став 2. Пословника, одређујем паузу од 10 минута. Хвала.

(После паузе – 10.40)

ПРЕДСЕДНИК: Констатујем да је применом електронског система за гласање утврђено да је у сали присутно 128 народних посланика.

Да ли неко од председника, односно овлашћених представника жели да затражи обавештење или објашњење у складу са чланом 287. Пословника?

Реч има народни посланик Славиша Ристић.

СЛАВИША РИСТИЋ: Поштовано председништво, поштовани народни посланици, упућујем посланичко питање Влади Републике Србије, Канцеларији за Косово и Метохију и „Телекому Србија“ и тражим објашњење у писменој форми, с тим да предложем да та информација буде достављена Народној скупштини Републике Србије где ћемо ту информацију разматрати, да коначно бацимо светлост на споразуме који су потписани у Бриселу, везано за телекомуникације. Јер, имамо потпуно различита дешавања на терену приликом имплементације тог споразума у

односу на оно што смо чули и 2015. године а и касније, у новембру 2016. године, када смо од власти, пре свега од Марка Ђурића, добили информацију да смо, ето, сачували имовину „Телекома Србија“, да ће „Телеком“ наставити да ради на простору Косова и Метохије без икаквих сметњи, да је то једна од наших највећих дипломатских победа итд, итд.

На терену се дешавају потпуно друге ствари, ви сте чули да су 1. маја престали да функционишу други оператери, „ВИП“ и „Теленор“, на простору Косова и Метохије, а „Телеком Србија“ је наставио да ради као ћерка фирме „Телеком“ из Београда, на начин што се регистровао код институција непризнате државе Косова. Дакле, имамо ситуацију да смо дозволили да се наша компанија региструје код тзв. „независног Косова“, код државе коју не признајемо, односно код државе коју тобож ова власт не признаје.

С друге стране, ту се јављају и многи други проблеми – имамо ситуацију да ће та ћерка фирма, за коју тврдимо да је наша српска, плаћати све пореске дажбине тзв. „независном Косову“ и помагати финансијски „независно Косово“.

Имамо такође ситуацију да су сви запослени који су радили у „Телекому“ Косова на простору КиМ, добили раскид уговора код „Телекома Србија“ и морали су да склапају нове уговоре о раду са том новом кћерком фирмом, с тим што им је генерални директор Предраг Ђулибрк наредио да морају као услов да изваде лична документа тзв. „независног Косова“. Морали су, дакле, да промене своје држављанство да би могли да наставе да раде.

Такође, од 15. маја корисници Телекомових услуга на простору КиМ већ сада имају низ проблема. Један од тих проблема је да не могу, рецимо, да плаћају путем телефона разне врсте услуга овде у Србији. Ја сам јуче пробао да платим паркинг на овај 064 број. Пробао сам да платим паркинг, овде у Београду, и добио сам поруку – поштовани корисниче, ова услуга вам није дозвољена.

Потпуна је лаж да се ништа није променило. Ми нажалост сада тамо имамо не српску већ албанску компанију.

Направили смо то предузеће, ту ћерку фирму „Телекома Србија“ и на њеном челу, на челу управног одбора те компаније – нове, косовске, налази се Зоран Милојевић Зеља, широј јавности иначе познат као експерт СНС за локалне изборе у Мионици, Лучанима, Врбасу, Зајечару итд. који по сопственом признању каже да је приватни предузетник али очигледно има далеко веће квалитете – чак и за ову област телекомуникација. Иначе, знамо да је као експерт за локалне изборе, у оквиру кампање коју је водио, преваспитавао бираче и одборничке кандидате, оне који нису хтели да слушају.

Да ствар буде озбиљна, најгоре у овом споразуму је то што ће корисници телефонских услуга на КиМ морати да склапају нове уговоре са

том кћерком фирмом а као један од услова тражи се да сви ми који смо до сада користили те услуге морамо извадити лична документа тзв. „независног Косова“, а као услов за личну карту тзв. „независног Косова“ је држављанство републике косова.

Ја питам премијера и све оне који су потписали овај споразум – ко им је дозволио да нам мењају држављанство и да то постављају као услов?

Питање сасвим кратко за вас, госпођо председнице – када ћете заказати посебну седницу у вези са КиМ, када ћемо разматрати ова питања?

ПРЕДСЕДНИК: Време. Хвала пуно.

Бошко Обрадовић. Изволите.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Поштоване колеге народни посланици, помаже бог свима.

Данас бих желео да поставим два питања ресорним министрима; прво се односи на министарку без портфеља Славицу Ђукић Дејановић и њен рад у протеклих 10 месеци од формирања актуелне Владе Републике Србије.

Наиме, ми константно у Народној скупштини Републике Србије у ових 10 месеци не добијамо извештај о раду министара у Влади Републике Србије.

Према Пословнику о раду Народне скупштине министри су дужни да на свака три месеца достављају извештај о свом раду, да затим дођу и присуствују седницама надлежних скупштинских одбора и одговарају на питања народних посланика. То министри у овој Влади Републике Србије никада не раде. Ово је једна неодговорна Влада Републике Србије и прави пример је управо госпођа Славица Ђукић Дејановић којој желим да поставим одређена питања.

Наиме, нико не зна шта 10 месеци као министар без портфеља за демографију и популациону политику ради Славица Ђукић Дејановић. Тек смо ових дана добили једну кратку изјаву од ње, заправо најбољи доказ пораза њеног комплетног рада – да је Влада Републике Србије издвојила из буџета милион евра за популациону политику у Србији.

Поштоване колеге народни посланици, поштовани грађани Србије, град Београд је издвојио два милиона евра за „музичку фонтану“ на Славији, а Влада Републике Србије је издвојила дупло мање, један милион евра за комплетну популациону политику у целој Србији, дупло мање него једна фонтана на Славији у граду Београду.

Зато моје питање госпођи Славици Ђукић Дејановић иде управо у том правцу – како је могуће да за 10 месеци није покренула ниједан једини пројекат по питању популационе политике, како је могуће да сада тражи од локалних самоуправа да оне имају радна тела за демографију, да имају пројекте, да издвоје у буџету средства – када је половина текуће календарске буџетске године?

Дакле, потпуно расуло једног накарадно измишљеног министарства без портфеља, измишљеног ради поделе партијског плена после избора како би се удомио партијски коалициони кадар и да би се испоштовао коалициони договор, а да се при том ништа не ради на пољу борбе против беле куге као државног приоритета број један.

Сама министарка у својој изјави признаје да ће тек на основу овог експерименталног периода донети одређене законе који треба да побољшају популационо стање у Србији. Дакле, нема никакву идеју и никакво решење како се у овом тренутку борити против беле куге у српском народу.

Друго питање је усмерено министрима Александру Вулину и Небојши Стефановићу. Тиче се озбиљне забринутости великог броја грађана Србије о томе у ком правцу ће ићи мигрантска криза. Наиме, тај проблем имају грађани Суботице, грађани Тутина, Жупског Александровца, као и низа других градова и општина у Србији.

Шта их заправо брине? Брине их информација, коју сам иначе добио од државног секретара др Ненада Иванишевића из Министарства за рад, запошљавање, борачка и социјална питања, да Влада Републике Србије признаје да је до сада 16 локалних самоуправа у Србији направило локалне акционе планове за збрињавање миграната, да је у 38 јединица локалне самоуправе у току поступак измена и допуна локалних акционих планова, да је Влада Републике Србије донела уредбу о програму коришћења средстава за решавање стамбених потреба, као и друге програме интеграције миграната у 2017. години, да је Министарство просвете потписом министра Шарчевића послало 5. маја стручно упутство за укључивање ученика миграната у систем школовања. Упутство је потписао лично министар Шарчевић а садржај се односи на укључивање миграната у школски систем без обзира на претходно стечено знање, уз обавезу обезбеђења педагошког асистента.

Постављам питање надлежним министрима – да ли су решили стамбена питања избеглица, интерно расељених лица из Републике Српске Крајине, Босне и Херцеговине, са Косова и Метохије, па да сада имају времена и капацитета, снаге и средстава да решавају и стамбено збрињавају мигранте? Да ли су решили проблем инклузије у српским школама? Да ли су решили проблем са педагошким и другим асистентима за ученике, за особе са инвалидитетом, па сада имају времена да интегришу мигранте у школски систем?

Србија је веома забринута због појачавања мигрантске кризе. Преко 8.000 миграната је у Србији и тражим јасне одговоре од надлежних министара.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала, потрошили сте време.

Реч има народни посланик Мирослав Алексић.

МИРОСЛАВ АЛЕКСИЋ: Захваљујем.

Поштована председнице, поштовани народни посланици, постављам питање министру културе и информисања, министру привреде и Влади Републике Србије у вези са приватизацијом и спровођењем сета медијских закона за приватизацију медија – какви су ефекти и резултати приватизације медија?

Наиме, приликом доношења Закона о приватизацији медија идеја је била да се обезбеди могућност увида у транспарентност функционисања и власништва медијских кућа, да држава изађе из власништва у медијима, да се грађанима обезбеди транспарентно, истинито и благовремено информисање. Чини ми се да данас имамо ситуацију која на све личи, осим на то шта је била прича када сте образлагали мотиве за усвајање сета медијских закона.

Пре неколико дана смо имали дан који је обележен као Дан слободе медија, а чини ми се да у Србији данас тиме не можемо да се похвалимо јер су медији све само нису слободни, непристрасни и нису медији из којих је држава изашла. Дакле, стање у медијима данас је горе него када је данашњи председник и премијер био министар информисања 90-их година. То можете видети на безброј примера. Један од њих је „Танјуг“ и то је такође наставак мог питања – какав је статус Новинске агенције „Танјуг“, која је угашена 31. октобра 2015. године у складу са законом, међутим данас функционише и ради несметано – и не само што обезбеђује финансирање, већ обезбеђује и добит из свог пословања.

То није у складу са законом и они изгледа постају још једно обележје ваше владавине, односно још један фантом. Поред фантома „Савамале“, из медијске области имамо фантоме као што је Новинска агенција „Танјуг“. Занима ме како ће се решити њен статус и како ће „Танјуг“ функционисати у наредном периоду? Није „Танјуг“ једини. Имате безброј примера локалних медија где сте под капом медијских закона наводно желели да професионализујете рад медија. Сада имате ситуацију да је Телевизија Крагујевац угашена после приватизације и да сада желите поново да је вратите, па је Влада је донела одлуку да се Телевизија Крагујевац, са свим дуговима који су у међувремену настали, врати граду Крагујевцу. Наравно, шта друго могу рећи на то него да сте неком Радојици Милосављевићу, неком Гашићу и сличнима дали да приватизују те телевизије, да се мало поиграју са њима и да их онда поново врате држави – да држава то финансира. Ни држава, ни њени грађани, ни медији не могу бити играчка било ког појединца или било које власти.

Наравно, тај излазак државе из медија изгледао је тако што су средствима из локалних буџета и других државних институција ти медији приватизовани. Приватизовани су они који су били подобни режиму и данас се не финансирају из свог пословања већ те приватне фирме

обезбеђују средства из конкурсног финансирања, преко јединица локалних самоуправа.

По правилу, у највећем броју случајева они медији који су подобни Влади Републике Србије добијају највеће износе средстава и онда они служе за прикривање истине и стања у друштву, служе за манипулацију, служе за стварање атмосфере страха, за стварање атмосфере мржње и редовно имате серијале разно разних насловних страна које позивају на ратове. На телевизијама су уведене емисије, у једном периоду, државних удара, разно разне ситуације у Јајинцима и све са идејом да се заправо скрене пажња са истине и стања у каквом се данас Република Србија налази.

Управо због тога сам као посланик Народног покрета Србије и наша посланичка група Социјалдемократска странка, Народни покрет Србије поднели јуче предлог за образовање анкетног одбора ради утврђивања стања у медијима после процеса приватизације и стања агенција и медијских кућа чији статус није решен, као што је „Танјуг“, као што су „Политика“, „Новости“... јер смо пре неколико дана могли чути и од министра културе и информисања да сада покушава да изнађе неки нов начин за функционисање ових медијских кућа, па се можда оне поново врате под државне јасле што говори да ви настављате да кршите законе које сами овде усвајате, већином посланика владајућих структура у Народној скупштини. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има народни посланик Балша Божовић.

БАЛША БОЖОВИЋ: Захваљујем.

Покушаћу да поново поставим питање које сам покушао и прошле недеље, али сам био спречен у томе. Интерес јавности претеже над интересима Владе Републике Србије да не одговори на једноставно питање – због чега је министар унутрашњих послова Небојша Стефановић стао на страну Звездана Јовановића, убице Зорана Ћинђића, а не на страну полицајца Далибора Карановића, часног полицајца који је један од највећих бораца против наркотика у полицији данас, у Србији.

Иза Далибора Карановића стала су два полицијска синдиката, 90 његових колега подржало га је потписима подршке тражећи од надлежних органа да реагују, од Тужилаштва такође да реагује. Далибор Карановић је полицајац коме су претили дилери наркотика из Бачке Паланке. Далибор Карановић, часни српски полицајац, поднео је кривичну пријаву по којој се не поступа и питам Владу Републике Србије – како је могуће да се не поступа по кривичној пријави за угрожавање безбедности службеног лица? Због чега је та кривична пријава у фиоци?

Крајем прошле године десило се то да је по дојави грађана неколико лица наводно продавало наркотике малолетним лицима у Бачкој Паланци. Далибор Карановић је изашао на лице места и тражио од присутних да се легитимишу. Један од њих, син Звездана Јовановића, је то

одбио да уради. По правилима службе и Закона о полицији, приведен је на свега 10 минута да би се утврдио идентитет.

Ове године, 13. фебруара, Звездан Јовановић пише писмо Небојши Стефановићу у којем полицију назива „бесним псима“. Постављам Небојши Стефановићу друго питање – како је могуће да није реаговао на писање Звездана Јовановића који часну српску полицију назива бесним псима?

Четрнаестог фебруара, дакле одмах сутрадан, Небојша Стефановић реагује тако што се из Кабинета министра, Сектор унутрашње контроле, по пријави Звездана Јовановића налаже да се часни полицајац Далибор Карановић казни – он се суспендује и даље се наставља хајка против њега. Сведоцима који су давали исказе Сектор унутрашње контроле је подметнуо лажне исказе које су они потписивали, за које су рекли да су лажни, након тога – када су давали своје личне изјаве пред тужилаштвом, Основним јавним тужилаштвом у Бачкој Паланци и Новом Саду.

Постављам треће питање Небојши Стефановићу – због чега је Сектор унутрашње контроле у оквиру Министарства унутрашњих послова подметао лажне исказе часном полицајцу Далибору Карановићу? Да ли је то зато што је то од њега тражио Звездан Јовановић? Да ли је могуће да имамо министре који између убице Зорана Ђинђића и часних полицајаца који се боре свакога дана да се деци на улици не продаје дрога, изаберу Звездана Јовановића? Како је могуће да Влада Републике Србије има и даље министре који су били, или јесу у веома блиским односима са „Земунским кланом“ и до када ће та ситуација бити у Србији? Очигледно да је Звездан Јовановић шеф многим у Влади Републике Србије, да говори и кадрује српском полицијом, да говори када и ко треба да буде суспендован, смењен, евентуално да каже Тужилаштву када ће покренути кривичну одговорност против часних српских полицајаца који раде свој посао.

Од дана када је суспендован, и овим завршавам, Далибор Карановић са свог радног места, у полицијској станици Бачка Паланка има нула заплене наркотика и овим је отворено тржиште наркотика у том делу Србије, близу границе са Хрватском, где је промет наркотика огroman. И то је све на част министру Стефановићу, желим да одговори и постављаћу питања док год не одговори због чега се ставио у одбрану Звездана Јовановића а не часног српског полицајца? Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има Марјана Мараш. Изволите.

МАРЈАНА МАРАШ: Поштована председнице, поштоване колеге и колегинице народни посланици, користећи своје право из Пословника, по члану 287. желим да затражим обавештење од министра за рад, запошљавање, борачка и социјална питања а питање се односи на статус цивилних инвалида рата.

Наиме, од Другог светског рата до данас у нашем законодавству постоји категорија цивилних инвалида рата, закони су се

мењали али су цивилне жртве и њихове породице имале законска права на заштиту и одређени обим припадљености, као и правичну накнаду за последице рањавања и губитка члана породице. Сада је на снази Закон о цивилним жртвама рата из 1996. године, а према нашим сазнањима и сазнањима организација цивилних инвалида припремљен је и нови закон.

Према информацијама којима располажемо, велики број цивилних жртава рата, ратних дејстава, остаће без припадљености које су до сада имали. Ограничења су у прибављању документације. Да подсетим да се цивилним жртвама сматрају лица којима је утврђен степен инвалидности до 50 процената и више. Има међу њима и логораша страдалих од експлозивних средстава и рањаваних. Постоји конкретан проблем и у међуопштинској организацији цивилних инвалида рата Врбас–Кула, где неколико чланова ове организације који имају степен инвалидитета од 50 посто не могу да остваре своје право јер не могу да дођу до оригиналних докумената. Наравно да постоји и категорија са степеном инвалидности од 50 процената и мање, који немају овај статус.

Моје питање министру гласи – који је најоптималнији начин на који се може решити статус цивилних инвалида рата за све наше грађане који би евентуално остали без припадљености по новом закону, јер се ради о стеченим правима групе грађана по основу последица претрпљених услед ратних и оружаних дејстава, а процена је да би ове припадљености могло да изгуби око 15.000 лица? Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има Војислав Шешељ. Изволите.

ВОЈИСЛАВ ШЕШЕЉ: Даме и господо народни посланици, са својим питањем се обраћам премијеру Александру Вучићу и министру иностраних послова Ивици Дачићу. Зашто је Влада Вучић–Дачић, односно напредњачко-социјалистичка влада, која траје већ пет година у континуитету, потпуно запоставила проблем истакнутих српских државника, војних команданата који су неправедно осуђени пред Хашким трибуналом, којима су изречене драконске казне за измишљена кривична дела?

Ви се сећате, након што је формирана влада Вучић–Дачић – формално је она у то време била Дачић–Вучић, али сви знамо да је Александар Вучић као први потпредседник заправо био главни човек у тој влади – послала је министра правде Селаковића да обиђе скоро све хашке оптуженике. Убрзо за њим је Томислав Николић послао свог саветника Оливера Антића са истом намером. Они су разговарали са скоро свим робијашима, ја знам само једног с којим нису, иако су се упињали из петних жила и давали велика обећања да ће Влада предузети многе ствари у вези са помагањем породицама, олакшавањем робије осуђеницима, оптуженицима, притвореницима...

Обећања су ишла у правцу залагања Владе пред Саветом безбедности УН да се донесе одлука да се свим Србима осуђеним у Хагу омогући да издржавају изречену казну у Србији. То би већ много олакшало њихов положај, олакшало породицама да их посећују. То би било као да су напола пута до куће. Међутим, како су тада дата обећања од господина Селаковића и господина Антића – до данас ништа није учињено.

Подсећам вас да у Данској још увек робија министар Владе Републике Српске Радослав Брђанин, да у Финској још увек робија генерал Небојша Павковић, да у Естонији робијају: председник Републике Српске Крајине коме није истекао мандат, Милан Мартић, генерал Драгомир Милошевић и Милан Лукић, да у Немачкој робијају генерал Станислав Галић и потпуковник Вујадин Поповић, да у Пољској робија Радислав Крстић кога су арапски робијаши једном већ умало заклали у Енглеској, већ су му вратне жиле биле пресечене и у последњи моменат му је спасен живот.. у Француској још увек робија некадашњи председник општине Приједор Миломир Стакић. Дакле, говорим о људима који су несумњиво невини осуђени у Хагу, којима никаква кривица није доказана. У Хашком трибуналу се још налазе четворица Срба. За измишљене злочине осуђени су Стојан Жупљанин и Мићо Станишић.

Првостепено је за извршене злочине осуђен председник Републике Српске Радован Караџић и очекује се пресуда генералу Младићу, који је био главни командант Војске Републике Српске. Генерал Младић је у веома тешком здравственом стању и очигледно је да се темпира његова смрт непосредно након изрицања пресуде. То су покушали да ураде и са Слободаном Милошевићем и у нечему су се прешли. Неће се два пута прећи, овога пута ће то прецизно да ураде.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала вам. Прошло вам је време.

Реч има Маријан Ристичевић. Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, ја ћу поставити неколико питања, из простог разлога што сам данас дирнут, дирнут чињеницом да о нарко-дилерима причају они којима је водећи нарко-дилер на Балкану а можда и у свету био највећи инвеститор. Претпостављам да су мислили да то што је узгајано у Уругвају и Латинској Америци треба да се узгаја у Србији и да сељацима, односно у комбинате унесу високопрофитабилне културе. Дирнут сам због тога и зато питам – да ли је Дарко Шарић био инвеститор и учествовао у приватизацији, непосредно или посредно, у Републици Србији за време владавине бившег режима и када се то дешавало, који комбинати и која предузећа су била у питању?

Такође постављам питање о Зорану Ћопићу Ћопи, да ми се одговори – у ком времену, у којим годинама је он учествовао у приватизацији ИКЛ у Земуну и у приватизацији шећеране у Сремској

Митровици? Да видимо чије су заслуге, које странке су у питању, јер се то нон-стоп пребацује нешто нама.

С тим у вези, а у вези са оптужбама да смо везани за земунски клан и Звездана Јовановића, постављам следећа питања. Колико је унапређено припадника ЈСО, од 2000. до 2003. године? Такође постављам питање – да ли су највиши државни функционери, чланови ДС, у то време више пута обилазили у Кули ЈСО, што фотографије потврђују? Да ли је тачно да је у тој јединици за специјалне операције, која је била под контролом Владе Републике Србије, био и Звездан Јовановић? Такође, да ли је тачно да су високи функционери ДС, заједно са господином Брацановићем који је за нешто оптужен али не улазећи у то за шта, да ли је тачно да су опет посећивали ЈСО у којој је био Звездан Јовановић? Да ли је тачно да су високи функционери ДС, чланови Савезне владе у пратњи чланова Републичке владе, заједно са Бајагом, приређивали неколико месеци пре убиства премијера Зорана Ђинђића специјалну приредбу за ту јединицу? Ове фотографије потврђују да ја говорим истину. Дакле, имамо и представника Савезне владе, министра унутрашњих послова, имамо на тој приредби и представника Републичке владе, односно министра унутрашњих послова господина Михајловића који је такође, том приликом, обишао ЈСО... у строју се види Звездан Јовановић. Такође морам да питам – да ли је тачно да је председник ДС својевремено обилазио и Пале – а они глуме неку мирнодопску групу – и гуслао заједно са Радованом Карацићем, што фотографија потврђује?

Дакле, хоћу прецизне одговоре на ова питања, с обзиром да се нама спочитава нека веза са земунскоим кланом. Зато питам даље, да ли је неко од функционера ДС тада и представника Владе посећивао Душана Спасојевића и екипу у централном затвору, поводом чега, да ли се то десило после хапшења у Француској и изручења нашој земљи, и уместо да им се суди – неки људи су га посећивали тамо. Има индиција да су то радили високи функционери ДС, тадашњи функционери. С тим у вези, неколико месеци после тога су они ослобођени. Зато вас питам, све нас заједно – да се то није десило, да није било тих посета које су резултирале пуштањем на слободу, да ли би се десило убиство премијера Ђинђића од стране земунског клана и официра ЈСО са којима је ДС очигледно – њени функционери који су тада били уједно и државни функционери – имала и те како везе.

На крају, у преосталом времену, питање за Тужилаштво за ратне злочине, за новог тужиоца – да ли је приликом пријема Бисерке Живковић у радни однос у Тужилаштву за ратне злочине именована имала положен правосудни испит или га је накнадно положила? Уколико је тај испит био неопходан за пријем, да се преиспита тај пријем. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Време. Хвала.

Да ли се још неко јавља?

Реч има Саша Радуловић.

САША РАДУЛОВИЋ: Поштовани грађани, даме и господо, до сада је посланичка група Доста је било 32 пута постављала питања председнику Владе и председници Скупштине, и то председнику Владе Републике Србије 20 пута и председници Скупштине 12 пута – и ниједан одговор на ова питања до сада нисмо добили. Када поставимо питање, да грађани знају, стручне службе откуцају то питање и упуте функционерима, у овом случају председници Скупштине и председнику Владе који имају обавезу, по члану 287. Пословника, да писмено одговоре на питања у року од 15 дана – не усмено да дају образложења, него да писмено одговоре. Ово су правила. Ја се надам да ћемо се сви сложити, она би се морала поштовати.

Питање за председницу Скупштине је – због чега не одговара на посланичка питања посланика из посланичке групе Доста је било? Питање за председника Владе – због чега игнорише питање посланика из посланичке групе Доста је било? Зар не разумеју да непоштовање правила уводи врло лошу праксу и шаље сигнал грађанима да нека правила важе за њих, а не важе за високе партијске функционере и званичнике? Значи, ово је јако важно питање за владавину права и поштовање правила и закона, који би морали да се успоставе у овој Скупштини.

Затим, постављамо питање председници Скупштине. Имали смо на претходном заседању разговор о томе да се посланицима из редова опозиције не даје право на реплику и када су увређени, а представницима владајуће већине увек се даје право на реплику. Онда смо добили образложење од тада председавајућег потпредседника Арсића да када неко назове посланика „Саша Крадуловић“ или, рецимо „Саша Расуловић“, да посланик нема право на реплику пошто то није његово пуно име и презиме и није ваљда да се препознао у тим речима. Ми мислимо да је то дечије и незрело, међутим, добили смо званично образложење потпредседника Скупштине.

Питање за председницу Скупштине, ако се ми, рецимо, са ове говорнице будемо понашали исто тако незрело, па будемо говорили о „српској назадној странци“ или будемо говорили о „Лажољубу Арсићу“ или „Лажољубу Ристичевићу“ или се будемо обраћали „Крадољубу Вучићу“, да ли ће то такође значити да владајућа већина неће добити право на реплику? Ми мислимо да је ово неприхватљиво, да је ово унижавање овог дома и да би са овом праксом требало прекинути, и да не говоримо о томе да по члану 106. овакве ствари не би смеле уопште да се изговарају, као и по члану 107. Значи, ово је питање за председницу Скупштине.

Такође, распоред седења у Скупштини је још увек привремени. Посланичка група Доста је било тражи да буде у првом реду у Скупштини ево већ девет, десет месеци. Потпуно се игнорише наш захтев. Због чега председница Скупштине и секретаријат у потпуности игноришу наш захтев

да се донесе коначан распоред седења? Поред тога, стручним службама, односно сарадницима посланичке групе није дозвољен улазак у Скупштину јер немају пропуснице, привремене или сталне. Ми смо више пута до сада тражили те пропуснице а Генерални секретаријат игнорише наше захтеве и онда испаде да председница Скупштине каже да је у реду, да могу да долазе сарадници посланичких група а да Секретаријат не издаје пропуснице.

Молим вас да нас обавестите да ли ће Секретаријат почети да издаје пропуснице или да обавестите јавност и кажете да посланичке групе немају право да добију стручне сараднике који помажу у раду посланичких група.

Такође, код заказивања седница, ми смо ово питање већ поставили 16. новембра председници Скупштине – када ће бити донет годишњи програм рада Народне скупштине како то прописује члан 28. став 1. Пословника? Нисмо одговор добили до данас, него се овако заказују седнице Скупштине – јуче је у 9.29 часова заказана седница за данас у 10.00 часова.

Затим и питање за председника Владе – у претходне три године и наредне две, казао је, завршићемо више путева него у претходних 60 година. Захтевам од председника Владе да нам достави обавештење колико је путева изграђено од 1954. године до данас, и колико је то путева за ових пет година, како је рекао да ће бити изграђено, више него то?

Друго питање – имали смо ове тунеле на путу од Љига до Прељине који су нижи од прописаног, имамо два тунела, а нема асфалтне подлоге. Зашто је то тако? Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала, време.

Видећу зашто моји одговори на питање не долазе до ваше посланичке групе, а ако су у складу са чланом 287, односно у оквиру мојих права и обавеза, то ћу проверити. Ви имате колико знам консултанте који су запослени и на неодређено време, они долазе на свој посао...

(Саша Радуловић: Ја вас молим да не одговарате усмено него писмено. Хвала вам.)

Због јавности да не би било ту неких заблуда. Значи, постоје запослени на неодређено време који примају плату и долазе редовно на свој посао, за остала лица која желе да дођу у парламент из неког разлога, видећемо у генералном секретаријату, вероватно од дана када је троје људи ушло у ову салу а не спадају у категорију консултаната нити посланика, свирали су гитаре и не знам ни ја шта су већ радили, мало су пооштрене неке контроле – да не би обесмислили рад нашег парламента и да би наш парламент био једнак свим парламентима у Европи и у свету где постоје стриктна и важна правила понашања за посланике и за све заинтересоване који би да обиђу салу или да свирају у времену када имамо паузе или завршимо редован рад.

Реч има народни посланик Љубиша Стојмировић. Изволите.

ЉУБИША СТОЈМІРОВИЋ: Поштоване колегинице и колеге, користећи право у складу са Пословником, постављам питање Министарству унутрашњих послова, Министарству за спорт и омладину, Министарству здравља и Министарству просвете. Питање се фактички не односи само на деловање у области ових министарстава. Ја мислим чак да је свако од нас појединачно дужан да се супротстави овом злу о коме ћу покушати да говорим.

Србијом, поред многобројних мука које нам постављају разновразни под знацима навода „пријатељи“, хара једно зло које се зове секте и невладине организације. Мислим, да смо ту затајили и да не радимо довољно на решавању тог проблема. Млади људи најчешће, а и остали, у великој су опасности од ових организација које покушавају да користећи тренутну животну позицију људи у Србији, много тога негативног ураде. Тих секти има премного, као и невладиних организација. Неке од њих имају назив „Црна ружа“, неки „Млади лавови“, неки пропагирају некакво учење звано шамбала, али заједнички циљ свих њих је да створе лошу ситуацију међу младом популацијом најчешће; на то да поставим ово питање је утицао један чланак у новинама где је професор др Мирјана Томовић искрено изнела свој проблем у којем је приказала како је изгубила сина пре 15 година од те секте зване „Црна ружа“ и њена борба ових 15 година да покуша да наредним нараштајима омогући да се тако нешто никада не деси.

Покушавајући да сагледам овај проблем интересовао сам се да видим ко се бави тим проблемима и ко може ту да помогне. Некада је посланик овде у Скупштини био и Слађан Мијаљевић, био је посланик СРС, он је једна од оних који се баве тим проблемом, Зоран Луковић се такође бавио тим проблемом али видим да се и ти људи повлаче из тог проблема, највероватније због тога што немају системску подршку министарстава и целокупне наше власти. Рачунам да је то велик проблем и да га је тешко решити. Али, ако не можемо сами нешто да урадимо, можемо да погледамо како су то урадиле земље ЕУ и то две најјаче земље – Француска и Немачка, а још бољи пример је како је то урадила Русија и како је она покушала да реши тај проблем.

Мислим да ће ово питање пробудити савест многим који могу да помогну да се реши овако нешто, да никада више ниједна породица, ниједан појединац не страда од тог зла које се зове секта и невладине организације. Да ли постоје неке невладине организације чије је деловање позитивно. Највероватније да постоје и моје се питање не односи на њих, али они који покушавају ради своје личне користи или тих својих секти и невладиних организација да убеду младе људе да дигну руку на себе, да се убију, да одређену имовину препишу њима – многе ствари које нису ни позитивне нити прилике земљи као што је Србија, морамо искоренити. Морамо скупити снаге да решимо овај проблем.

Апелујем на министарства која сам поменуо да покушају да дају своје предлоге и да одреде стратегију, а сви ми заједно, заједничким снагама, удружени да кренемо у борбу против овог зла. Мислим да је велики број грађана Србије, поготово младих, већ сада под утицајем тих секти и ако не предузмемо нешто у најскорије време направићемо велику грешку. Хвала вам.

ПРЕДСЕДНИК: Обавештавам вас да су данас спречени да седници присуствују Ђорђе Милићевић, Владимир Маринковић и Нада Лазић.

Сагласно члану 86. став 2. Пословника Народне скупштине ову седницу сазвала сам у року краћем од рока утврђеног у члану 86. став 1. Пословника због потребе да Скупштина што пре размотри предлоге аката из предложеног дневног реда седнице.

У сазиву ове седнице, који вам је достављен, садржан је предлог дневног реда седнице.

Пре утврђивања дневног реда седнице, одлучићемо о предлозима за стављање на дневни ред аката по хитном поступку и предлозима за допуну предложеног дневног реда.

Посланичка група ДС предложила је да се по хитном поступку стави на дневни ред – Предлог одлуке о измени Одлуке о избору чланова и заменика чланова одбора Народне скупштине Републике Србије.

Стављам предлог на гласање.

Закључујем гласање: за је гласало – 140, против – нико, уздржан – један, није гласало – 17 народних посланика.

Констатујем да је прихваћен овај предлог.

Председник парламента предложио је да се по хитном поступку стави на дневни ред – Предлог одлуке о изменама Одлуке о утврђивању састава сталних делегација Народне скупштине Републике Србије у међународним парламентарним институцијама, такође на предлог ДС-а.

Стављам на гласање.

Закључујем гласање: за је гласало – 141, против – нико, уздржаних – нема, није гласало 16 народних посланика.

Констатујем да је прихваћен овај предлог.

Влада је предложила да се по хитном поступку стави на дневни ред – Предлог закона о давању гаранције Републике Србије у корист Немачке развојне банке KFW Франкфурт на Мајни, по задужењу Акционарског друштва Електромреже Србије Београд, Регионални програм енергетске ефикасности преносног система.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 129, против – два, уздржан – један, није гласало 25 посланика.

Констатујем да је Скупштина прихватила овај предлог.

Влада је предложила да се по хитном поступку стави на дневни ред – Предлог закона о давању гаранције Републике Србије у корист Немачке развојне банке KfW Франкфурт на Мајни, по задужењу Јавног предузећа Електропривреда Србије, Београд, Пројекат модернизација система за отпепељивање ТЕ „Никола Тесла А“.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 133, против – два, уздржаних – нема, није гласало 24 посланика.

Констатујем да је прихваћен овај предлог.

Влада је предложила да се по хитном поступку стави на дневни ред – Предлог закона о допуни Закона о Агенцији за осигурање депозита.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 133, против – два, уздржаних – нема.

Констатујем да је овај предлог прихваћен.

Влада је предложила да се по хитном поступку стави на дневни ред – Предлог закона о допуни Закона о осигурању депозита.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 132, против – два, уздржаних – нема, није гласало 24 посланика.

Констатујем да је прихваћен предлог.

Влада је предложила да се по хитном поступку стави на дневни ред – Предлог закона о изменама и допунама Закона о управљању отпадом.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – нико, против – два, уздржаних – нема, није гласало 158 посланика.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народна посланица Соња Павловић предложила је да се по хитном поступку стави на дневни ред – Предлог закона о изменама и допунама Закона о заштити животне средине.

Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање: за – два, против и уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Посланичка група Нова Србија – Покрет за спас Србије, предложила је да се по хитном поступку стави на дневни ред Предлог одлуке о изменама Одлуке о избору чланова и заменика чланова Одбора Народне скупштине Републике Србије.

Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање: за – пет, против и уздржаних – нема.

Констатујем да Скупштина није прихватила овај предлог.

Народна посланица Александра Јерков, на основу члана 92. предложила је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама Закона о пољопривредном земљишту.

Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање: за – девет, против и уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народна посланица Александра Јерков предложила је да се дневни ред допуни тачком – Предлог закона о измени Кривичног законика.

Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање: за – 10, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народна посланица Александра Јерков предложила је да се дневни ред допуни тачком – Предлог закона о финансирању Аутономне Покрајине Војводине.

Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање: за – седам, против – нико, уздржаних – нема, није гласало 153.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народна посланица Александра Јерков предложила је да се дневни ред допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о основама система образовања и васпитања.

Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање: за – девет, против и уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народна посланица Александра Јерков предложила је да се дневни ред допуни тачком Предлог закона о изменама и допунама Закона о уџбеницима.

Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање: за – 12, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народна посланица Александра Јерков предложила је да се дневни ред допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о високом образовању.

Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање: за – девет, против и уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народна посланица Маја Виденовић предложила је да се дневни ред допуни тачком – Предлог закона о изменама Закона о буџетском систему.

Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање: за – 10, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народна посланица Гордана Чомић предложила је да се дневни ред допуни тачком – Предлог Одлуке о образовању анкетног одбора ради утврђивања чињеница и околности које су довеле до хеликоптерске несреће у којој је живот изгубило седам особа.

Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање: за – 13, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Горан Јешић предложио је да се дневни ред допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о подстицајима у пољопривреди и руралном развоју.

Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање: за – 10, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Горан Јешић предложио је да се дневни ред допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о пољопривредном земљишту.

Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање: за – 12, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Горан Богдановић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о измени Закона о порезу на добит правних лица.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање и саопштавам: за – 10, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Народни посланик Горан Ћирић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог за разрешење Маје Гојковић са функције председника Народне скупштине.

Посланик Горан Ћирић има реч.

ГОРАН ЋИРИЋ: Поштоване колегинице и колеге посланици, поштована председнице Парламента, поднели смо захтев за вашу смену и, пре свега, изгласавање и подршку да расправљамо о начину рада Скупштине у овом сазиву, наравно, и у претходним сазивима.

Прошли пут сам прочитао интегрално образложење, али ћу сада рећи шта је суштина.

Дакле, ви сте угрозили достојанство рада ове скупштине, овог сазива Скупштине тиме што сте функцију Скупштине која има – у подели одговорности три гране власти у Републици Србији – задатак контроле пре свега извршне власти, дозволили сте да у току предизборне кампање за избор председника Републике Србије динамиком рада управља, пре свега, Влада Републике Србије и њен председник Владе, Александар Вучић, у шта смо могли да се уверимо и у директним преносима и у јавним наступима и на тај начин сте угрозили достојанство републичке Скупштине.

Друга важна ствар је ваш однос и образложење због чега Скупштина у току кампање не треба да ради, јер сте поручили јавности и грађанима Србије да је Скупштина Републике Србије извор нестабилности. Мислим да сте на такав начин повредили све грађане Републике Србије

који су на неки начин дали поверење, дали 200, 300, 500 хиљада гласова и опозиционим посланицима али и посланицима позиције.

Нисте успели да се ослободите свог личног односа према народним посланицима јер једну врсту односа показујете све време према посланицима позиције а други однос према посланицима опозиције. То сте доказали на почетку овог сазива када је професор Драгољуб Мићуновић председавао конститутивном седницом Скупштине Републике Србије и када је у нормалној атмосфери и раду дао паузу од два дана, први сте скочили са овог места и замерали му, а сви смо сведоци тога, да је на такав начин угрозио стабилност Србије и да је тиме изазивао државни удар. Пазите, два дана паузе и такве оптужбе за ту врсту његове делатности – изазивање државног удара.

После тога Скупштина није радила 40 дана. У време председничке кампање Скупштина није радила пет месеци. Поред тог вашег личног односа, показујете и системски однос према Скупштини јер смо пропустили да у овом реформском периоду донесемо веома велики број закона потребних за унапређење... (Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем.

Стављам на гласање Предлог Горана Ћирића за разрешење Маје Гојковић са функције председника Народне скупштине.

Закључујем гласање: за – 16 посланика, против – три, уздржан – нико, нису гласала 139 посланика.

Констатујем да Скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Зоран Живковић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о допунама Закона о високом образовању.

Реч има народни посланик Зоран Живковић.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Знам да велики део колега посланика очекује ове моје предлоге закона, па да не остану незадовољени са те стране.

Већ више од две године предлажем ове измене Закона о високом образовању. Поновићу још једном, није ми тешко по не знам који пут, разлози су познати – широј јавности Србије, свима у Србији, а то је поплава лажних диплома, лажних доктората, лажних људи који су у врху српске власти а иза себе имају кривично дело фалсификата, односно хвале се лажним дипломама.

То важи за још увек актуелног председника Србије, та карактеристика за министра унутрашњих послова, за градоначелника Београда, за још десетине и десетине људи који су, морам да вам признам, вољом грађана Србије – али вољом која је очигледно дата у незнању и необавештености, постали људи који руководе овом земљом. Ако неко ко је очигледно вршио кривично дело а које се не гони због тога што је таква атмосфера у друштву, зато што је тако рационално, и све оне друге

полуепитете које добијамо када се нешто ради против разума и Устава – зато нам је друштво овакво какво јесте. Зашто?

Због тога се деца не лече у болницама и из буџета, из фонда, него се лече СМС порукама, због тога се спољна политика води тако што се нађе неки Вокер из нафталина па он буде представљен као највећи противник Србије, због тога Влада са својим председником каже да је немоћна пред навијачима, због тога се праве тунели кроз које не може да се прође, због тога имамо огроман раст свега и свачега што се тиче економије у овој држави и огроман пад стандарда свих грађана Србије, због тога имамо фалсификат државу. И даље имамо лепу земљу, драгу, поносну, са људима који треба да буду поносни што су њени грађани, али немамо државу јер држава је у фалсификату.

Овим променама закона ми можемо да дођемо до тога да се такви обичаји, да се таква навика, да се таква пракса прекине и да будуће генерације грађана у Србији буду људи који ће бити свесни да људи којима су дали поверење за вршење ове или оне функције неће бити људи који су нашли негде ролну тоалет папира или неког другог лошег папира, отишли код неког преваранта и написали диплому којом данас заузимају место паметним људима који беже из ове земље.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање предлог.

Заључујем гласање: за – 11, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да Скупштина није прихватила овај предлог.

Народни посланик Зоран Живковић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о планирању и уређењу простора и насеља.

Изволите.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: И ово је закон који је већ у процедури преко две године. Свуда око нас су очигледни примери потребе за доношењем једног доброг закона који би уредио област планирања, изградње и уређења простора. Имамо скоро у свакој улици, кад би градња била тако интензивна али пошто није – онда имамо у сваком делу града један очигледан пример бесправне градње.

Већ сам говорио, из општих и личних интереса, о објекту у Небојшиној 8 а о томе је јавност добила додатне информације прошлих дана, а такви примери су видљиви свуда околно. Имамо један на Новом Београду који је, видим, и градска власт подигла на ниво јавности, добијам сваки дан из разних делова Београда доказе – из Крњаче, са Бановог брда, изаберите који год хоћете део Београда или било који град у Србији у коме се ишта гради – свака друга, трећа, грађевина минимално, сумњива је а вероватно и апсолутно противна закону.

Коначно, имамо највећи пример бесправне градње у историји Србије, у историји ових простора, зове се колоквијално – Београд на води, а формално се не зове никако. Не знамо ни ко су инвеститори, не знамо ни ко

то гради, не знамо ни ко је пројектант. Само знамо да нам се председник Владе брине сваке недеље како иду радови и пење се на 17-18. спрат у нади да ће видети бољу будућност са оне стране Дунава.

Овај закон је, то сам већ говорио али понављаћу док не схватите и док српска јавност то апсолутно не утемељи у свом сазнању, „апдејтована“ верзија закона који је донет 2003. године. По том закону, сваки почетак градње без дозволе за градњу и свих дозвола које претходе дозволи за градњу био је кривично дело са запређеном казном затвора. То, наравно, није било примењивано ни од Владе која је дошла 2004. године, ни од влада које су после дошле – до дана данашњег.

Добили смо Закон о озакоњењу који би наводно требало да реши све те проблеме. Нити је решио примарне проблеме оних објеката чије је озакоњење могуће а камоли да је казнио оне који немају дозволу за било какву градњу, као што су већ чувене викендице бившег председника државе и многих других који су окаљали свој образ, али и образ Србије тиме што су радили на непоштен начин.

Гласајте за овај закон.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање и саопштавам: за – седам, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Зоран Живковић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о допуни Закона о избору народних посланика.

Реч има народни посланик Зоран Живковић.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Само, имам два таква закона. Један се тиче финансирања, други рекламирања, овај, здравственог прегледа.

(Председник: Закона о избору народних посланика.)

Али и ту се исто помиње онда рекламирање...

ПРЕДСЕДНИК: О избору народних посланика.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Добро. Само ми дајте секунд.

Дакле, то је Предлог закона о избору народних посланика у којем се говори, где је поента у томе да сам тражио да се забрани комерцијално рекламирање кандидата, листа и свих оних који учествују на изборима, зато што се за то троши велики новац у свакој изборној кампањи. Процене су да је то близу сто милиона евра. Сигурно да Србија има много боље начине да потроши тај новац, јер то није новац политичких странака или кандидата него новац грађана Србије који се користи за кампање, било формално кроз онај део буџета који се даје политичким странкама и предлагачима изборних листа, било да је то онај још већи део – сиви новац који се кроз јавна предузећа, установе, прљаве послове власти, не само ове него и неких ранијих, претвара у новац који користе политичке странке.

Шта је поента? Поента је да нема реклама – оних приглупих, естетски, политички, морално неприхватљивих на телевизији, него да се грађани Србије упознају са политичким програмом кандидата на начин који је иначе старији од реклама, начин који се примењује у нормалним државама, у државама са дужом и дубоком демократском традицијом – а то су телевизијски дуели кандидата, а пре тога представљање њихових програма. То у Србији није виђено у задњих пет, шест година сигурно. Бојим се да ни раније то није било на нивоу који је неопходан за јачање демократских принципа и стварања темеља демократије у једном друштву, али задњих пет година то постаје тако лоше да је потпуно бљутаво.

Новац који се троши за те лоше намене може да се употреби, без демагошких намера причам то, пре свега за лечење наших болесних људи у иностранству који не могу да нађу себи помоћ у Србији. Исто мислим да је ту неопходно наћи посебна средства за лечење деце. Има и неких других начина који би били добри за оживљавање производње, пре свега пољопривредне, али на прави начин – за насељавање људи тамо где су напуштена подручја у нашој држави, сигурно да постоје много бољи начини да се тај новац користи. Ја вас позивам да гласате против даљих лоших реклама лоших политичара.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање и саопштавам: за – десет, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Зоран Живковић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог резолуције Народне скупштине о признању и осуди геноцида над Јерменима почињеном у Османском царству у периоду од 1915. до 1922. године.

Реч има народни посланик Зоран Живковић.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Хвала.

И ово ћу понављати стално. Наравно, то је брига за осуђивање геноцида, ратних злочина и сличних ружних ствари – где год да су се десиле, кад год да су се десиле, коме год да су се десиле. То је борба против дефиниције да постоје добри и лоши злочини, добри и лоши злочинци, да постоје злочинци који су патриоте и да постоје они други. То напросто није тачно. Зло је увек зло, било ко да га ради, било кад да га ради, било са којим „оправдањем“, под наводницима, да то чини, било ко да је жртва.

Говорио сам већ више пута и поновићу још једном. И српски народ, сви грађани Србије и сви који живе на овим просторима били су жртве и ратних злочина и геноцидних намера, од којих су неке биле и остварене. И ми смо у својој модерној историји, бар у последњих двеста и нешто година, увек били на правој страни осим у неким одвратним, лошим годинама деведесетих. Увек смо могли да кажемо да је оно што смо радили као држава, као народ, као грађани, као војска ове државе, као друге

институције ове државе – да је то било на страни правде, на страни цивилизације, на страни заштите слободе и зато је наша обавеза да се прикључимо великом броју земаља које су већ осудиле геноцид над Јерменима који се десио на почетку прошлог века а вршен је од стране Османског царства.

Наравно да садашња Турска, бар сам пре две године када сам почео да говорим о овој теми био сигуран у то, нема амбиције да се врати у та времена. Надам се да је то и данас став турског руководства али понављам, ова резолуција нема никакве везе са садашњом Турском. Ово је осуда нечега што се десило пре сто и нешто година и ово је начин да Србија добије још један аргумент више када тражи осуду ратних злочина, геноцида и свега сличног према својим грађанима, према свом народу.

Ако усвојимо ову резолуцију, која не може да уради ништа лоше Србији а може да донесе доста доброг, ми ћемо стати у ред великих земаља, озбиљних држава које су то већ урадиле. Већ сам говорио – од Руске Федерације, преко Француске, Италије, Шпаније, многих држава САД, многих држава у нашем окружењу, и мислим да је Србији место међу тим државама и да је наша обавеза да осудимо геноцид, кад год се десио и ко год да га је чинио.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање и саопштавам: за – десет, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Зоран Живковић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о измени Закона о финансирању политичких активности.

Реч има народни посланик Зоран Живковић.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: То је закон који је у вези са оним Законом о избору народних посланика. Наиме, у оба закона се дефинише, по мом предлогу, немогућност даљег комерцијалног рекламирања кандидата, изборних листи, свега онога што сам већ назвао лошом пропагандом лоших политичара, за велике паре поштених грађана Србије.

Мислим да је јако добро и за скупштинску већину да забрани могућност да у следећем изборном циклусу њихови противници добију могућност да на исти прљави начин троше народне паре, као што сте ви то до сада радили. Наравно, то вероватно није кривица никога појединачно од вас, то је кривица оних који руководе странкама или коалицијама којима ви припадате. Али, генерално, то би била јако добра ствар.

Да поновим још једном искуства развијених земаља. У највећем броју држава ЕУ, у још неким државама Европе које нису чланице ЕУ али имају дугу демократску традицију, забрањено је комерцијално рекламирање политичких странака. То важи и за Француску, где смо имали изборе скоро. То важи и за Велику Британију, доскорашњег члана ЕУ.

То важи за Шпанију, Италију, Немачку, Норвешку... у много земаља успевају политичари из тих држава да својим грађанима представе своје програме, да их мотивишу да изађу на изборе, да проценат изашлих буде 75-80 процената, да кандидати добију велики број гласова, да имају прави легитимитет и легалитет функција на које су изабрани – без било какве комерцијалне рекламе.

Мислим да је добра прилика да и Србија уђе у ред тих добрих земаља које брину о демократији, али брину и о стандарду својих грађана, брину о својој деци, брину о својој будућности, брину о свом образовању, брину о свом културном наслеђу.

Паре које се потроше у једној кампањи, у Србији за једне изборе, сасвим су довољне или за лечење све деце која данас чекају помоћ СМС-а или господ бога да добију услове да се лече. Те паре би биле довољне за то или би биле довољне да се заврше сви радови на институцијама културе, рецимо, у Београду, Новом Саду, Нишу и другим градовима Србије где су радови почели пре пет, шест, десет, петнаест година... добили бисмо Народни музеј да нема рекламирања политичких странака. Дobili бисмо најзад готов Салон или Музеј савремене уметности. Дobili бисмо реконструисане пуне...

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 11, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Зоран Живковић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о допуни Закона о Влади.

Изволите.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Сад улазимо у сет закона о здрављу и то је наравно увек потребно и свако ко живи на кугли земаљској, па и у Србији, сигурно да жели да буде здрав и способан за обављање своје функције – која год да она јесте.

Мој предлог је да се у Закону о Влади, изнад члана 11 и члан 11 да се мењају и да пише – здравствена способност, неспојивост и сукоб интереса, па каже да пре избора сваки предложени члан Владе, значи док је још кандидат, мора Народној скупштини да достави лекарско уверење о здравственој способности за заснивање радног односа у државним органима. Такође, у друга два става пише да је неспојиво да он буде на некој другој функцији, да обавља било какву другу функцију, макар мислио и да је способан за било коју животну функцију.

Јако је добро да кандидати за чланове Владе а то се, наравно, по другим предлозима закона односи и на кандидате за народне посланике и на кандидате за председника државе, да имају лекарско уверење релевантне здравствене институције које је потребно свима онима који

желе да заснују радни однос у јавном сектору, а пре свега у државним институцијама.

Пошто министри, било да су засновали стални радни однос у Влади или не, имају обавезу да буду потпуно посвећени свом послу, да дају задњи део енергије за вршење те велике, одговорне функције коју су добили преко Народне скупштине а од грађана Србије – да утврдимо да ли су они способни за то. Нема потребе да неке људе гурамо да раде нешто што не могу да раде. Можда имају добру намеру, можда имају добру жељу, можда су патриоте, можда су спремни на одрицања али напосто имају своју лимитираност – било физички, било још више психички или психијатријски. Зато је јако добро да се обави тај лекарски преглед.

То не би била новина. То би било само озакоњење нечега што се већ дешавало, што се десило при избору прве демократске владе у историји Србије. Десило се то 2001. године када су сви кандидати за министре у Влади Зорана Ђинђића пре избора били на прегледу на ВМА, добили тамо сертификат да су способни за заснивање радног односа у државним органима и као такви, дошли пред тадашње посланике који су их изабрали и врло су добро радили свој посао, већина њих, до краја те владе, до марта 2004. године.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање: за – осам, против и уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Зоран Живковић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о допуни Закона о избору председника Републике.

Изволите.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Наравно, доследност је део добре политике па као што мислим да кандидати за председника Владе треба да добију сертификат о својој „здравственој исправности“, како би рекли неки млађи људи, то исто треба да важи и за кандидате, као што сам рекао, за народне посланике и за председника државе.

Мислим да има пуно разлога који су јако добро, одавно познати српској јавности зашто би то требало да буде урађено. Имамо бившег председника државе, ту је још неки дан, бар је тако по закону, који је урадио пуно ствари за које је велико питање да ли су урађене здравим разумом. Не мислим ту само на викендице поред Дунава или Саве. Не мислим само на прекрајање кугле земаљске и природних закона и закона који дефинишу воде, не закона, него услова који су већ милионима година такви да имамо неколико сливова из ове Србије, да неке реке иду према Црном мору – па се то зове црноморски слив, да неке иду према Егејском мору – па се то зове егејски слив, а наш, још неки дан, председник је имао генијалну идеју да споји та два слива и да реке буду спојене па да не знамо

да ли ће ићи у један или други или ће да буде пар, непар, па ће једног дана када је парни датум да иду према Егеју, а неки други дан да иду према Црном мору и да ли ће то да буде на корист било чега и било кога.

Тај пројекат је био везан исто за идеје нашег садашњег амбасадора у Пекингу, ако се не варам доброг пријатеља и не само пријатеља актуелног председника, који је говорио о хиљадама милијарди нових инвестиција које нам долазе из те велике, нама далеке пријатељске земље која се зове Кина. Исте симптоме имамо и дан-данас. Имамо и дан-данас најаве изабраног председника да ће и ове године да буде започета и завршена пруга Београд–Будимпешта. Те исте симптоме смо имали пре годину дана, пре две године, пре три године зато што није било закона о лекарском прегледу за чланове Владе, па се то понавља стално а све време нам стоји она фотографија где тај премијер, изабрани председник, стоји поред метра и по шина које су направљене као позоришна реквизита и пушта тај воз да иде тих метар и по.

Наравно да имамо пуно примера који су истог нивоа важности, али немам времена да о њима говорим.

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем.

Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање: за – осам, против и уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Зоран Живковић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о измени Закона о раду.

Изволите.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: На Закон о раду је било пуно примедби када је доношен, када је предлаган. Усвојен је на начин који је постао уобичајен у овом парламенту, али је пракса јако брзо показала да он има велике „рупе“ и да су то „рупе“ које се директно односе на питање здравља – овога пута не на питање здравља кандидата за председника, посланика или члана Владе, него на питање здравља грађана Србије, и то оних грађана Србије који су помислили да имају среће што су се запослили, што су се запослили у оним предузећима чији су власници велике светске фирме од великог реномеа, које долазе у нашу државу са мотивом који се зове 10.000 евра по радном месту. Када потроше тих 10.000 евра које су добили по радном месту, поделите 10.000 са 200 евра, колико је просечна плата, они одлазе зато што добију на неком другом месту тако добру понуду.

Поента је да изменама Закона о раду, које сад предлагем, долазимо до тога да уозбиљимо тај закон и да буде забрањено отпуштање радника који су привремено на боловању због тешких болести, због неге детета, посебне неге детета, трудноће итд, итд.

Дакле, предлагем да се измени Закон о раду на начин, колеге посланици и колегинице, што ће бити спречен послодавац, ко год да је он, да када је неко болестан и када се посвећује или свом детету или свом

здрављу, да га отпусти и да га тиме гурне у потпуну немоћ, у потпуну катастрофу. Значи, нема никакве везе са политиком леве, десне, ове или оне странке, нове или старе, него има везе са заштитом права, основних људских права на почетку 21. века. Ако се то не промени, овај закон ће у том домену стварати од људи који се случајно разболе, а то се дешава свима, робове који ће бити отпуштени зато што су се разболели и који ће тиме бити гурнути у највећу агонију свог живота.

Замислите једну мајку која је самохрана, а такав пример је био примарни мотив да поднесем овај закон, која храни дете и коју неко отпусти без било какве шансе да се било кад поново запосли.

Гласајте о томе и будите уверени да Србија гледа да ли ћемо после тога сви заједно и свако појединачно имати мирну савест.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање: за – девет, против и уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Последњи предлог, Зорана Живковића да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о допуни Закона о избору народних посланика. Изволите.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Последњи на овој седници данас, биће их још наравно. Било је, ако се не варам, осам предлога до овог – ниједан није прихваћен а разлог томе је што не постоји обавезан лекарски преглед за кандидате за посланике, јер да то постоји у Парламенту не би били људи који су гласали против ових закона и не би били људи који би гласали против последњег закона о коме сам говорио, а то је да несрећни, болесни људи могу да остану на свом послу док се не излече. Такво гласање, колеге, је болесно. Зато је неопходно да се донесе овакав закон.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 11, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Народни посланици посланичке групе Двери предложили су да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о престанку важења Закона о привременом уређивању начина исплате пензија.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Поштоване колеге народни посланици, поштовани грађани Србије, од 28. октобра 2014. године важи Закон о привременом начину исплате пензије. Закон који траје три године никако не може бити привремен. Јасно да је трајна оријентација Владе Републике Србије да додатно опорезује своје најстарије суграђане и пензионерима узме њихово стечено право и стечену имовину коју несумњиво, по Уставу Републике Србије, представља пензија. Тиме се, наравно, угрожава и економска сигурност пензионера, тиме се врши економска дискриминација пензионера и све то јасно говори да је Влада Републике Србије своју храброст да уведе мере штедње показала на српској сиротињи, на српском средњем слоју, на нашим војницима, полицајцима,

просветним и здравственим радницима и на нашим најстаријим суграђанима, пензионерима.

Када је требало уштедети, када је требало попунити буџет, када је требало увести ред и фискалну консолидацију у држави Србији, Влада Републике Србије, на челу са Александром Вучићем, досетила се да би најбоље било опорезовати сопствене грађане. Наравно, била је могућност да се досети и нечега много паметнијег – да опорезује стране банке које остварују екстра профит у Србији, да опорезује страна осигуравајућа друштва, да наплати порез тајкунима који нису платили порез годинама уназад, или да на друге начине уштеди али најлакше је било опљачкати пензионере.

После три године поново апелујем на вас, не сам и не само у име посланичке групе Двери него заједно са Удружењем синдиката пензионера Србије и Удружењем синдиката пензионисаних војних лица Србије, да прихватите овај предлог да се на дневни ред данашњег заседања стави Закон о прекиду важења постојећег Закона о привременом начину исплате пензија. То би, заправо, била права ствар и коначно би се укинуо овај плачкашки и лоповски закон према најстаријим суграђанима у Србији.

Наравно да смо ми овде предвидели и начине како може да се попуни буџет државе Србије да би се пензионерима могло и вратити оно што је им је опљачкано у претходне три године. То је веома важно, није довољно само прекинути овај погубни плачкашки закон него је потребно и вратити пензионерима оно што им је Влада Републике Србије одузела, односно опљачкала у претходне три године, и то овај Предлог закона такође предвиђа. Колико година је трајало одузимање пензија за толико треба вратити.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 12, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланици посланичке групе Двери предложили су да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора ради утврђивања чињеница и околности везаних за дешавања током изборног процеса 2017. године, од дана расписивања председничких избора до дана објављивања привремених резултата избора на обрађених 99,9% бирачких места. Изволите.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Увек се изнова обрадујем када на предлог утврђивања дневног реда дође и тачка која се тиче формирања скупштинског анкетног одбора за утврђивање истине о изборним крађама, којима је, заправо, СНС дошла на власт претходних година. Да је ово што говорим пуна истина увек управо ви посведочите одбијањем да се формира скупштински анкетни одбор и да се утврди истина о изборним неправилностима, нерегуларностима, манипулацијама и крађама које су се дешавале у претходном периоду на изборима у Србији.

Наравно, да немате шта да кријете ви бисте формирали скупштински анкетни одбор и донели одређен закључке из којих би се видело да никакве изборне крађе није било. Чим ви гласате против формирања скупштинског анкетног одбора, да бисмо сви заједно проучили шта се заправо дешавало на изборима, то јасно говори грађанима Србије да ви имате нешто да кријете и да ви кријете, наравно, начине на које сте вршили разне елементе изборних нерегуларности, манипулација и крађа.

Један од тих елемената је, наравно, притисак на бираче који раде у јавној управи и које ви уцењујете да ће изгубити посао ако не скупе 20 сигурних гласова за вашег председничког кандидата. Други облик овакве врсте изборне нерегуларности јесте медијски мрак у коме живимо и практично непостојање једне једине политичке емисије у којој долази до сучељавања власти и опозиције. Веровали или не, можда грађани Србије нису обратили пажњу на тај податак, али на претходно одржаним председничким изборима није дошло ни до једног јединог, и словима и бројем, једног јединог директног телевизијског дуела између било ког председничког кандидата са другим председничким кандидатом, а камоли председничких кандидата опозиције са председничким кандидатом власти.

Како се онда могу назвати председнички избори у којима није било сучељавања кандидата, у којима није било дебата између власти и опозиције, у коме је медијски мрак преплавио комплетну српску политичку сцену, укинута Народна скупштина Републике Србије и њен рад.

Оно што, наравно, посебно изнова наглашавам – није формиран надзорни одбор Народне скупштине Републике Србије, који по члану 99. и члану 100. Закона о избору народних посланика има веома важне надлежности – да се обраћа јавности ради заштите моралног интегритета личности кандидата или да упозорава на поступке политичких странака који угрожавају једнакост права свих кандидата. Дакле, то сте пропустили да овде формирамо, чиме сте показали да желите из... (Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Стављам овај предлог на гласање.

Закључујем гласање: за - 12, против - нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Народни посланици посланичке групе Двери предложили су да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог резолуције о геноциду Независне Државе Хрватске над Србима, Јеврејима и Ромима током Другог светског рата.

Изволите.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Поштоване колеге народни посланици, дубоко сам уверен да нема ниједног бирача СНС-а или СПС-а који не би подржао овај предлог доношења резолуције о геноциду над Србима у Независној Држави Хрватској. Зашто њихови народни

представници у Народној скупштини Републике Србије у континуитету одбијају да се овај предлог стави на дневни ред – ја не могу да објасним, јер не могу ни сам то да разумем. Не могу да разумем да постоји Србин који седи у Народној скупштини Републике Србије а није спреман да гласа да после више од 70 година први пут једна државна институција Републике Србије осуди геноцид над Србима у Независној Држави Хрватској. Веровали или не, поштоване колеге, то никада није урађено.

Ниједна државна институција Србије никада се није бавила геноцидом над Србима у Независној Држави Хрватској. Никада ниједан државни орган Србије није осудио геноцид у Јасеновцу, у Јадовну и низу других монструозних концентрационих логора смрти, индустрија смрти, попут логора за децу који су постојали у Независној Држави Хрватској.

У декларацији, коју ми овде предлажемо и коју сам вам у више наврата читао, постоји завршни део који ћу вам сада прочитати и који треба да буду закључци у вези са овом декларацијом.

Каже, под један – да Република Хрватска, као држава хрватског народа одлуком својих највиших органа прихвати историјску и сваку другу одговорност за геноцид Независне Државе Хрватске над Србима, Јеврејима и Ромима током Другог светског рата.

Под два – да се на достојан начин обележе и обезбеде сва места злочина и чува успомена на његове многобројне жртве.

Под три – да се у целини сачува и одржава као споменик жртава Јасеновачки комплекс концентрационих логора за истребљење Срба, Јевреја и Рома.

Под четири – да се утврди и спроведе програм заштите и уређења спомен подручја Доња Градина, у сарадњи са надлежним институцијама Републике Српске, Босне и Херцеговине и Републике Србије.

Под пет – да се у Републици Хрватској, Босни и Херцеговини и Републици Србији одреди исти дан у знак сећања на жртве геноцида у Независној Држави Хрватској – Србе, Јевреје и Роме.

Под шест – да се утврди и у разумном року исплати правична одштета жртвама овог геноцида и њиховим потомцима, од стране Републике Хрватске.

Народна скупштина Републике Србије очекује да међународна и домаћа јавност, посебно државе антифашистичке коалиције Другог светског рата подрже ову Резолуцију о геноциду Независне Државе Хрватске, како би она након 70 година чекања... (Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Стављам овај предлог на гласање.

Закључујем гласање: за - 13, против - нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Народни посланици посланичке групе Двери предложили су да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о пензијском и инвалидском осигурању.

Изволите.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Надовезујући се на претходни предлог закона којим смо желели да испунимо наше предизборно обећање дато пензионерима у Србији, тачније речено споразум о социјалном партнерству са Удружењем синдиката пензионера Србије и Удружењем синдиката пензионисаних војних лица Србије, ми смо и предали ова два законска предлога желећи да обезбедимо економску сигурност и заштитимо пензионере од дискриминације под овом влашћу.

Дакле, поред предложеног закона којим сматрамо да треба да буде укинут Закон о начину привремене исплате пензија и надокнађено пензионерима све што им је опљачкано, а који сте ви данас опет одбили да се стави на дневни ред, што се посебно односи на ПУПС – лажне пензионерске заштитнике у Србији.

Желим да овим предлогом закона укажем на још две веома важне ствари које ми овде предлажемо. Прва је да се у закон врати она одредба коју сте пре три године избрисали из закона а била је у закону, а то је – да сваке године висина пензије мора бити усклађивана са трошковима живота и растом цена у Србији. Дакле, наши најстарији суграђани су економски угрожени и према њима се врши одређена дискриминација у финансијском и економском смислу ако не дође до овог усклађивања висине пензије на годишњем нивоу са растом трошкова живота.

Ви сте ту одредбу укинули и ми тражимо да се та одредба врати у постојећи закон и да се на тај начин обезбеди економска сигурност најстаријих суграђана у Србији.

Друга ствар која је посебно важна, образложићу и зашто – тражимо измене у структури чланова управног одбора ПИО фонда јер је ова власт смањила број чланова управног одбора Фонда са 15 на седам. Од тих седам Влада бира четири члана управног одбора ПИО фонда, чиме је Влада подржавила ПИО фонд, преузела га у своје руке и сада ради шта хоће са имовином ПИО фонда, што је недопустиво.

Имовина ПИО фонда није имовина Владе Републике Србије већ свих оних који су уплаћивали доприносе у ПИО фонд и оних који су данас корисници ПИО фонда, а то су пензионери.

У власништву ПИО фонда је огромна имовина у Србији, рехабилитационе бање, наше лековите бање, разне медицинске установе. ПИО фонд је изградио половину ове државе и ви сада хоћете то да приватизујете, да распродате, да уништите, уместо да ставите у функцију домаћег економског развоја и бољег пуњења самог ПИО фонда, што би било на корист корисника, тј. пензионера.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање и саопштавам: за – 11 посланика, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Народни посланици посланичке групе Двери предложили су да се дневни ред седнице допуноу тачком – Предлог одлуке о образовању Анкетног одбора ради утврђивања чињеница и околности везаних за дешавања током изборног процеса 2016. године од дана расписивања републичких избора до дана објављивања коначних резултата избора.

Изволите.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Наиме, да би избори у Србији уопште били регуларни, једном морамо да подвучемо црту и утврдимо шта се до сада на изборима дешавало.

Не могу да разумем зашто ви то одбијате. Ако немате чега да се стидите, ако немате чега да се плашите, ако немате шта да кријете, ако никада нисте крали на изборима што не формирамо скупштински анкетни одбор па да видимо шта се дешавало на изборима 2016. године?

Значи, господо на власти, имате шта да кријете. Крали сте на изборима. Наравно, то је истина о изборном процесу 2016. године.

Да бих вам доказао како заправо изгледа изборна нерегуларност у Србији показаћу само на два примера. Да би избори били регуларни, Закон о избору народних посланика у чл. 99. и 100. јасно каже, погледајте закон, да мора да се формира скупштински надзорни одбор који прати регуларност избора.

Који су његови задаци? Ево вам још неколико цитата из постојећег закона – прати предизборне активности и указује на евентуалне неправилности у поступању политичких странака, кандидата и других учесника у изборном поступку, контролише поступање средстава јавног обавештавања у примени одредаба овог закона који се односе на обезбеђивање равноправних услова за представљање свих подносилаца изборних листа и кандидата. Под три – предлаже мере за поштовање једнакости кандидата у излагању њихових програма.

Када је последњи пут у Србији била једнакост у излагању предизборних програма? Када је последњи пут у Србији био равноправан медијски третман свих изборних учесника? Када је последњи пут у Србији била обезбеђена дебата, сучељавање између власти и опозиције? Зашто не формирате надзорни одбор ове Скупштине од 2000. године? Зато да нико не би контролисао како крадете на изборима.

Зашто је РЕМ ћутао током избора? Зашто није кажњавао емитере који не поштују равноправност свих изборних учесника у медијима? Зашто немамо пун састав РЕМ, већ је он фактички онемогућен да нормално функционише и ради? Дакле, све што представља контролно надзорну улогу у контролисању поштених и фер избора, ви сте укинули да

бисте могли да крадете на изборима. Зато не смете да формирате скупштински анкетни одбор.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Стављам на гласање.

Закључујем гласање: за – 11, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Радослав Милојичић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о финансирању локалне самоуправе.

Реч има народни посланик Радослав Милојичић.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Хвала.

Даме и господа народни посланици, уважена председавајућа, поштовани грађани Србије, да ли је могуће да ДС сваког дана сваке нове седнице предлаже преко 25 измена и допуна закона, а да владајућа већина не жели да расправља ни о једној измени и допуни закона.

Демократска странка предлаже измене и допуне Закона о локалној самоуправи зато што нам се све локалне самоуправе где власт чини СНС, од Сурдулице до Суботице, налазе у катастрофалној ситуацији. Уставни основ за доношење овог закона је садржан у одредби члана 97. тачка 3. Устава Републике Србије и ДС предлаже измене и допуне Закона о локалној самоуправи баш зато што нам је живот свих грађана Србије, без обзира где они живели, на првом месту.

Зато ДС предлаже конкретну измену и допуну Закона о локалној самоуправи, тј. конкретну меру да се локалним самоуправама врати пет милијарди динара колико им је СНС прошле године узела. Пошто се позивате на европске законе, да видимо како се то ради у ЕУ којој ДС тежи већ 27 година, а коначно и ви тежите. Тако бар кажете, али то не видимо по вашим конкретним делима последњих пар година.

Европска повеља коју је Србија ратификовала 2007. године а против које сте ви тада гласали, гарантује свим локалним самоуправама политичку, финансијску и административну независност. Нажалост, локалне самоуправе у Србији немају нити политичку нити финансијску независност. Финансијску независност имају само када то нареди СНС, као што је наредила да се сину Томислава Николића прошле године да из буџета 185 милиона динара, а да се Расиму Љајићу у Новом Пазару да преко 70 милиона динара. Значи, новац добијају само они који су подобни.

У ЕУ половина буџетских средстава иде локалним самоуправама и аутономним покрајинама, док у Србији само 10,2 процента укупних буџетских средстава иде заједно АП Војводини и свим локалним самоуправама. Од 2012. године сте, господа напредњаци, грађанима Србије, кроз смањење средстава локалним самоуправама, одузели 50 милијарди динара. Због тога ваш градоначелник Краљева као капиталну инвестицију отвара семафор. Ваш председник општине на Вождовцу као капиталну

инвестицију отвара пешачки прелаз, а ваш градоначелник у Новом Саду као капиталну инвестицију отвара стазу за бицикле. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Стављам на гласање.

Закључујем гласање: за – 11, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Радослав Милојичић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о допуни Закона о социјалној заштити. Изволите.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Даме и господо, ово је изузетно важан закон. Предлажемо измене и допуне Закона о социјалној заштити. Уставни основ за доношење овог закона садржан је у одредби члана 97. тачка 8. Питам одавде министра Вулина који се бави социјалном заштитом – да ли је нормално да још једна трудница, да госпођа Тамара Павловић из Смедерева добије отказ зато што је саопштила свом послодавцу да је трудна. У таквој ситуацији се тренутно налази Србија.

Демократска странка предлаже три конкретне измене и допуне Закона о социјалној заштити. Прва је да се свим ученицима чији родитељи не раде обезбеди бесплатна ужина, да свим ученицима чији родитељи не раде обезбеди бесплатан превоз од куће до школе и да се свим ученицима чији родитељи не раде обезбеде бесплатни уџбеници.

Не знам шта је вама из СНС смешно, али је данас 50.000 деце која су обухваћена основним и средњим образовањем сваког дана гладно. Јасно ми је да је то вама смешно јер сте уз помоћ криминалаца – Звонка Веселиновића и осталих, напунили своје џепове док наша деца гладују. То није Србија какву жели и за какву се залаже ДС.

Нажалост, имамо пример дечака из Мола који је себи одузео живот због тога што није имао финансијска средства да похађа средњу школу у Бечеју. Пре тога је тај исти ученик напустио трећи разред средње школе у Бечеју зато што није имао новац за превоз од куће до школе.

Када причамо о Закону о социјалној заштити, да ли је социјална равноправност да нам 50.000 деце сваког дана буде гладно, док државни секретар Ненад Мијаиловић из Министарства финансија купује вилу од 400.000 евра? Да ли је то политика за какву се залаже СНС? Демократска странка никада неће пристати и никада није пристала на овакву неједнакост.

У 2015. години је удео деце у укупној популацији у Србији био само 17,3% и зато ДС предлаже да држава финансира бесплатну вантелесну оплодњу за све брачне парове који не могу да постану родитељи.

Србија под влашћу СНС јесте лидер, али нажалост лидер по стопи ризика од сиромаштва. Ту смо први у региону. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Стављам на гласање.

Закључујем гласање: за – 10, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Радослав Милојичић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о допунама Закона о јавном информисању и медијима.

Изволите.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Хвала, уважена председавајућа.

Даме и господо народни посланици, врло кратко. Стање у медијима је катастрофално под влашћу од 2012. до 2017. године. За то нису криви новинари, за то нису криви људи који часно и поштено раде свој посао, због тога је крива СНС.

Вама би и Ким Џонг Ун позавидео на диктатури коју спроводите у медијима. Фрапантан податак је да је 92% рекламног простора у изборној кампањи за председника Србије 2017. године припало кандидату владајуће коалиције. То је недопустиво у Србији 2017. године. Не мора ДС да предлаже измене и допуне Закона о јавном информисању.

Конкретан предлог је да све посланичке групе дају по једног посланика и да се коначно та област уреди. Новинари су у све тежој материјалној ситуацији, редакције су у све тежем финансијском проблему, СНС врши све већи и већи притисак на људе који часно и поштено раде свој посао. Време је да се томе стане на пут. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Стављам на гласање.

Закључујем гласање: за – девет, против и уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Посланик Радослав Милојичић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о полицији.

Изволите.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Хвала.

Србија је земља у којој први пут у историји штрајкују и војска и полиција. Србија је земља у којој први пут штрајкују они који ризикујући свој живот обезбеђују нас и нашу земљу.

Демократска странка предлаже измене и допуне Закона о полицији зато што нам је живот сваког становника Србије и свих грађана Србије на првом месту. Уставни основ за доношење овог закона садржан је у одредби члана 97. тачка 4. Устава Републике Србије и предложене измене и допуне Закона о полицији су потребне, с обзиром на стање у каквом се налазе припадници МУП-а.

Стање је толико лоше да је СНС прво припаднике МУП-а чистила смањењем плата од 10%, а онда је СНС такође припаднике МУП-а чистила и смањењем дневница. Дневница, за оне који ризикујући свој

живот обезбеђују све нас и нашу земљу, износи срамних 150 динара. За 150 динара један полицајац може да купи празну кифлу и јогурт.

Знам да је то за вас из СНС смешно али да ли је смешно припаднику који целог дана обезбеђује нас и увече нема својој деци да да за ужину, који не може да купи кифлу и јогурт за своју дневницу. Вама из СНС је ово веома смешно зато што сте ви корупционашким уговорима напунили своје џепове, док поштени полицајци, поштени војници, поштени радници у Србији једва састављају крај са крајем.

Две су кључне тачке у изменама и допунама Закона о полицији. Прва је да Министарство мора да одреди потребе система и колики број ученика који заврши полицијску академију може да буде примљен у МУП и заснује радни однос. Морамо имати компатибилност између оног броја ученика који заврше полицијску академију и оног броја који је потребан за пријем у рад у МУП. Морамо ту децу – школовану, професионалну, едуковану, убацили у систем МУП-а да тамо не би руководила некаква Дијана Хркаловић а дешавало нам се да полиција не сме да испита шта министар Лончар ради са убицама Зорана Ћинђића. Пошто сте показивали неке слике малопре, ево имамо и ми питање – шта министар у Влади ради са убицама Зорана Ћинђића?

Друга одредба је да се одредбом члана 172. тачка 2. Закона о полицији руши презумпција невиности и предлажемо брисање члана 172. тачка 2. Закона о полицији, зато што сваки припадник полиције може да добије било коју кривичну пријаву чак и од неког господина Мартиновића и аутоматски бива удаљен са посла, што се коси са нашим Уставом. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала вам пуно.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 11, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Мирослав Алексић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о допунама Закона о порезу на добит правних лица.

Изволите.

МИРОСЛАВ АЛЕКСИЋ: Захваљујем, председавајућа.

Ово је закон који предлажем већ више пута а односи се на стварање бољих услова за пословање наших привредних субјеката, предузетника – малих и средњих предузећа која послују у Србији. Нажалост, ево већ дуги низ седница, скоро годину дана колико ја овај закон предлажем, посланици владајуће већине не желе да ово ставе на дневни ред, а тиче се две суштинске измене. Једно је да ослободимо плаћања пореза на добит наше предузетнике који запошљавају људе на неодређено време, најмање на две године, и да у недовољно развијеним подручјима Републике Србије ослободимо новоосноване фирме плаћања пореза на добит током три године.

Дакле, све што сте досада говорили као власт, да ћете помоћи предузетницима Србије, нисте испоштовали. Годину 2016. сте прогласили за годину предузетништва, да ћете укинути преко 40 законских прописа и регулатива како бисте олакшали пословање малим привредницима који послују у Србији али се, нажалост, то није догодило, наставило се са праксом да се подржавају они страни инвеститори са којима се ви сликате, дајете им из празног буџета десетине хиљада евра по једном запосленом раднику и представљате то као не знам какве успехе за раднике у Републици Србији и за државу Србију, хвалите се тиме да ће неко радити за плату од 200 евра или нешто више од 200 евра. Дакле, Србија полако постаје робовласничко друштво због тога што не желите да помогнете нашим малим предузећима и предузетницима који треба да буду носилац привредних активности у држави Србији, који много више треба да пуне буџет од 30%, колико то чине данас.

Дакле, каква је ситуација у привреди Србије најбоље говори ниво просечних зарада у Србији. Свима је већ познато да су просечне зараде у Србији најмање у региону, да једино можемо да се поредимо са Македонијом, да су изнад нас и Црна Гора и Босна и Херцеговина, да не говоримо о Словенији и Хрватској, али поражавајућа чињеница је што смо од неких економиста ових дана могли чути и то да су просечне нето плате у Србији далеко, далеко мање од република у афричким земљама. Ево, на пример, мање су просечне плате у Србији него што су у Анголи, Либији, Замбији, Конгу, Свазиленду, Џибутију, Обали Слоноваче, Танзанији и другим афричким земљама.

Дакле, то је резултат вашег рада петогодишњег, то је резултат ваше политике. Према томе, молим вас да станете са тиме, да послушате оне који можда знају мало више од вас иако су опозиција и да неке законе ставите на дневни ред како бисте покренули привредну активност у Републици Србији.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање: за – девет, против и уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Балша Божовић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о допунама Кривичног законика.

БАЛША БОЖОВИЋ: Захваљујем.

Даме и господа народни посланици, уважени грађани Србије, предложили смо да се регистрованим насилницима у породици одузме легално стечено наоружање оног тренутка када се у полицијској станици региструју као насилници. Као што и сами знате, овај предлог је предложио Драган Шутановац у прошлом сазиву Народне скупштине Републике Србије и за дивно чудо никада није добио подршку да се нађе на дневном реду, иако смо говорили о томе да ћемо да се одрекнемо било каквих

заслуга и да смо заправо понудили решење вама, да ви као владајућа већина донесете једну корисну ствар да се насилницима у породици одузме легално стечено наоружање зато што се дешавало да када се у полицијској станици региструју они се пусте, врате се у свој дом, врате се на неко славље, узму своје наоружање које имају легално стечено и онда се деси да побију пола породице, да побију пола неке свадбе – то се дешавало у Србији у претходних неколико година. Оно што је важно јесте да смо могли на овај начин да спасимо на десетине и десетине жена које су пре свега и у највећем броју биле жртве оваквог типа насиља, а да не причам о породицама, да не причам о пријатељима, о комшијама које смо могли да спасимо, само да смо усвојили овај предлог закона.

Овде нема никакве политике. Онај ко се региструје као насилник, полицијски службеник му тражи легално наоружање и истог тренутка га одузме. То је једна мера чијим усвајањем се на сваки могући начин штити или се смањује ризик да неко сутра изврши кривично дело тако што ће то оружје да подигне на своју супругу, на свог комшију, на своју породицу – као што се у Србији дешава у последње време а то можете да читате, наравно, у дневној штампи. Мислим да је овај предлог закона важан мимо сваке политике, да као друштво реагујемо на све већи пораст насиља у породици а да преко оваквих ствари спречимо да неко ко има легално наоружање то наоружање искористи у тренуцима свог лудила, чиме можемо да спасимо нечији живот.

Зато вас позивам да стварно заједно ставите ово на дневни ред. Ми се одричемо расправе, ми нећемо расправљати о овом закону, само да га ставимо на дневни ред и да га усвојимо, ако се слажете.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање: за – девет, против и уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Мирослав Алексић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о допуни Закона о локалној самоуправи.

МИРОСЛАВ АЛЕКСИЋ: Захваљујем, председавајућа.

Ово је још један од предлога закона који предлажем дуже од годину дана и без обзира што се он тиче само пуког усаглашавања два закона – Закона у ученичком и студентском стандарду и Закона о локалној самоуправи, он утиче на могућност стипендирања најбољих ђака и студената. Без обзира на то што сам сигуран да би већина посланика владајућег режима подржала да се овај закон стави на дневни ред, ви то не радите зато што не чујете звонце. Дакле, нисте добили команду да гласате за нешто што је од интереса људи у Србији, ђака, студената, њихових родитеља, а у интересу и вас као политичких организација зато што у највећем броју локалних самоуправа управо ви данас држите власт. Није ми

јасно, заправо, зашто је то тако али је вероватно то нови начин и нова демократија коју ви уводите у овај дом.

Што се тиче самог закона и услова у којима данас живе и родитељи и њихова деца, мислим да ви то не видите јер сте заслепљени својом бахатошћу, заслепљени сте сталном кампањом и сталном жељом за доминацијом, за манипулацијом, кроз коришћење ваших медија, владиних медија који имају један једини задатак – да прикрију истину, да прикрију чињенице и стање и у друштву Републике Србије и у привреди Републике Србије, у кућама и џеповима наших грађана. Али, истина ће кад тад изаћи на видело, нећете је моћи довека скривати тако да ће и ово о чему ја сада говорим једног дана бити тема. Чини ми се да ће вас тада бити стид, да ће вас бити срамота што овакве законе нисте стављали на дневни ред.

Млади људи одлазе из Србије и више од половине младих анкетираних људи данас жели да своју будућност гради у некој другој држави. Уколико се тај тренд настави и ви будете глуви за овакве предлоге, према информацијама људи из Завода за статистику можемо очекивати да ћемо већ 2041. године у Србији имати популацију која ће бити старија од 65 година, дакле пензионере.

Према томе, уколико не стварате радна места, уколико не помажете младим људима да своје школовање лакше финансирају, њиховим родитељима – па како мислите да ће они остати у овој земљи? Не треба ни да нас чуди чињеница што нам сваке године десетине хиљада људи младих и радно способних одлази из Србије, прошле године преко 60 хиљада, 2015. године, 58 хиљада итд. То је тренд који ће се наставити уколико будете и даље наставили са политиком да не видите шта се дешава у земљи, јер ви и не водите државу – ви се континуирано и перманентно бавите кампањом већ пет година.

Волео бих да од те кампање има неких резултата у нашим животима, али нажалост, немамо ни ми који смо политичари али ни било који други грађанин Србије – ни студенти, нити ико други.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање: за – девет, против и уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Балша Божовић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком - Предлог закона о престанку важења Закона о утврђивању јавног интереса и посебним поступцима експропријације, издавања грађевинске дозволе ради реализације пројекта „Београд на води“.

БАЛША БОЖОВИЋ: Захваљујем, председнице Скупштине.

Даме и господа народни посланици, оно што смо од почетка тврдили – да овде нема јавног интереса, да нечија приватна кафана не може да буде јавни интерес, да нечији приватни хотел не може да буде јавни

интерес и да нечији станови од три и по хиљаде евра по квадрату не могу да буду јавни интерес.

Оно што је суштина, заједничко предузеће формирано је на основу тога што Србија улаже неколико милијарди евра, посредно или непосредно, а са друге стране – стратешки партнер за изградњу „Београда на води“ свега 150 милиона заједничког кредита, за који гарантују наравно и грађани Србије. Оно што је власнички удео Србије у овом заједничком предузећу јесте 32 процента – са милијардама евра, а са свега неколико десетина милиона евра стратешки партнер има 68 процената удела у заједничком предузећу.

Ово се зове издаја, ово се зове вређање интелигенције грађана и здравог разума, зато што на овај начин покушавате преко скупштинске већине да опљачкате грађане Србије и да ресурсе Србије опљачкате. То је оно што је била наша замерка од самог почетка. Тамо се не гради никакав „Београд на води“, тамо се граде станови тајкунима, који ће их купити за три и по хиљаде евра по квадрату. Ко данас у Србији има новца да купи стан од двеста квадрата чији је један квадрат три и по хиљаде евра.

Дакле, хоћу да вам кажем да је цела ствар урађена да би се они који су привилеговани у овој земљи обогатили још више, да би они могли да имају тамо неке своје кафане, неке своје шопинг молове, а са друге стране све то гарантују својим новцем грађани Србије и грађани Београда. Никада нисте имали храбрости, а позивали смо вас да распишете референдум, шта грађани на подручју Савског амфитеатра или уопште Београда мисле о „Београду на води“. Да ли то мења изглед и дух Београда, да ли је то на било који начин за грађане прихватљиво – то вас на крају није било брига.

Дакле, преко сто хиљада евра по радном месту дали смо на овај начин. Има свега неколико радника који су на градилишту а стотине милиона евра који су уложени. Нећемо се наравно никада повући и увек ћемо стати. Иду београдски избори, на београдским изборима ћемо показати да грађани неће овакве плачкашке, корупционашке уговоре и пројекте који важе само за врх СНС-а. Бићемо против тога и раскинућемо овакве уговоре.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање: за – 11, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Мирослав Алексић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о локалној самоуправи.

МИРОСЛАВ АЛЕКСИЋ: Захваљујем, председнице.

Заправо, овај закон је такође јако важан за функционисање државе на свим њеним нивоима и тиче се установљавања месних заједница

на целој територији Републике Србије, пре свега на јединицама локалних самоуправа на територијама градова и општина.

Дакле, то је јако важно из неколико разлога. Уколико желимо заиста да управљамо државом, уколико желимо да решавамо проблеме наших грађана, морамо и да децентрализујемо Србију. Дакле, Србија је данас високо централизована држава и наравно да највећу штету од тога трпе њени грађани, зато што ми имамо данас једног врховног поглавара који је и председник, који је и премијер, који је и министар свих министарстава и ево – ја бих га позвао да не заборави да је у току конкурс и за управнике стамбених зграда, да се пријави и тамо, да у својој згради буде професионални управник пошто већ обавља све функције. Али, то говори о томе да један човек који се пита не може решавати проблеме грађана Србије. Ти проблеми се морају решавати на нивоима где и настају. Заправо, јединицама локалне самоуправе па и регионима треба дати већа овлашћења, веће надлежности, а наравно и самим месним заједницама где грађани најбоље знају шта је то са чиме се сусрећу.

Вас овај закон очито не занима. Ко зна колико пута сам предлагао али ви не желите да дискутујете о њему иако су данас, у највећем броју случајева, они који управљају градовима и општинама из владајућег режима. Децентрализација је нешто што је насушна потреба српског друштва, у овом тренутку, како би могли да функционишемо као држава и како бисмо могли да уведемо систем.

То не одговара данас вама који сте на власти. Одговара вам овакво стање. Одговара вам да један човек ведри и облачи, да се сви кријете иза његовог плаката кад изађете на изборе па стога нисте у стању ни да ставите на дневни ред предлог измене изборног закона, иако сте у претходном сазиву формирали комисију на чијем челу је био, ако се не варам, господин Бабић – са идејом предлога за нови изборни закон. Али би тај нови изборни закон вероватно значио смањење ваше политичке моћи, што вама не одговара – али би зато сигурно било на добробит државе и њених грађана – с обзиром да вас држава и грађани не занимају, више вас занима ваша функција, ваша фотеља, него како ће се живети у Србији и у ком правцу ће се Србија као држава развијати.

Стога вас позивам да понекад направите и преседан, да неки од бројних закона које предлажу опозиционе странке ставите на дневни ред па да расправљамо и о оним стварима који се тичу живота грађана, а не само ваших политичких функција, фотеља и ваше политичке моћи.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање: за – 10, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Народни посланик Балша Божовић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о престанку важења Закона о

потврђивању Споразума о сарадњи између Владе Републике Србије и Владе Уједињених Арапских Емирата.

БАЛША БОЖОВИЋ: Захваљујем.

Дакле, даме и господо, према члану 84. Устава Републике Србије, став 1 – сви имају једнак правни положај на тржишту.

Забрањени су, наравно, акти којима се супротно закону ограничава слободна конкуренција стварањем или злоупотребом монополског или доминантног положаја.

Дакле, овај споразум ставља неколицину привилегованих страних држављана у повлашћен положај у односу на све домаће привреднике, на домаће грађане у Србији, у привилегован положај.

Суштина овог закона јесте да је он претходио уговору, односно лекс специјалису и уговору, на крају, „Београд на води“ и хоћемо државу која ради за све у овој земљи, за све њене грађане, за све наше грађане. Нећемо државу која ради за привилеговану неколицину која се богати а која је само у врху једне партије у Србији.

Дакле, хоћемо државу која ће имати једнаке аршине за сваког привредника, за сваког грађанина, а не државу која само води искључиво рачуна о привилегованој неколицини у врху СНС.

Ово што се дало њиховим партнерима, њиховим пријатељима који су дошли из УАЕ – то ниједна земља која држи до себе не би урадила. То значи да њихове инвестиције плаћамо ми а да зарађују они – па зар нису довољно осиромашени грађани Србије да доводите још и људе са стране који ће зарађивати на нашем сиромаштву и на нашој несрећи.

И зато је овај Споразум између Србије и УАЕ такав да искључиво даје могућност зараде онима који се представљају као пријатељи премијера, пријатељи министара из Владе Републике Србије а не даје једнаку могућност – која је Уставом загарантована, Уставом Србије који ви не поштујете – и домаћим привредницима.

Зашто домаћи привредници у Србији не би имали исту овакву могућност као што је имају неки ваши пријатељи из УАЕ и зато је изузетно важно да овај закон ставимо ван снаге и онда да укидамо и лекс специјалис, да укинемо и Уговор о „Београду на води“ јер то су пројекти који искључиво постоје да би неколицина зарађивала а да све то грађани својим смањеним платама и пензијама плате.

Дакле, тога је доста и то мора да престане. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање: за – 13, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Народни посланик Балша Божовић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог одлуке о образовању Анкетног одбора ради утврђивања чињеница о улози и одговорности највиших органа власти у бесправном рушењу објеката у београдској четврти „Савамала“ и

утврђивању чињеница о одговорности лица која су извршила рушење наведених објеката.

Реч има народни посланик Балша Божовић.

Изволите.

БАЛША БОЖОВИЋ: Захваљујем.

Дакле, даме и господо народни посланици, уважени грађани, мој колега Марко Ђуришић и ја предложили смо одмах након прошлих парламентарних избора Анкетни одбор зато што се у ноћи бројања гласова десио један криминални чин организован од стране републичке власти, у којем су учествовали многи министри из Владе Републике Србије, многи из врха градске власти, наравно и премијер Владе Републике Србије Александар Вучић који је или наредио рушење објеката у „Савамали“ или је прећутао кривично дело, односно прикривао кривично дело.

Кад-тад, господо, ћете одговарати за ово што сте урадили. То што мислите да сте изнад закона, да сте изнад Устава, никада вас неће аболирати кривице. Знам да са овом тренутном већином коју сте на сумњив начин стекли на прошлим изборима, знам да вас сада ово нимало не дотиче, али мењају се времена. Мењају се времена и у региону, мењају се у Европи, мењаће се и у Србији. Оног тренутка када се промене времена у Србији ништа неће бити смешно као што вам је сада смешно, многи од вас ће пред правосудним органима давати изјаве за ово што сте урадили – од тога да су чак неки људи из криминогене средине учествовали под фантомкама у везивању људи, у киднаповању неких, у рушењу приватне имовине, а све се завршило, наравно, трагичном смрћу једног од чувара који је доживео огроман стрес приликом тог чина.

Мислим да ћете пред грађанима Србије, али оно што је најважније – пред законима ове земље, одговарати за ова кривична дела и никада нико са ове стране никада неће са вама ући у било какву политичку констелацију, било какав политички договор, зато што сте људи који крше основна људска права, све законе и чланове Устава Републике Србије и зато вам се у некој скоријој будућности не пише добро.

Није само политичка одговорност у питању, овде је и кривична одговорност у питању.

Можете да се смејете, господине Мартиновићу, али то ваше шефове очекује. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање: за – 13, против – један, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Народни посланик Балша Божовић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о престанку важења Закона о привременом уређивању начина исплате пензија.

БАЛША БОЖОВИЋ: Захваљујем.

Дакле, даме и господо, ово је такође још једна од срамота која се догодила, не само у нашој земљи, а Уставни суд само у Србији није реаговао на овакву срамоту, када су се умањивале пензије у неким европским земљама и када су се умањивале пензије у неким земљама у региону, такође су многе Владе прибегавале оваквим популистичким корацима зато што такође нису знале како да смање дефицит или како да попуне рупу у буџету, они су покушали да на овај начин успоставе неку финансијску консолидацију.

Међутим, оно што је важно јесте да су сви уставни судови у региону и у Европи донели јединствене одлуке да је пензија стечена имовина и стечено право и да не можете умањивати ниције стечено право, зато што су радници поштено радили цео свој живот, уплаћивали порезе и доприносе и на тај начин стекли право да добију своју пензију. Пензија може само да се повећава, али она никада не може да се смањује.

Са друге стране, трошите новац на неке своје приватне телевизије функционера СНС, трошите новац на неке партнере из УАЕ – на стотине милиона евра, а ових 50 или 100 милиона које сте уштедели отимајући некоме приватну имовину, тиме сте погазили сваки морал и сваку наду да ће се икада у овој земљи живети боље.

Године 2000. смо, само да вас подсетим, враћали пензије, односно странке Демократске опозиције Србије које су тада дошле на власт враћале су пензије које сте ви заједно са СПС-ом остали дужни грађанима.

Вратиће се те пензије поново, са свим разликама које сте умањили, али питање је да ли ће неки од наших суграђана да то доживе.

Зато је важно да ова власт буде смењена што пре, како би што пре вратили пензије и како би што пре вратили ону разлику коју сте отимали људима из џепова да би напунили, пре свега, џепове тајкуна – ваших пријатеља из иностранства који граде њиховим новцем, пензионера Србије, граде себи шопинг-молове, кафане и хотеле. То је срамота ове Владе Србије, а наравно и Уставног суда који се прави мртав на овако скандалозну одлуку Владе Републике Србије, јер не сме, очигледно под притиском Владе и извршне власти, да пресуди да ова ствар није уставна, пре свега, и да ова ствар није законски могућа. Из тог разлога сматрам да ће неке будуће генерације, такође, овај дуг додатно коштати. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање: за – 12, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Балша Божовић предлаже да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о измени Закона о доприносима за обавезно социјално осигурање.

БАЛША БОЖОВИЋ: Овај закон се популарније назива Закон о запошљавању младих људи. Дакле, прошле године је 60.000 грађана напустило Србију. По проценама ОЕЦД-а ове године 80.000, по проценама.

Уколико се тај темпо буде на овај начин увећавао, из године у годину, ми ћемо за десетак година остати без безмало милион становника.

Оно што је хитно за све нас јесте да донесемо закон који би младе људе, са њиховим знањем и енергијом, задржали у Србији а не у некој другој земљи. Врло је важно да они који су завршили средње школе, они који су завршили неки занат, они који су завршили факултете, они који су магистрирали или докторирали – своје знање и своју енергију употребе у овој земљи а да то никако не раде у некој другој земљи, у ЕУ или негде друге на Западу.

Зато смо предложили закон о запошљавању где би на овај начин, степенастим повећавањем стопе доприноса, која је најмања за најмлађе па се онда повећава с годинама живота, учинили те најмлађе људе који на време заврше средње школе и факултете конкурентнијима на тржишту радне снаге. Ово је предлог који кошта 50 милиона евра. Мислим да је, после свих трошкова које плаћате разноразним својим партнерима и лажним инвеститорима, ово најмање што можемо да урадимо за младост ове земље.

Ово је предлог који су подржали послодавци јер је и њима лакше него да за оне који су неформално запослени морају да извлаче кеш на црно, да је јевтиније за послодавца да им уплаћују порезе и доприносе те да на тај начин, из неформално запосленог сектора, пребацимо младе у формално запослене.

На тај начин они могу да имају осигурање, могу да имају социјално, здравствено, могу да подижу кредите – они онда могу од свог рада заиста нешто и да ураде. На овај начин их третирамо као робове и грађане другог реда, онда се они опредељују да побегну из ове земље. Можда је то некеме у интересу политичком – да млади људи не буду овде, да не могу да се буне, да не могу да протестују, али оно што је важно јесте да онда неће бити ни Србије.

Да би било наше земље и да би Србија имала будућност, тај млад свет мора да остане овде. Дајте да донесемо једну меру која ће их можда поколебати и дати им могућност да се запосле у Србији. Јер ако не урадимо баш ништа за њих, онда ни они нама не дугују било какву лојалност да остану у овој земљи.

Мислим да је ово веома важно питање које покреће сто других питања, али је први корак ка решењу највећег проблема ове земље.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам предлог на гласање.

Закључујем гласање: за – 12, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Мирослав Алексић, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама Закона о подстицајима у пољопривреди и руралном развоју.

МИРОСЛАВ АЛЕКСИЋ: Ово је један од закона који такође предлагем више пута и тиче се стварања услова за коришћење ресурса које имамо у пољопривреди и пружања помоћи пољопривредним произвођачима, да би били конкурентни на светском и европском тржишту.

Нажалост, оно што је ова Влада у претходних пет година урадила, или боље речено неколико влада овог режима, било је континуирано смањивање давања у области пољопривредне производње, као и пољопривредницима – па је тако смањивана и премија, тако су смањивана и давања за биљну производњу, за производњу по хектару, и то је резултат који сте ви остварили али нисте тако говорили пре пет година.

Пре пет година, подсетићу, када сте дошли на власт 2012. године, у вашој белој књизи пољопривреда је заузимала једно од централних места – да ћете сваке године, почев од 2012. повећавати аграрни буџет за по један проценат што значи да би данас он требао да буде десет процената, а он је данас испод пет.

Ви данас кршите и Закон о буџету јер вам је издвајање за пољопривреду испод пет процената. Такође, говорили сте да је привреда стратешка грана, да ћете помоћи пољопривредницима. Ништа се од тога није десило, осим обиља лажи, обиља празних обећања и наравно, увек буђење нове наде да ће сутрадан, за годину, две или три бити боље, да ћемо и ми некада бити боље и да ће и наши пољопривредници „сести на зелену грану“.

Паралелно са тиме, ви сте обећавали чуда. Односно, премијер Вучић је обећавао чуда – да ће Арапи којима сте поклонили десет и по хиљада најплоднијих ораница у Војводини, да ће они остварити производњу која ће бити пет пута већа него што то раде наши паори. Испоставило се, после свега неколико година, да је она пет пута мања него принос који наши паори остварују данас у Војводини.

Исто тако, дали сте то некој фирми која је фантомска, као што је то фантомски Танјуг, као што имамо „фантоме Савамале“ и фантоми ће очигледно обележити вашу владавину. Сада не знамо ко тиме управља и газдује, изузев онога о чему сведоче наши паори да је Андреј Вучић редован тамо и да се учи пољопривреди.

Очито не иде му баш најбоље јер су приноси јако мали на тим ораницама које сте ви поклонили – од тих десет и по хиљада хектара, поклонили сте чак и три и по хиљаде хектара у Моровићу, односно Карађорђеву, тако да то и те како треба да буде предмет будуће анализе и истраге – ко је то урадио, за чији рачун и шта су од тога добили наши пољопривредници?

Ја предлагем овим законом да се подигну износи подстицаја за пољопривреднике, да се помогне људима који данас живе од пољопривреде а има их милион и петсто хиљада који раде на својим

газдинствима, на 638.000 регистрованих пољопривредних газдинстава колико их имамо у Србији.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање: за – 12, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Посланик Балша Божовић, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о допунама Закона о раду.

БАЛША БОЖОВИЋ: Захваљујем.

Када је тема запошљавања младих људи у питању, највећи проблем са којим се данас млади суочавају јесте да када заврше факултет или средњу школу послодавац им каже да не могу да буду примљени јер је за разговор за посао неопходно да имају неко радно искуство. Ово је предлог да уведемо обавезне праксе – у средњим, вишим школама и на факултетима, тако што би у средњим школама трајала три месеца, да не би било злоупотребе, а шест месеци за оне који студирају.

На тај начин млади би имали неко радно искуство и били би, тврдим, поново конкурентнији чак и у односу на своје вршњаке у региону. За тај рад, од три или шест месеци, они би имали џепарац у виду топлог obroка, у виду трошкова превоза, а у истој вредности и од послодавца и од државе. Дакле, то не би био ни тако велики али не ни тако безначајан новац за њих и додатно би их стимулисао да на одговоран и озбиљан начин приступе тој пракси и као озбиљни и заинтересовани грађани заиста нешто на тој пракси и науче, да стекну неко искуство, стекну неко знање и заиста постану много виталнији на тржишту радне снаге него што су то наши млади људи данас.

Сматрам да је ова измена и допуна Закона о раду неопходна да би се на овај начин омогућио још један подстицај младим људима и пренела порука да држава заиста мисли њих и да су нам они заиста важни.

Имате данас људе који освајају међународна такмичења, имате младе људе који су из године у годину све бољи, у дебатама о науци, пре свега на олимпијадама науке. Математичка гимназија је прослављена по томе што медаље из године у годину стижу на нашу адресу.

Суштина је – хајде да им изађемо у сусрет а не да покушавамо да им дате стимулацију тако што их позовете да дођу на балкон Скупштине града па им онда откажете у последњем тренутку зато што, ето, нису толико популарни међу грађанством па градоначелник неће са њима да се слика, итд. Хајде да им макар на овај начин покажемо да нам је заиста као друштву стало до њих. Хајде да им покажемо да су нам они важни и да на сваки могући начин друштво брине о својој, пре свега, будућности – да не би сутра били друштво старих, изнемоглих гунђала, већ да заиста ово буде друштво виспрених, младих и паметних људи и да се развијамо у складу са оним земљама које данас имају највећи степен развоја у свету. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање: за – 11, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да предлог није прихваћен.

Изволите, реч има народни посланик Радослав Милојичић, повреда Пословника.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: На основу члана 88. молим да утврдите кворум, али пре тога молим службу да извади картице из система.

ПРЕДСЕДНИК: Тако је.

Молим вас, извадите картице из система.

Не присутни посланици, него они који нису ту.

Молим да убаците своје идентификационе картице да утврдимо кворум.

Посланиче, убаците картицу, немојте се играти. Није смешно уопште. Ја сам шокирана тиме што вам је чудно.

Како ја комуницирам с вама? На основу чијег захтева сам ја то тражила?

Кворума има, али нећу објавити резултат док не убаците картицу.

(Радослав Милојичић: Молим вас, ја сам био ту када сам рекламирао Пословник.)

Можете да ме молите колико хоћете. Поштујте правила, иначе не важи ово што сте тражили. Значи, или јесте или нисте ту, немојте да се играмо забавишта.

Посланиче, ви нисте ту, ја немам на основу чијег захтева да тражим да се утврди кворум.

(Радослав Милојичић: Како сте ми дали реч онда?)

Немојте да се играмо. Нисмо мали. Ви сте за мене невидљив посланик, који није у сали и не учествује у раду ове седнице.

Били сте у тој секунди, а онда сте изашли из сале. Немојте да се играмо правила. Да ли сте у сали или нисте у сали?

Ја не могу да утврдим да ли има или нема кворума, пошто не постоји посланик који је то затражио.

Немојте да се глупирамо.

Хвала на аплаузу, али то је као из ходника да се чује, из посланичког клуба, из ресторана.

Јесте ли ту или нисте ту?

Значи, посланик није ту.

Извињавам се посланицима.

Не могу да комуницирам овако, ово је исмевање правила и Парламента, прављење ругла од Парламента.

Значи, вама је проблем да убаците картицу. Баш сте некоме наштетили, осим самоме себи.

Било је 132 посланика, да не остане недоречено.

(Радослав Милојичић: Свака част.)

Народни посланик Марко Ђуришић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама Закона о порезу на доходак грађана.

Изволите.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Хвала, председавајућа.

Поштоване колеге посланици, ја ћу се придружити својим колегама посланицима који на почетку сваког редовног заседања покушавају да ставе на дневни ред преко 50 предлога закона, али, нажалост, очигледно да зато што долазе од стране посланика опозиције ни један од ових предлога закона не може да се нађе на дневном реду. Да могу посланици да предлажу законе о којима се расправља видели смо на прошлој седници, али је очигледно да то право могу да користе само посланици владајуће већине.

Порез на доходак грађана је измена коју предлагемо, која треба да омогући да се крене са смањењем оптерећења привреде и оних који стварају додатну вредност својим радом и који кроз тај рад, пре свега, пуне републички буџет.

О томе да нешто треба да се уради на смањењу намета које грађани, односно привреда, плаћају када исплаћују плате говори се непрекидно годинама уназад. Нажалост, за ових пет година ове владе ни један једини корак у смеру тог растерећења није направљен.

Ево, сада поново имамо оптимистичне најаве одлазећег премијера да има простора да се порез на доходак грађана смањи један, два, три или четири посто, али да за тај износ и проценте смањења морамо да добијемо сагласност ММФ-а, па до доста уздржанијег става министра финансија – садашњег, не знамо да ли ће бити и будући, да ли ће бити на тој или некој другој функцији – који је то смањење, најављивано до краја ове године, ставио под знак питања. али ја верујем да је за владајућу већину овде ипак најважније оно што каже Александар Вучић и позивам да гласамо за Предлог измена и допуна овог закона, сви заједно.

Овај предлог се састоји у томе да се стопа пореза на доходак грађана са десет у смањи на девет. Сматрамо да је то мали корак, али корак који показује намеру Владе да у наставку великих реформи које спроводи већ пет година уради нешто на добробит грађана а то је да смањи порез, то је неких пет милијарди динара више новца у привреди – да ли ће минимално повећати плате, да ли ће уложити нешто, да ли ће кренути да развијају свој бизнис, то је на њима али имаће свеж капитал који ће им омогућити даљи развој.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање: за – шест, против и уздржан – нико.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Марко Ђуришић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама Закона о финансирању локалне самоуправе.

Реч има народни посланик Марко Ђуришић. Изволите.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Хвала. Ово су два повезана закона и када би дошли на дневни ред њиховим усвајањем испунила би се у правом смислу она одредба Пословника која каже да о предлозима закона може да се води расправа у обједињеном претресу зато што су решења у њима међусобно повезана и зависна.

Да би могли да без утицаја на републички буџет добијемо оних пет милијарди динара, колико би било смањење у буџету када би се прихватио закон и решење у Закону о порезу на доходак грађана, да те паре не би биле мањак у буџету, ми предлажемо ове измене Закона о финансирању локалне самоуправе које предвиђају да се онај део новца из пореза на доходак грађана, који остаје локалним самоуправама, врати на ниво пре смањења у октобру прошле године.

Тада смо овде чули и од министра и од других представника Владе да су локалне самоуправе једва дочекале овај предлог и да немају никакав проблем са тим што ће у 2017. години и наредним годинама имати смањене приходе укупно за пет милијарди динара, и више. Пошто су локалне самоуправе већ прихватиле ово смањење и спремне су да испуне своју функцију по Уставу и закону, ми сматрамо да онда тај новац уместо овако како је отишао, да кажем, без одређеног плана у буџет, буде усмерен на растерећење привреде.

Значи, идеја је да се кроз измене и допуне ова два закона прво смањи стопа пореза на доходак грађана а да се локалним самоуправама, како не би поново биле оштећене, онај проценат који остаје њима врати на ниво пре усвајања измена у октобру прошле године.

Сматрамо да је овакав предлог неутралан што се буџета локалних самоуправа тиче, да смањење од пет милијарди динара постоји једино на нивоу републичког буџета, али ево, слушамо да и у овој години уместо планираног дефицита имамо непланирани суфицит. Уколико је то стварно тако, то је још један разлог више да се усвоји ово решење и да се олакша привреди, да дође до стварног развоја привредних активности али и до тог фамозног раста бруто друштвеног производа који ова Влада лажним бројевима покушава да представи.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање и саопштавам: за – седам, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Марко Ђуришић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о измени Закона о јавним медијским сервисима.

Изволите.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Хвала.

Супротно обећањима странака на власти, датим пре пет година, да ће укинути ТВ претплату, она је враћена у правни систем Србије. Прво смо чекали две и по године да се претплата укине а онда је РТВ такса другим законом поново уведена. Овај пут је уведена на начин да практично не можете да је не платите и да не можете да се ослободите од плаћања ове претплате.

Законско решење које је ова владајућа већина усвојила 2014. године је сада такво да се претплата поново плаћа, односно ТВ такса се поново плаћа као претплата уз рачун за електричну енергију али сада на начин на који не можете да је се ослободите. Сада грађани који имају у оквиру једног домаћинства више бројила на своје име, плаћају више пута ту претплату. Ако неко има бројило за гаражу, на помоћном објекту а у оквиру једног домаћинства, он на свако то бројило мора да плати ту ТВ таксу.

Можда је једина добра чињеница за грађане та што је ТВ такса 150 динара. Али, она неће заувек бити 150 динара. Она може да буде по закону до 500 динара, по закону који смо усвојили крајем прошле године неће бити ове и следеће године толико али нико ко има више бројила на своје име не може да буде ослобођен.

Суштина наше промене је врло једноставна – да се јасно каже у закону да један грађанин може само једном да плати ову таксу, на једно бројило а да се ова такса не плаћа за сва друга бројила која се воде на истог грађанина. Грађанин и не може да буде на више места одједном и ако плаћа ТВ таксу за рад јавног сервиса зато што користи – ако користи, а нажалост је то посебна прича јер велики број грађана и не користи јавни сервис јер нема на њему шта да види осим премијера и Владе у бесомучном хвалисању од јутра до вечери – сваки грађанин ту таксу мора да плати, али може да конзумира право које добија плаћањем ове таксе само на једном месту у времену и простору, јер тако кажу закони физике – уколико у парламент не дође евентуално иницијатива да и основне законе физике мењамо, као што се, видим, предлаже иницијатива за измену или довођење у питање неких других основних закона.

Значи, позивам вас још једном да исправимо неправду и усвојимо законско решење да само једном може да се плаћа такса за Јавни сервис.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање и саопштавам: за – осам, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Марко Ђуришић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о престанку важења Закона о привременом уређивању начина исплате пензија.

Изволите.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Хвала.

Већ годину и по дана посланичка група СДС и НПС, као и колеге из ДС и из посланичке групе Двери, покушавамо да ставимо на дневни ред Предлог закона о престанку важења Закона о привременом уређивању начина исплате пензија. Очигледно да за то не постоји већина, иако су резултати – када је усвајан Закон о привременом уређивању начина исплате пензија и када је дошла Влада са тим предлогом и рекла шта очекује од примене овог закона, какве резултате – по причи истих тих људи, мање-више непромењених, ти циљеви су већ остварени али намере да се овај закон стави ван снаге очигледно нема.

Очигледно је да је била велика превара када је овај закон назван Закон о привременом уређивању начина исплате пензија и да је та реч „привремено“ била само шарена лажа и нешто што је требало да користи Уставном суду Србије да се не одреди о овом закону, сматрајући да пошто се ради о привременом закону нема потребе да Уставни суд реагује.

Међутим, оно што је истина, истина је да је привремени рок од три године – који је наведен у предлогу закона, измењен, односно обрисан када је закон усвајан и он је усвојен без рока трајања, а сада видимо да је политика Владе Републике Србије да то привремено треба да буде трајно. Очигледна је намера Владе да настави са економским уништавањем преко 650 хиљада пензионера који су потпали под удар овог Закона. Влада је направила рачуницу, и СНС, да је очигледно мања штета ударити по цепу ових 650 хиљада а онда медијским залуђивањем, бесомучном пропагандом, осталих милион и 50 хиљада пензионера који нису дошли под удар овог закона убеђивати да им је боље него икада и да су пензије веће него икада.

Чињеница је да су и те пензије повећавање два пута у последње две године, за 0,75 процената и 1,5 процената, повећане су мање него што је била инфлација у Србији, да је ове године у априлу инфлација дошла на годишњи ниво од 4% и да никакво повећање, па да буде на крају године и 5%, неће на реални ниво вратити пензије свих пензионера пре смањења а онима којима је смањено очигледно никада неће бити враћено.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање: за – шест, против и уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Марко Ђуришић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о предлагању закона.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Хвала.

И ова седница показује, као и све одржане у овој години, преко 80% закона из прошле и претходних година, потребу за доношењем овог закона. Ми данас, до сада, у предлогу дневног реда имамо четири закона која су дошла у Скупштину Србије по хитном поступку, као што је и једини

закон на прошлој седници био по хитном поступку и сви други закони усвојени ове године.

Суштина овога предлога закона је да се са том праксом престане, да не може једна реченица – да је неопходно да се закон донесе по хитном поступку да би се спречиле штетне последице, а без да се наведе које су то штетне последице... да се онемогући да такав закон дође у Скупштину по хитном поступку, без јавне расправе да буде усвојен по хитном поступку, тако да посланици немају довољно времена да се спреме за дискусију, да немају довољно времена да квалитетно интервенишу амандманима на те законе и да, на крају крајева, грађани немају довољно времена да се упознају са законским решењима јер у сваком од тих закона стоји да уместо Уставом прописаних осам дана од дана ступања на снагу, тај дан буде следећи дан по усвајању.

То је манир ове владе и ове власти. То траје већ пет година и сваке године је та статистика све лошија и лошија и очигледно да ће и ова година направити нови рекорд по проценту броја закона које Скупштина усваја по хитном поступку.

Немам никакву дилему да ова владајућа већина овај предлог закона никада неће прихватити да стави на дневни ред а камоли да га усвоји, али је моја обавеза да у ова три минута представим грађанима да постоји друга политика, да постоји и другачији начин виђења рада парламента, да постоји начин који уважава улогу парламента који није место где закони треба само да „протрчавају“, да парламент мора добро да продискутује сваки закон, да посланици имају довољно времена да се за ту дискусију спреме а поготову да после прате примену тог закона.

Оно што највише недостаје овом парламенту јесте та контролна улога. Ми овде не расправљамо ни о једном извештају који долази од независних тела, одбори се не састају јер најчешће нема тромесечних извештаја о раду и све су то показатељи да се у Србији устоличује једна ауторитативна власт, а то видимо и ових последњих месец и по дана када имамо две најважније функције у једном човеку.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Стављам овај предлог на гласање.

Закључујем гласање: за – шест, против и уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Марко Ђуришић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о допунама Закона о порезу на додату вредност.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Хвала.

Овај закон је више од годину и по дана у скупштинској процедури и наша намера је била да се усвајањем овог закона пореска стопа којом се оптерећује храна за бебе, са опште пореске стопе која износи 20%, опорезује по посебној пореској стопи од 10%.

Када смо имали прилике да, подносећи амандмане на Владине предлоге закона о изменама Закона о ПДВ-у, говоримо нешто на ову тему и евентуално добијемо одговор од стране министра – није било противљења. Постојала је скепса да ова мера не би довела до смањења цена хране за бебе зато што су, је ли, трговци ваљда неодговорни и не би смањили у малопродаји цену производа за ово умањење пореза за додату вредност, као и да би било јако тешко спречити злоупотребе.

Наравно, ми сматрамо да то није пуна истина и да је, нажалост, истина трагичан однос који Влада Републике Србије има према будућности Србије и чињеници да је у Србији годинама негативна стопа прираштаја и да је та стопа из године у годину све већа. Очигледно је да Влада у својој политици нема намеру да нешто промени и да нешто уради по овом питању, јер да има нешто би урадила – да ли би то било усвајање неког решења сличног овом, да ли би то било коначно усвајање закона о финансијској подршци породици са децом, а о томе ћу говорити нешто касније, да ли би то била нека друга мера...

Ништа од тога није мера ни намера ове владе. Долази се са половичним решењима, па је тако прошле године донето решење да се укине повраћај ПДВ-а који је онда одложен до усвајања новог закона о финансијској подршци породици с децом, најављен за прву половину ове године. Та половина полако истиче, закона нема и очигледно је да га неће ни бити. Очигледно је да најодговорнији људи у Влади за ово питање мисле да времена има или се баве нечим другим, важније су им њихове фотеље и места на којима се налазе него проблем који имамо, и решења неће бити.

Позивам вас да ставите на дневни ред овај закон, да га усвојимо и да пошаљемо Влади поруку да мислимо другачије од њих.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Стављам овај предлог на гласање.

Закључујем гласање: за – седам, против и уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Марко Ђуришић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о допунама Закона о акцизама.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Ово је један део закона који предлагемо а који је директно везан за бригу о будућим нараштајима Србије. Овај предлог закона предвиђа доношење акцизе за вештачки зашећерена, заслађена пића, као једну од мера коју је Светска здравствена организација предложила владама широм света у борби против епидемије гојазности у свету, коју је прогласила.

Нажалост, наша Влада очигледно не мисли да ради ишта по том плану. Иако су то урадиле владе Мађарске, Норвешке, Мексика, Ирске, САД и бројних других земаља, Словеније, на пример, код нас Влада нема никакву намеру и уопште се не одређује према овој иницијативи. Напротив,

Влада очигледно добија подршку од оних који су највећи произвођачи ових пића и очигледно испуњава њихову жељу, те на тај начин они покушавају да Владу одврате од тога да се прикључи овој акцији и овим мерама које постоје у највећем броју земаља.

Зашто је ово важно? Зато што су бројке у Србији поражавајуће. Иако је у свету гојазност код деце повећана са 2,6 на 4,9 процената, те бројке у Србији говоре да је гојазност повећана пет пута па негде пише да је свако четврто, негде да је свако пето а негде да је свако треће дете данас гојазно. Као главни разлог се наводе лоша исхрана и претерано конзумирање вештачки заслађених пића.

Наша идеја је да се овим законом уведе акциза од пет динара по литри заслађених пића и да се створи фонд од неких пет милијарди динара који би требало да омогући формирање и извршење програма који ће деци пре свега омогућити да се упознају са значајем здраве исхране, који ће омогућити више физичких активности, који ће им у крајњој линији омогућити један здрав оброк дневно.

Мислимо да је ово прави одговор који би Влада Републике Србије имала на ову појаву и жао нам је ако опет не добијемо подршку колега посланика.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање: за – осам, против и уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Посланик Марко Ђуришић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о финансијској подршци породици са децом.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Хвала.

Говорио сам мало о потреби да се донесе овај закон који није мењан од 2011. године, и ова Влада, у свом маниру, већ пет година сваки пут – да ли после неких избора, реконструкције или пре избора, најави да ће овај проблем и доношење измена и допуна или новог закона бити у њеном фокусу. Али ево пет година нисмо дочекали ни један једини предлог везан за ову област. И поново је одговорност пребачена на неку радну групу, фамозну, која наводно ради на предлогу овог закона негде од септембра, али никаквих резултата и предлога нема.

Оно што, нажалост, имамо су последице овакве небриге, последице због којих је Србија данас на првом месту по ризику од сиромаштва – 24,5 посто становника Србије је угрожено сиромаштвом. Свако треће дете живи у породици која је угрожена сиромаштвом. Само 25 процената деце данас остварује неко право из области дечије заштите, иако је 2000. године тај проценат био преко 50.

Решења која предлажем у овом закону Влада у одговору није одбила, није их прокоментарисала ни као добре ни као лоше. Позвала се поново на радну групу. Исти министар, господин Вулин, који је већ три

године на тој функцији, стално и изнова обећава резултате рада радне групе и предлог закона, али, ево, понављам – три године су прошле, а тај законски предлог није пред нама.

И ја вас позивам, колеге посланици, да покажете одговорност да овај предлог закона ставимо на дневни ред, да позовемо онда министра Вулина и друге министре из Владе да дођу овде. Ако ова решења нису довољно добра – да усвојимо нека друга, али да их натерамо да се позабаве овим проблемом. Уколико то не урадимо, ови бројеви и ова статистика о којој сам говорио на почетку биће само још лошији.

Постоји још један податак. Дакле, највећи јаз између богатих и сиромашних је у Србији, или податак који је ових дана најактуелнији у нашој јавности, да су просечне зараде у Србији данас мање него у две трећине афричких земаља. Верујем да то није политика коју би грађани Србије изабрали да имају право да гласају на фер и демократским изборима, али хајде да ми покажемо да смо одговорни и да урадимо нешто за будућност наше деце.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање: за – осам, против и уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Последњи предлог посланика Марка Ђуришића да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора ради утврђивања чињенице, околности у вези са рушењем објеката у Београду, у делу града познатом као Савамата, 25. априла 2016. године.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Нажалост, ово је последњи предлог, зато што сте заказали седницу дајући рок од само пола сата да се припреме предлози за измену и допуну дневног реда и службе нису могле да предложе и остале законе које наша посланичка група предлаже на свакој седници. Али овај предлог закона је већ годину дана у процедури и за тих годину дана ни једно од оних питања које смо ставили у Предлог за формирање анкетног одбора није добио одговор пред органима Републике Србије – ни ко је одговоран и ко је извршио рушење објеката у Савамали, или ко је одговоран и ко је извршио бесправно, незаконито, противуставно привођење грађана у тој ноћи и отимање њихове личне имовине. Ко је одговоран за то што је полиција те ноћи имала наређење да се не одазове на позиве грађана и ко је одговоран што је на неколико сати суспендована држава Србија? Та сва питања, нажалост по државу Србију, пошто не могу да се добију одговори пред државним органима, имамо у медијима.

И у маниру председника Владе имамо, знамо, да су за то што се дешавало одговорни „комплетни идиоти из врха градске власти“ и ти „комплетни идиоти“ све грађане Србије вуку за уши последњих годину дана исмевајући их, настављајући да обављају своје функције без да одговарају за оно што су урадили 24, односно 25. априла 2016. године.

Срамота је да ми окрећемо главу од тог проблема, у овом сазиву, и да не тражимо да државни органи коначно дају одговор.

Наслађује се овде СНС када суд пресуди у корист министра Стефановића, који је од стране једних недељних новина означен као главни фантом из Савамале, а онда кукају када Виши суд преиначи ту срамну пресуду. Све ово, очигледно, док је ова власт у Србији, неће добити одговор, јер ако председник Владе и будући председник Србије досада већ није био позван да да свој исказ пред тужиоцем, а он је рекао 8. јуна да зна ко је из врха градске власти одговоран, ко су ти „комплетни идиоти“, мислим да ми немамо правну државу и да је она сахрањена и срушена те ноћи.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – шест, против и уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Молим да утврдимо кворум. Убаците ваше картице.

Присутних 129.

Народна посланица Маја Гојковић предложила је да се обави заједнички начелни и јединствени претрес о: Предлогу закона о допуни Закона о осигурању депозита; Предлогу закона о допуни Закона о Агенцији за осигурање депозита; Предлогу закона о давању гаранције Републике Србије у корист Немачке развојне банке KfW, Франкфурт на Мајни, по задужењу Јавног предузећа „Електропривреда Србије“, Београд (Пројекат „Модернизације система за отпепељивање ТЕ Никола Тесла А“); Предлогу закона о давању гаранције Републике Србије у корист Немачке развојне банке KfW, Франкфурт на Мајни, по задужењу Акционарског друштва „Електромреже Србије“, Београд (Регионални програм енергетске ефикасности у преносном систему); Предлогу одлуке о измени Одлуке о избору чланова и заменика чланова одбора Народне скупштине Републике Србије и Предлогу одлуке о изменама Одлуке о утврђивању састава сталних делегација Народне скупштине Републике Србије у међународним парламентарним институцијама.

Не желим реч да образложим предлог.

Изволите, посланиче Ђуришићу.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Председнице, ја сам изненађен да је са ваше стране стигао овај предлог који је, то верујем знате и ви, у супротности са чланом 157. Пословника скупштине. Став 2. тог члана Пословника каже, ако неко не зна, да Народна скупштина може да одлучи да обави заједнички начелни претрес о више предлога закона који су на дневном реду исте седнице а међусобно су условљени или су решења у њима међусобно повезана, с тим што се одлучивање о сваком предлогу закона обавља посебно.

Ми смо имали на свакој седници сличну расправу, али оно што смо имали била је расправа да ли евентуално предлози закона могу да иду

са именовањима, да ли предлози закона једних имају некакве везе са другим, али ниједном до сада нисмо одлучивали о предлозима закона у заједничкој расправи са предлозима за измену састава скупштинских одбора и делегација. Значи, то се још није десило. Те тачке су се увек налазиле одвојено на дневном реду, говорим о тачкама везано за избор чланова одбора и делегација и оне су у крајњој линији пролазиле практично без расправе.

Не могу да разумем која то журба сада тера вас да још једном директно, најдиректније, ако је могуће правити неку градацију, кршите Пословник и да члан 157 који каже да је могуће спајати само предлоге закона, расправу о предлозима закона, ви спајате предлоге четири закона, од тога су две измене и допуне, два закона о давању гаранције и измене о изменама саставу општинских одбора и скупштинских делегација.

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем.

Надам се да нема ништа спорно у вези предлога Демократске странке и да ћете прећи преко свих тих...

МАРКО ЂУРИШИЋ: Молим вас да се изјаснимо о томе...

ПРЕДСЕДНИК: Свакако, изјаснићемо се. Зато и постоји гласање. Не мора све оно што предложи неки посланик да буде усвојено.

Молим посланике да се изјасне о мом предлогу да се споји расправа о предложеним тачкама дневног реда.

Закључујем гласање.

За мој предлог је гласало – 132, против и уздржаних – нема.

Констатујем да је Народна скупштина прихватила овај предлог, а о повреди Пословника ћемо такође гласати на крају седнице, па ћемо видети колико гласова има предлог Марка Ђуришића.

Стављам на гласање предлог дневног реда у целини.

Закључујем гласање: за – 130, против – три, уздржаних – нема.

Констатујем да је Народна скупштина утврдила Дневни ред Четврте седнице Првог редовног заседања Народне скупштине Републике Србије у 2017. години у целини.

Дневни ред:

1. Предлог закона о допуни Закона о осигурању депозита;
2. Предлог закона о допуни Закона о Агенцији за осигурање депозита;
3. Предлог закона о давању гаранције Републике Србије у корист Немачке развојне банке KfW, Франкфурт на Мајни, по задужењу Јавног предузећа „Електропривреда Србије“, Београд (Пројекат „Модернизације система за отпепељивање ТЕ Никола Тесла А“);
4. Предлог закона о давању гаранције Републике Србије у корист Немачке развојне банке KfW, Франкфурт на Мајни, по задужењу Акционарског

друштва „Електромреже Србије“, Београд (Регионални програм енергетске ефикасности у преносном систему);

5. Предлог одлуке о измени Одлуке о избору чланова и заменика чланова одбора Народне скупштине Републике Србије и

6. Предлог одлуке о изменама Одлуке о утврђивању састава сталних делегација Народне скупштине Републике Србије у међународним парламентарним институцијама.

У складу са Пословником, одређујем паузу у трајању од 60 минута. Наставићемо у 15.05 часова. Хвала.

(После паузе – 15.05)

ПРЕДСЕДНИК: Поштовани посланици настављамо са радом.

Молим посланичке групе уколико то нису учиниле да одмах поднесу пријаве за реч са редоследом народних посланика.

Прелазимо на т. 1–6. дневног реда – ПРЕДЛОЗИ ЗАКОНА О ДОПУНИ ЗАКОНА О ОСИГУРАЊУ ДЕПОЗИТА, ДОПУНИ ЗАКОНА О АГЕНЦИЈИ ЗА ОСИГУРАЊЕ ДЕПОЗИТА, ДАВАЊУ ГАРАНЦИЈЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ У КОРИСТ НЕМАЧКЕ РАЗВОЈНЕ БАНКЕ KfW, ФРАНКФУРТ НА МАЈНИ, ПО ЗАДУЖЕЊУ ЈП „ЕЛЕКТРОПРИВРЕДА СРБИЈЕ“, БЕОГРАД (ПРОЈЕКАТ „МОДЕРНИЗАЦИЈЕ СИСТЕМА ЗА ОТПЕПЕЉИВАЊЕ ТЕ НИКОЛА ТЕСЛА А“); ДАВАЊУ ГАРАНЦИЈЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ У КОРИСТ НЕМАЧКЕ РАЗВОЈНЕ БАНКЕ KfW, ФРАНКФУРТ НА МАЈНИ, ПО ЗАДУЖЕЊУ АД „ЕЛЕКТРОМРЕЖЕ СРБИЈЕ“, БЕОГРАД (РЕГИОНАЛНИ ПРОГРАМ ЕНЕРГЕТСКЕ ЕФИКАСНОСТИ У ПРЕНОСНОМ СИСТЕМУ) и ПРЕДЛОЗИ ОДЛУКА О ИЗМЕНИ ОДЛУКЕ О ИЗБОРУ ЧЛАНОВА И ЗАМЕНИКА ЧЛАНОВА ОДБОРА НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И ИЗМЕНАМА ОДЛУКЕ О УТВРЂИВАЊУ САСТАВА СТАЛНИХ ДЕЛЕГАЦИЈА НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ У МЕЂУНАРОДНИМ ПАРЛАМЕНТАРНИМ ИНСТИТУЦИЈАМА (заједнички начелни и јединствени претрес).

Сагласно члану 157. став 2. и члановима 192. и 193. Пословника, отварам заједнички начелни и јединствени претрес о: Предлогу закона о допуни Закона о осигурању депозита, Предлогу закона о допуни Закона о Агенцији за осигурање депозита; Предлогу закона о давању гаранције Републике Србије у корист Немачке развојне банке KfW, Франкфурт на Мајни, по задужењу Јавног предузећа „Електропривреда Србије“, Београд (Пројекат „Модернизације система за отпепељивање ТЕ Никола Тесла А“), Предлогу закона о давању гаранције Републике Србије у корист Немачке развојне банке KfW, Франкфурт на Мајни, по задужењу Акционарског друштва „Електромреже Србије“, Београд (Регионални програм енергетске ефикасности у преносном систему), Предлогу одлуке о измени Одлуке о избору чланова и заменика чланова одбора Народне скупштине Републике Србије и Предлогу одлуке о изменама Одлуке о

утврђивању састава сталних делегација Народне скупштине Републике Србије у међународним парламентарним институцијама.

Да ли овлашћени желе реч?

Реч има министар Душан Вујовић.

ДУШАН ВУЈОВИЋ: Добар дан.

Дозволите да укратко кажем неколико важних информација о тачкама дневног реда, прве четири тачке дневног реда данас. Напомињем да ћу после тога дати реч министру Антићу да он објасни суштински део ова два кредита KfW, где ми са становишта министра финансија и са становишта финансијских ефеката тих кредита пружамо гаранције а Министарство рударства и енергетике се налази у најбољој позицији да објасни суштину ових кредита.

Што се тиче прве и друге тачке дневног реда, реч је о практично истом амандману на два закона. Једно је Закон о допуни Закона о осигурању депозита, а друго је Закон о допуни Закона о Агенцији за осигурање депозита. У оба случаја тражи се сагласност, односно да парламент одобри малу измену закона којом се у првом случају додаје став 4, а у случају Агенције за осигурање депозита став 3. У првом случају то је члан 7. а у другом је члан 8.

Шта је суштина? Измена гласи – у изузетним околностима значајних промена на међународном финансијском тржишту, узрокованих постојањем негативних каматних стопа на депозите код страних банака, Агенција може, наглашавам може, да девизна средства из става 1. овог члана улаже у девизне и дужничке хартије од вредности које издаје Република Србија или НБС. То је суштина предлога.

Шта то практично значи? Када је доношен овај закон и када су прављени кредити којима се Република Србија задужила да би попунила средства Фонда за осигурање депозита, ситуација на међународном финансијском тржишту је била таква да смо имали позитивне камате на улагање девизних резерви. Значи Република Србија се задужила код Светске банке и код Европске банке за обнову и развој и у првом случају преузета средства кредита, а у другом случају резервисана средства за случај потребе су у првом случају уплатиле на рачун НБС, а у другом случају стоје на резервном рачуну.

Средства која су уплаћена се стандардно, по међународној пракси, спајају се са средствима девизних резерви и њима се управља на исти начин као и средствима девизних резерви. То је све било у реду док се нису појавиле негативне камате последњих годину, годину и по дана а сада имамо парадоксалну ситуацију да држава Србија плаћа камату на тај кредит. Кредит је евидентиран као повећање дуга државе Србије. Пошто не могу да се троше, срећом нема потребе да се троше јер су то средства којима се интервенише само у случају да нека банка не може да измири своје обавезе према штедишама – у таквој ситуацији Агенција за осигурање

депозита улаже средства заједно са НБС и мора да плаћа негативне каматне стопе.

Према последњим подацима износ је значајан и биће још већи у будућности уколико законски не дозволимо Агенцији за осигурање депозита да уз сагласност НБС и Министарства финансија, односно Владе Републике Србије, та средства улаже на начин да се спрече негативне каматне стопе, тј. потреба да се допунски из буџета то финансира.

И поред тога што се неки људи који круто интерпретирају правила обезбеђења таквих пласмана од финансијских и других ризика, чврсто сам уверен да у овом случају таквих ризика нема пошто је држава Србија, и у име ње Министарство финансија потписало кредит којим је укупан дуг већ преузела на себе, овде допунских ризика апсолутно нема, губљење ове супстанце до које долази без наше грешке стварно није оправдано и сваки би посланик имао право да постави питање зашто допунски из буџета финансирамо нешто што смо већ позајмили. То је тај утицај међународног окружења, које је такво. Ми немамо довољно јаку позицију да испреговарамо са оним банкама које су квалификоване да држе резерве које неће бити ограничене по позитивним каматним стопама и трпимо у том окружењу, између осталог и зато што још увек немамо тзв. „инвестмен греј“, значи немамо рејтинг који нам омогућава да имамо инвестициони квалитет. То ћемо имати ускоро, надам се, али у овој ситуацији наш одговор на такву ситуацију је да дозволимо Агенцији за осигурање депозита да под јасним правилима којима се поштују нивои ризика и потребе ликвидности, та средства улаже пре свега у краткорочне хартије НБС, односно у краткорочне хартије Министарства финансија, односно Владе Републике Србије. Тиме неће бити нарушено ни једно правило и мислим да ће то омогућити да Агенција на овом послу има позитиван резултат.

Друге две тачке дневног реда се односе на пружање гаранција Немачкој развојној банци за два кредита који се дају „Електропривреди Србије“ и „Електромрежама Србије“. То су кредити који се дају под врло повољним условима од 0,8 посто камате. Услови су стандардни на 12 година, при чему ЕПС оптира да има пет година грејс-период и седам година отплате, а ЕМС да има три године грејс-период и девет година отплате, пре свега због тога што су периоди коришћења средстава тј. изградње објеката који се овим финансирају другачији и ЕМС жели да крене са отплатом чим се активирају та улагања.

У првом случају код ЕПС реч је о 45 милиона евра, у другом случају реч је о 15 милиона евра. Постоји стандардни 0,75 посто, тзв. „фронт енд фи“ и 0,25 посто, то је накнада за ангажована неупотребљена средства – у старо време се то звало интеркаларна камата. Ту нема никакве разлике од стандарда. То су врло повољни услови и они се дају за пројекте који имају стратешки значај. Стао бих овде и рекао да су финансијски

услови врло повољни, да овде држава Србија даје гаранцију и да се очекује да ће ЕПС и ЕМС у целости да финансирају све обавезе које произилазе из ових кредита, али пошто је неопходна државна гаранција – дајемо гаранцију. Та гаранција се евидентира као наш дуг али очекујем да држава никада неће имати ни евра обавезе по тим кредитима.

Што се тиче садржаја ова два кредита, једно је тзв. отпепељивање, а друго је комплетирање високонапонске мреже. Дао бих реч министру Антићу да вас информише.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Изволите, министре.

АЛЕКСАНДАР АНТИЋ: Госпођо председнице, уважене даме и господо народни посланици, колега Вујовић, који је испред Владе Републике Србије пре свега овлашћен да брани ове законе је изнео ове финансијске елементе а ја желим, пре свега из поштовања према овом високом дому, да у најкраћем дам неколико кључних елемената везаних за ова два зајма.

Пре свега, желим да изнесем снажно уверавање свима вама, укључујући и министра финансија који је то рекао али у фази да и он очекује, ја вас у потпуности уверавам да је овде реч искључиво о давању две гаранције за два зајма која ће „Електропривреда Србије“ и „Електромереже Србије“ у потпуности сами измирити. Ми у овом тренутку немамо ниједну кредитну линију, нити за „Електропривреду Србије“ нити за „Електромереже Србије“ где отплату тих кредитних линија врше грађани Србије, односно буџет. Не, реч је искључиво о зајмовима које „Електропривреда Србије“ и „Електромереже Србије“ саме измирују. То је прва ствар.

Друга ствар, поставља се питање – зашто онда државна гаранција? Па објективно, узимајући у обзир политику ових међународних финансијских институција и каматне стопе које се остварују приликом одобравања оваквих зајмова, дошли смо до једног става да је далеко повољније узети овај зајам са државном гаранцијом зато што су каматне стопе и сви остали трошкови тих зајмова далеко нижи.

Додато томе као аргумент зашто је државна гаранција у случају овог зајма за „Електромереже Србије“, морате да узмете у обзир да је то био услов KfW зато што је тај зајам праћен „грантом“ од 6.480.000 евра, узимајући у обзир да је реч о пројекту који се налази на свим оним заједничким приоритетним листама – и у „WB6“ и у осталим механизмима у којим се Република Србија налази. Дакле, два кључна елемента. Ова два зајма ће вратити ЕПС и ЕМС а државну гаранцију дајемо због чињенице да на конто тога, и због политике KfW, остварују се далеко повољнији услови самог кредита, плус што је KfW зајам праћен инвестиционим грантом у износу од 6,5 милиона евра.

Кратко бих се осврнуо на оба пројекта, са жељом да пре свега народни посланици, а наравно и читав аудиторијум, у потпуности разумеју значај ова два пројекта.

Када говоримо о „Електропривреди Србије“, ЕПС пролази кроз озбиљан процес транзиције. Та транзиција је условљена чињеницом да у Републици Србији дуже од 22 године није изграђен ниједан велики енергетски објекат, да су махом наши кључни производни објекти 30 и 40 година стари, да они своју будућност и свој рад који је неопходан за ову земљу, за нашу привреду, за наше грађане, да тај свој будући рад морају да остваре кроз процес различитих модернизација – пре свега у делу прилагођавања рада тих блокова највишим стандардима и неопходним стандардима из области заштите животне средине.

Управо из тог разлога ми морамо урадити и радимо већ неколико година више капиталних ствари када су у питању и ТЕНТ и „Костолац“. Пре свега, то су електрофилтери за отклањање прашкастог загађења. Морам да напоменем да смо у том процесу модернизације инвестирали више од 200 милиона евра и да сви кључни, велики, капитални објекти имају нове електрофилтере и да је то загађење смањено на онај ниво који прописују најновије директиве а да у овом тренутку радимо постројења за одсумпоравање, денитрификацију и да то са решавањем проблема отпепељивања представља тај кључни фактор због којег ће наши блокови моћи да раде у будућности и, верујем на задовољство свих нас, да производе адекватне количине електричне енергије.

Један од значајних пројеката у свему томе је систем отпепељивања у ТЕНТ-у „А“ и ми у овом тренутку планирамо да урадимо потпуно модеран систем за отпепељивање, узимајући у обзир да то како се радило деценијама не испуњава било какве стандарде, да ми у овом тренутку имамо на тим депонијама више од 200 милиона тона пепела, да блокови, односно електране, генеришу у Обреновцу око шест милиона тона годишње и да то питање мора да се стави у неки оквир. Ми смо овде дали потпуно јасан опис изградње сабирних силоса и читаве технологије која раздваја шљаку, раздваја пепео – на који начин се тај пепео прикупља и на који начин се пепео одлаже. Читав тај процес у Термоелектрани „Никола Тесла“ кошта отприлике 55 милиона евра. По условима које смо ми договорили, он ће бити праћен зајмом KfW у износу од 45 милиона евра и 10 милиона евра ће бити плаћено сопственим средствима ЕПС-а.

Када говоримо о „Електро mreжама Србије“ и зајму који се данас налази пред вама, желим као кратак увод да вас подсетим да смо у овој Народној скупштини донели својевремено и одређене законске оквире везане и неопходне за реализацију пројекта „Трансбалкански коридор“.

„Трансбалкански коридор“ је један значајан паневропски пројекат који дефинише модернизацију, пре свега на том 400 kW напонском нивоу, изградњу нових капацитета за пренос електричне

енергије. Он је пројектован да са истока Европе, из Украјине, Молдавије и тог региона врши пренос енергије према југозападној Европи. Својим коридором пролази преко Републике Србије, из Румуније улази у Србију, креће се Србијом, има две интерконекције са Босном и Херцеговином и Црном Гором и из Црне Горе подводним каблом иде према Републици Италији.

Тај пројекат смо поделили у неке четири фазе. У првој фази у овом тренутку се реализује изградња 400 kW конекције између Србије и Румуније, кроз изградњу далековаода између Панчева и Решице. У овој другој фази, која се данас налази пред вама, предвиђено је извођење радова на изградњи 400 kW далековаода између Крагујевца и Краљева, уз подизање те трафостанице у Краљеву на 400 kW ниво.

Тај пројекат је значајан из више разлога. Прво, он отвара могућност да Србија постане земља кроз коју ће се обављати већи транзит електричне енергије, што је већи приход за нашу државу. Тај пројекат у озбиљној мери поправља опште напонске прилике у Републици Србији, што ће без сумње довести до смањења губитака и у преносу, верујем и у дистрибуцији електричне енергије.

Коначно, тај читав пројекат ће омогућити да се у Србији далеко боље развијају пројекти из обновљивих извора јер ће бити омогућено њихово повезивање на ту преносну мрежу, а самим тим и могућност да ту енергију коју будемо производили, верујем у већој мери, за наредних неколико година имаћемо више стотина мегавата, пре свега из енергије ветра али и нове друге објекте да ту енергију извозимо у Италију и друге земље где је та електрична енергија далеко скупља него на овом делу тржишта.

Читав пројекат је негде око 29 милиона евра. Дефинисано је да ће 15 милиона евра бити зајам од стране KfW, 6,4 милиона, односно 6.460.000 евра ће бити инвестициони грант који даје KfW, праћен активностима везаним за „WB6 процес“ – уз подршку Енергетске заједнице и Европске комисије, а остатак средстава биће финансиран из средстава „Електроурежа Србије“.

Позивам посланике да подрже ова два закона који се налазе пред вама, односно ове две ратификације, односно ова два зајма, узимајући у обзир, понављам, да се ради о пројектима који су капитално важни за енергетски систем Републике Србије и, коначно, узимајући у обзир да је реч искључиво о давању гаранција за кредите које ће наше енергетске компаније вратити из сопствених средстава. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има Чедомир Јовановић. Изволите.

ЧЕДОМИР ЈОВАНОВИЋ: Поштована председнице, поштовано председништво, министри, даме и господо народни посланици, интересантна тема је данас овде у парламенту. Добро је што сте, господине Вујовићу, дошли са министром за енергетику, да не будете само ви осуђени

на тог „топлог зеца“ кроз који мислим да морате да прођете као представник Владе која избегава да одговори на веома важно питање које је предуслов давања подршке нечему што само по себи није спорно. Наравно да је добро подржати ове измене закона и да је бесмислено плаћати негативну каматну стопу негде у ЕУ или на подручју Европске економске заједнице, монетарне уније, због тога што је тамо негативна каматна стопа за разлику од ове наше овде која је још увек другачија – између осталог и због политичког ризика, пре свега, економски су се смањили.

Али, господине Вујовићу, ваша најупечатљивија изјава у последњих неколико месеци је образложење те катастрофалне политике „Електропривреде Србије“ и резултата, пажљиво бирам речи, које би моје колеге из опозиције описале као „криминалне“. Они су торпедовали економске напоре читаве земље и сигуран сам да знате о чему говорим. Има пуно коментара али један од њих, којем сам ја посветио пажњу, говори да смо ми подбацили у расту бруто друштвеног производа за готово 40 посто, због неспособности „Електропривреде Србије“ да уради планирани део посла. Ви сте ту грешку или немоћ „Електропривреде“ правдали лошим метеоролошким условима.

Господине Вујовићу, и ви као и ја а верујем и многе колеге и колегинице овде у Скупштини знате да то није тачно, да никакве везе метеорологија нема са катастрофалним резултатом „Електропривреде Србије“. Ако већ треба да одобримо ове зајмове, хајде онда да поставимо питање веродостојности уверавања вашег колеге господина Антића да ће ЕПС и ЕМС сами вратити ове кредите и да то нема никакве везе са грађанима Србије, нити ће они сносити било какву последицу наше одлуке овде у парламенту. Да се одмах јасно изразим, мислим да су ово нужне промене. Сада то није питање поверења у вашу владу, чим прочитам да је то Немачка развојна банка спреман сам тако нешто да прихватим јер су они довољно озбиљни да воде рачуна о начину на који дају свој новац. Друго је питање што Немци имају своју развојну банку а ми смо свој фонд за развој торпедовали, а ништа на његово место у међувремену нисмо увели.

Дакле, зашто је „Електропривреда Србије“ имала тако катастрофалне резултате? Због управљања, је ли тако господине Антићу, а не због температуре? И ви то врло добро знате, господине Вујовићу. Онда је само питање – зашто штитите оне са којима иначе немате ништа заједничко? Ми можемо да се слажемо или не слажемо политички али мислим да ви мање или више у овим компликованим околностима добро радите свој посао, то сам рекао и током расправе о буџету. Али шта ћемо са онима које ви штитите и зашто штитите нешто што је неодбрањиво, а то су резултати „Електропривреде Србије“?

Колико новца је „Електропривреда“ потрошила на увоз струје и колико је тај увоз у овом периоду био већи од оног који је био уобичајен? Да се сада овде не поигравамо својим знањем о ЕПС-у али ви господине

Антићу знате врло добро шта је откривка угља. Ви знате да је неко некада размишљао па је формиран институт „Јарослав Черни“, да су се нова поља освајала, да су се мењали речни токови, да смо исељавали читава насеља да би „Колубара“ могла нормално да ради са ТЕНТ-ом, а онда нам се десило – шта? Десила се промена власти 2012. године. Овде разговарам са Марком, па му кажем – Марко, ови су успели у Колубари да буду лошији од вас. Зашто ЕПС нема техничког директора? Зашто више не постоји технички колегијум у ЕПС-у који води рачуна о чињеници да смо са 30 милиона тона откривеног угља пали на 20, па се сада спустили испод два. То су тако мале површине да више не можемо да им приђемо оним компликованим системом у „Колубари“.

Ко је за то одговоран? Ко је одговоран за консултанте у ЕПС-у, на страну колико су они коштали? Ко је за то одговоран? Јесу ли консултанتي променили вишедеценијска правила у ЕПС-у? Јесу. Јесу ли тражили да сва постројења раде у максималном режиму? Јесу. Јесу ли игнорисали чињеницу да се тако максимално троши та откривка угља? Да. Јесу ли производили јефтину струју а онда остали без угља који нам је био потребан па смо увозили скупу? Да. Ко је за то одговоран?

Колико је народ стегао каиш, господине Вујовићу, подржавајући ваше мере или пристајући на њих против своје воље – плате, пензије, нема запошљавања? На крају, уместо 1,8 процената пројектованог раста бруто друштвеног производа – једва 1 посто, уз уверавање да ће се то променити до краја године. Неће, и ви врло добро знате. Јако тешко, јер су то системска питања. Она траже системско решење. Нема тога.

Ко води рачуна о ЕПС-у? Уопште нећу да улазим у политички фолклор, да ли је неко држао грил или није држао грил. Зашто је ЕПС у в.д. стању? Артерије нашег развоја, коридори, ЕПС, в.д. стање. Изаберите директора ЕПС-а. Зашто га немамо. Значи, сада треба да дамо кредит, подршку кредиту, да дамо државну гаранцију, тачно, каматна стопа је повољна, KfW је озбиљна институција, нема разлога да сумњамо у оправданост ове инвестиције. Али у оваквим околностима, па чекајте, дајте прво да рашчистимо са свим проблемима које имамо па да почнемо нешто да стварамо. Нема странчарења, нема ЛДП и СПС струје господине Антићу, постоји само одржив и неодржив систем. Овај је пред распадом и ви то врло добро знате. Ви то врло добро знате. То више нема везе са спремности људи да на терену ураде нешто што се граничи са натчовечанским напором, као када су ниске температуре па пуцају далеководи и онда тамо неко иде – сами сте били актер једног од таквих догађаја.

Шта ћемо са овим? Ко је одговоран за консултанте у ЕПС-у, за правила која су они увели, за неконтролисану потрошњу угља, за изостанак правовремених одлука које су нас довеле до тога? Ви знате боље од мене колике су резерве откривки у овом тренутку. Тачно је, имали смо проблем 2014. године, сви смо то разумели. Виша сила, не може нико да утиче на то,

једном у ко зна колико година, говоре – хиљадугодишње кише. Шта је сада? Какви лоши метеоролошки услови, господине Вујовићу? Четири године није било зиме. Четири године зиме није било. Имали смо мало минуса половином јануара и ништа више осим тога. То нема везе са овим. Свако ко има мало додирних тачака са ЕПС-ом зна да је ово врхунски јавашлук и безобразлук према читавој држави – не само према вама, него и према нама.

Како да вас подржимо, господине Антићу? Ево, сада треба да донесемо одлуку да се задужи држава, да да гаранцију, вратиће ЕПС. Хоће ли ти људи то радити? Они су неспособни било шта да ураде. Поставка ЕПС-а је катастрофална. Пет година то траје. У реду, био је један директор, отишао је тај директор, на његово место дошао је неки други. Где су резултати? Јесте, добро је узети новац са рачуна ЕПС-а када се нешто заради, и то се дешавало. Почела су јавна предузећа да уплаћују у буџет држави која је њихов власник. Тачно. Али зато су изостала средства за инвестиције, за развој. И то је, између осталог, проблем са којим се данас суочава наш енергетски систем. На сву срећу, „Костолац“ ради, он добро ради захваљујући ремонтима из неког другог времена и ономе што је у међувремену урађено.

Али ми смо довели у питање нешто што је артерија нашег развоја, а то је читав енергетски систем. Електропривреда нам има криминалан резултат због јавашлука а не због минуса, не због снега, не због поплаве. О томе морамо да причамо. Пре или касније ћемо се са тим суочити. Године 2000. нисмо бирали ко ће водити „Електропривреду Србије“ и бити директор ТЕНТ-а или „Колубаре“. И дан-данас плаћам цену за одлуку да подржимо тада Бошка Буху који је био кадар СПС-а и директор из Обилића доведен да води ТЕНТ у Обреновцу 2000. године. Тако треба да буде заувек у овој земљи. Али дајте сада да видимо ко је за ово одговоран.

Подржаћу ваш договор са KfW-ом, то је добар договор, са озбиљном институцијом, али шта ћемо да радимо са овим људима? Они нису у стању ништа да ураде добро. Они морају да одговарају за ово, да буду смењени – не мислим на кривичну одговорност, то ме не интересује, морају да одговарају за одсуство било каквог резултата.

Лепо је то кад кажете метеорологија, али није тачно, господине Вујовићу, и то исто тако добро знате.

Што се тиче промена у овом закону о којем сте ви говорили, интересује ме да ли и зашто сте искључили могућност да се држава, пошто је то питање између осталог и каматних политика, зашто сте искључили могућност да се држава код наших банака задужује на овај начин на који се задужују у иностранству, него сте то везали искључиво за државне хартије од вредности. Већ и овако држава нам има доминантан утицај на

финансијском тржишту, па када је присутна у динарском сектору нека буде и у девизном ако може да дође до повољније каматне стопе.

Овако, чини ми се да пресипамо са једне стране на другу. Држава емитује хартије – са друге стране, једна држава институција као што је тај фонд те хартије откупљује. Не знам, објасните ми, нисам априори против тога али сигурно постоји неки разлог због којег смо искључили домаћи банкарски сектор са тог тржишта. Шта ако би он понудио неку већу и повољнију каматну стопу од оне коју нуди држава. Ако би био конкретнији, то је просто, размишљам са становишта директора тог фонда који гледа на своје приходе јер претпостављам да је тај директор ово што сте ви сигнализирали Влади да је лоше да плаћамо негативну каматну стопу. А посебно је, друго питање је питање каматне политике и чињенице да се економски ризик смањује јер се мења кредитни рејтинг земље, али се политички повећава.

Између осталог, последица те чињенице је ово што се десило ЕПС, јер то нема никакве везе са питањем потенцијала ЕПС него искључиво са политиком. Они који су довели консултанте имају име и презиме. Колико год да смо на коленима овде још увек има довољно знања за неке послове. То знање је маргинализовано. Продефиловале су дивизије кроз ЕПС, узели своје хонораре, данас их више нигде нема.

Да ли грешим господине Антићу када кажем, између осталог, да је један од кључних политика била инсистирање да сви блокови раде максимално? Да имамо 350 мегавата, уместо 320, на пример. На 90 посто смо увек радили, не, мора сто и троши, троши и троши. И онда лети извози вишкове, када је цена минимална, а зими онда морамо да увозимо по много већој цени. Колико је новца тако отишло? То су питања, на то треба да одговоримо.

Што се тиче ових, ово су нужне и логичне промене. Наравно да треба подржати, добар је кредит. Немачка развојна банка финансира, нема разлога да сумњамо у њихову озбиљност, бар што се тиче ЛДП-а, али све ово друго... Знате шта? Заборавите метеорологију, господине Вујовићу. Боље је рећи да је у питању људски фактор а не нека божанска сила, јер са богом да ратујемо бесмислено је и ми у њега не верујемо, тако да нас ни у тај рат не треба превише гурати, али ово друго свакако да. Да рашчистимо са тим ЕПС-ом и са јавашлуком по другим јавним предузећима, иначе ћете остати упамћени као човек који је оборио јавни дуг, нема пуно таквих министара финансија у Европи, а није успео да реши питање директора и управљања јавним предузећима. Не њиховог резултата, него управљања. Ево, наш колега завршио у Коридорима а осим тога што путује путевима по Србији не знам какве везе има са Коридорима. Какве везе с Коридорима.

Том политиком смо доведе стигли па данас плаћамо пенале за одобрене кредите које смо узимали пре десет или 15 година, а нисмо у стању још да их реализујемо јер нема пројеката. Или, исто тако плаћамо

сада тим скупо зарађеним новцем грешке које су прављене у последњих неколико година. Ред у ЕПС-у је предуслов озбиљних резултата а њих у овом тренутку нема због тога што нисте спремни тај ред да успоставите. Хвала вам.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала вам.

Реч има народни посланик Ђорђе Комленски.

ЂОРЂЕ КОМЛЕНСКИ: Даме и господо, другарице и другови, уважени министри, у име посланичке групе ПС-НСС-УСС унапред опредељујем да ћемо ми подржати све законе о којима данас расправљамо и све предлоге одлука које се налазе на дневном реду.

Морам да будем задивљен иступом уваженог претходника коме је изгледа једино жао што није успео, у време док је имао прилику да влада Србијом, да приватизује ЕПС онако како је приватизовао Ветеринарски завод у Београду – уз помоћ притисака, уцена и хеклера и вероватно себи никада не може опростити што им је то измакло испод шаке, типа Фиделинке, и тако даље – могло би се ту ређати што шта... Оно што се код овог зајма мени једино не свиђа, али вероватно и многима од вас, јесте што зајам не узимамо од Беобанке, Инвестбанке, Југобанке, али томе опет можемо да захвалимо онима који су 5. октобра овде упали, како су упали, палили Скупштину и уништавали све оно што је требало да остане наше.

„Електропривреда Србије“ није тако једноставан систем који неко може да уруши за кратко време, па тако ни они нису успели да га потпуно униште за дванаест година али засигурно ни за пет година не може да се поправи све оно што је унакажено и уништено за тих 12.

Знате, овај зајам који се узима апсолутно је функционалан и разумљив, поготово нама који живимо у Обреновцу, јер отпепељивање мањом количином воде је нешто што ће утицати јако битно на животну средину а омогућиће и створиће услове да се крене и у поступак одсумпоравања, који такође треба да допринесе томе да грађани Обреновца и ширег окружења живе на здравији и нормалнији начин. Самим тим вероватно се умањују обавезе „Електропривреде Србије“ када је у питању накнада за угрожавање животне средине.

Тачно је да су поплаве 2014. године направиле огромну штету и заиста је потпуно неодговорно и неозбиљно рећи да за само три године стање, после онаквог проблема који су поплаве направиле на коповима, може да се санира. То је можда било много лакше превазићи да су претходници – који су били дужни да обезбеде и створе услове да копови Колубаре несметано раде у неком будућем периоду – стварањем нових откривки, откупом земљишта на правим местима, свој посао радили како треба.

Шта је затечено 2012. године? Затечено је то да су исплаћивана земљишта домаћинствима и власницима парцела које никада неће бити

употребљене за копове. Испод којих никада неће бити копан угаљ, то су радили – а ја ћу отворено рећи да сумњам да су то радили због дебелих провизија које су узимали не водећи рачуна о томе колико тиме уназад враћају комплетан систем „Електропривреде Србије“. Брига је њих било, као што их је данас брига, шта је са „Електропривредом Србије“ али је ово тема којом могу да манипулишу, могу да причају шта им падне напамет јер људи олако прихватају нешто што они кажу.

„Електропривреда Србије“, онолико колико сам ја успео да погледам резултате, за разлику од претходних година и ранијег периода претходну годину завршила је позитивно. Тренутно на рачуну „Електропривреде Србије“ има више од 500 милиона евра, угаљ се копа, тренутно и ових дана се може рећи да је у Колубари ископано више од 10 милиона тона угља, да је тај угаљ допремљен на депоније, да се депоније термоелектранама попуњавају, да тренутно има више од 600 хиљада тона на депонијама... Све то обезбеђује потпуну и јасну енергетску стабилност коју Србија има.

Можда их није ни интересовало али ми, које је интересовало, упоредили смо ову зиму која је била чудна, јако тешка и напорна и морам да упоредим, пошто се баш диве Немачкој и немачким банкама према којима иначе имам поштовање јер су доследни, али морам да кажем да је ове године „Електропривреда Србије“ имала бољу енергетску стабилност и мањи проценат испада него што је то било у Немачкој. Није то задовољавајуће, треба да буде још боље. Србија има довољно ресурса, има довољно капацитета да електропривреда остане јавно предузеће, не треба да буде приватизована а они који су желели да је сатру, који су желели да узму провизију – као када је Ветеринарски завод у питању, једноставно никада више у Србији неће бити у прилици да о томе одлучују, нити да се примакну власти. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋА (Вјерица Радета): Реч има министар Антић. Министар има предност.

АЛЕКСАНДАР АНТИЋ: Даме и господо, пошто је господин Јовановић поприлично надахнуто говорио, осећам потребу да на то одговорим.

Пре свега, колега Вујовић и ја смо данас дошли да овде бранимо неколико законских пројеката, не Електропривреду Србије. Али узимајући у обзир све што сте рекли, то напосто заслужује низ одговора.

„Електропривреди Србије“ није лако, при чему тамо никада није ни било лако јер је то врло тежак и врло озбиљан систем који ради веома комплексан посао како би обезбедио енергију за грађане Србије.

Оно што људи у Србији треба да знају – ми смо, нажалост, једна од држава која је највећи произвођач угља. Ми смо, чини ми се, четврта држава у Европи по производњи угља и готово 37-38 милиона тона

угља годишње произведемо, транспортујемо и од те количине произведемо електричну енергију.

Посебно комплексан систем је управо та веза и спона између „Колубаре“ и ТЕНТ-а. Људи у Србији треба да знају да „Колубара“ сваке године, или макар ових последњих неколико година производи између 28 и 29 милиона тона угља годишње који се пругом превезе од Лазаревца до Обреновца.

То је, уважени народни посланици, усред зиме 100.000 тона угља дневно. То је 66 композиција, возова који сваког дана из Лазаревца оду у Обреновац – прво неко то ископа, па неко то натовари, па се то одвезе, па се то испоручи електрани, па се композиције врате и то траје 24 сата дневно. Никад себи не бих дао за право, ни као министар ни као посланик, да такав огроман рад, такву огромну енергију и труд овде називам „неким“, или да релативизујем један врло озбиљан процес који се одвија, понављам, 365 дана у години од нула до 24. У таквом систему има хиљаду елемената од којих зависи како ће то функционисати. Наравно, систем сваке године има своје проблеме; има своје успоне, има своје падове.

Желим овде, ради грађана Србије, да објасним, пошто претпостављам да господин Јовановић, који је наступио као велики експерт, то зна. У протеклих 15 година просечна годишња производња у „Електропривреди Србије“ је отприлике 33.700 гигават-часова на годишњем нивоу. Годину 2017. меримо са 2016. која је била једна од две године са највећом производњом електричне енергије у историји „Електропривреде“ Србије. Обе те су биле, наравно у ово време, а не у оно време, тако да меримо...

Па, године 2013. и 2017. Ја нисам био, ви јесте у оно, а ја сам у ово (време), кад причамо лично.

Година 2013. и 2017. је била највећа производња. Понављам, 2016. производња је била 36.650 GWh, просечно последњих 15 година је производња 33.700 GWh. У прва три месеца имамо пад у односу на производњу у 2016. која је, понављам, једна од две историјске године са производњом енергије.

Та производња, господине Јовановићу, далеко је већа у првом кварталу него 2001, 2002, 2003. и многих година. Ја не бих ширио руке, господине Јовановићу, јер ви нисте оставили нити у међувремену изградили неке нове енергетске објекте. Извињавам се. Нисмо изградили ни један нови енергетски објекат од тада.

Нико овој влади није оставио ни једно градилиште на коме се гради нови енергетски објекат. Значи, ми радимо са истим објектима и са истим производним капацитетима као и 2001. године.

Такође, мора се узети у обзир следећа околност. Не знам да ли су сви народни посланици били у Србији у јануару месецу, али тај јануар је по статистичким подацима најхладнији јануар од 1964. године.

Не знам да ли смо сви били у Србији у том јануару, можда су неки заборавили да је Дунав био потпуно залеђен у јануару. Морам да кажем да и са данашњим даном, у „Електропривреди Србије“ у производњи из хидросектора имамо 13 посто мању производњу него у истом периоду прошле године. Када је јануар у питању то је било далеко горе.

У априлу је била 21 посто мања хидропроизводња него у априлу 2016. године. То су све објективни фактори – Дунав био залеђен, није било хидропроизводње, биле екстремно ниске температуре. Ако се сећате, у јануару нисмо могли да возимо 100.000 тона, односно 66 композиција дневно, него смо возили duplo мање јер смо сваки вагон морали да одлеђујемо пре истовара у термоелектрани.

Такође, још увек нисмо изашли из технолошких проблема који су условљени поплавама. Неко ће рећи – па то је било пре три године, али морам да вас подсетим, ми први дан након поплава из Колубаре нисмо имали ни један килограм угља. Значи, производња први дан након поплаве била је нула килограма угља.

Полако смо почели да дижемо производњу и прво што смо кренули, кренули смо са поља „Д“. После смо наставили „Тамнаву источно поље“ и морам да кажем да смо „Тамнаву западно поље“, које је највећи произвођач угља, чекали неко време. У том времену је појачана производња и на пољу „Д“, нажалост смо Црљане у потпуности експлоатисали у том периоду и још увек трпимо последице свих тих технолошких процеса и промена.

Коначно, крупан проблем са којим се суочавамо већ деценијама и заиста би било ружно да упиремо прстом једни на друге јер напосто, чини ми се да ту деценијама није рађено адекватно – то је стварање услова да се ти колубарски копови, поготово они са источне стране, Вреоци, да се они правилно развијају.

Само мала дигресија, да поновим – људи, замислите, 28 милиона тона угља годишње се из те Колубаре транспортује и сагори у Термоелектрани. То је праћено стотинама и милионима метара кубних откритке, односно јаловине која мора да се скине како би се тај угаљ експлоатисао.

Дакле, ти копови морају непрекидно да се крећу, малтене као један живи организам који стално напредује и напада угаљ. Вреоце, разне власти – и то понављам – деценијама нису имале нити храбрости нити су биле довољно посвећене томе да тај процес реализују до краја.

Морам да кажем, велики проблеми су настали негде 2000. године када је то у потпуности заустављено и доведено у стање да нико

није хтео ништа да пипне зато што је та прича малтене контаминирана због различитих афера које су се у том процесу експропријације дешавале.

Ми смо сада дошли, на једном телу тог „Поља Д“, до тачке која се приближава насиљу и на том делу територије се активирала нестабилност, једно клизиште у дужини од 2,6 км због чега је морала из сигурносних и безбедносних разлога – због опреме, због свих људи који тамо раде, да се заустави производња, да се ти системи помере и да крену да копају на другом месту. Тај процес је трајао. Ми смо, односно премијер је жестоко критиковао „Електропривреду Србије“ због те производње, због тог пада производње коју имамо на угљу, али, понављам – ради се жестоко да се то реши.

На крају, господине Јовановићу... Извињавам се, не смем директно. Госпођо Гојковић... Сваку бројку, ако хоћемо да посматрамо позитивно, онда је посматрамо позитивно, ако је посматрамо негативно, онда ћемо да извучемо податак који је у том тренутку добар или лош. Зато ја волим да посматрам податке који имају неки континуитет у одређеном временском периоду. Ако посматрамо годину дана, ја имам податак за нешто мало преко годину дана, „Електропривреда Србије“ је извезла струје за 106,1 милион, купила струје за 75,4 милиона. Дакле, разлика је 30 милиона, у плусу.

Нећу да узимам ове податке који су перфектни, типа да ми сад неко даје колико је било у мају ове године, то сада за мене није релевантно, као што ми није релевантан ни негативни податак у једном месецу или у једном дану. Посматрамо један временски период, посматрамо временску дистанцу и са ње анализирамо ствари на апсолутно објективан начин.

Дакле, ситуација у ЕПС-у није сјајна, али није ни катастрофална и ја вас уверавам да су ови подаци такви да ће „Електропривреда Србије“ до краја године остварити биланс у производњи угља, од чега зависи биланс производње термосектора. Када је у питању хидросектор, то је нешто на шта не може нико од нас појединачно да утиче. Не можемо да играмо до доле, а што каже уважени посланик – молбе и молитве ту неће много да помогну, то су објективни фактори од којих сви зависимо.

Оно што јавност треба да зна, подаци за први квартал нису сјајни и јако смо незадовољни када их третирамо у односу на први квартал прошле године. Дигресија – бољи су од многих година пре тога. У другом кварталу имамо побољшање, имаћемо раст у производњи угља. Какав ће нам бити биланс када је производња електричне енергије у питању, зависи и од хидросектора. Понављам, за уваженог посланика, 13% је од почетка године у хидросектору мања производња у односу на исти период прошле године. Реч је о подацима који су доступни, које могу сваком од вас да дам.

Дакле, дајте да водимо озбиљну расправу на тему ових закона. Ако причамо о ЕПС-у, и о њему да причамо у потпуности озбиљно, да не

политизујемо. Могу да се сложим да је у једном периоду велики проблем у „Електропривреди Србије“ било појачано присуство различитих консултаната. Тврдим вам да их данас нема и понављам – ЕПС је изнад политичких странака, изнад дневнополитичке расправе, изузетно важан и значајан систем за стабилност ове земље и дајте да се према њему понашамо озбиљно и одговорно, узимајући у обзир и резултате које је остварио али и велику муку коју тамо улаже велики број људи који, понављам, 365 дана годишње раде 0–24 сата врло тежак и одговоран посао, како би ми имали редовно снабдевање електричном енергијом.

Када је у питању оно последње питање које сте поставили а везано за избор генералног директора, ви знате да је расписан конкурс, да је тај конкурс у фази у којој ће Влада Републике Србије, у неком наредном периоду а ја се надам веома ускоро, разматрати све пристигле пријаве и да ће бити изабран генерални директор „Електропривреде Србије“. Оно што треба да знате – тамо постоји структура руковођења. Имамо техничког директора за производњу електричне енергије – то је извршни директор за производњу електричне енергије, извршног директора за производњу угља – тако да тамо постоје све неопходне стручне структуре у руковођењу „Електропривредом Србије“. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реплика, народни посланик Чедомир Јовановић.

Изволите.

ЧЕДОМИР ЈОВАНОВИЋ: Хвала, госпођо председнице.

Господине Антићу, нема потребе, мени не треба 10 минута да вам одговорим. Је л' ви мислите да је логично да овде у парламенту кажете да Вучић има право да изрази незадовољство стањем у ЕПС-у а да ја немам? Значи, кад Вучић критикује – то је океј, а кад ја критикујем – то је политиканство. Ја сам вам рекао да нема ЛДП струје и СПС струје. Био сам врло јасан. Ко је одговоран за консултанте у ЕПС-у? Ви кажете да се слажете са тим да је ту било свега. Па наравно да је било свега и свачега. Зашто сте сменили директора ЕПС-а ако је тамо онако како треба да буде? Не морам ја да будем у Дунаву да бих знао да је Дунав залеђен. Сви знамо какви су били услови у јануару месецу, али то нема никакве везе са откривком.

Поменули сте 28 милиона тона годишње производње. Тачно. Циљана откривка је 30 милиона. Никад се није ишло испод 20. Ја вас питам колико је данас откривке угља? То није напад на вас. Ја не очекујем да ви сад одете тамо и да ви то радите. То је доказ да систем као систем не функционише. Зашто поредите 2017. са 2000. годином? Нису нам исти циљеви. Тада је било важно само да имамо струју, да нам светли у стану. Земља је бомбардована, све уништено. Од 2008. године СПС води енергетику у земљи. Ви кажете да није ништа урађено. Па сами сте радили са демократама и Тадићем ремонт Костолца. Је л' тако? Довели сте тамо

Кинезе и урадили сте ремонт. Рекао сам да је добро што Костолац ради. Сами себи скачете у уста, без икакве потребе.

Зашто је смењен директор ако је тамо онако како ви говорите? Ако је тај ЕПС толико важан, зашто се толико тражи директор? О чему се ради? Не можемо да водимо расправу у парламенту на такав начин. Ово је било крајње фер. Рекли смо да ћемо подржати ове предлоге закона који су пред нама због тога што су логични. Али, није логично да гурамо главу у песак пред очигледним проблемима.

(Председник: Време.)

Разбијена је организација ЕПС-а која је годинама постојала...

(Председник: Време.)

Само још једна ствар. Заиста сте мајстори за коалиционе партнере. Гори сте од Демократске странке. Мислио сам да сам у Обреновцу сваког маркантног господина ја изнео. После су из полиције говорили да ми се тако заломило. Сад вас први пут видим и чујем да сте из Обреновца, не знам како смо се мимоишли тада у Попову?

ПРЕДСЕДНИК: Молим вас, посланиче. Захваљујем.

Реплика, Александар Антић.

АЛЕКСАНДАР АНТИЋ: Пре свега, рекао сам да смо чињеницу да је дошло до пада производње у односу на први квартал 2016. године јавно критиковали. Значи, ја говорим о бројкама, али, понављам, то је само компарација у односу на 2016. годину која је, понављам, једна од две године са највећом производњом у историји „Електропривреде Србије“. У односу на просек производње у 2017. години је далеко од тога да би могли да је карактеришемо као лошу. Није у складу са нашим циљевима. То је једина оцена око које могу да се сложим, али сам изнео низ аргумената због чега је дошло до тога. Хидрологија је један од кључних, клизиште други и јануар који је такав какав јесте, не можемо да споримо какав је био јануар. Ја вам понављам оно што је кључно – уверен сам да ће „Колубара“ да произведе и испоручи термоелектранама и осталим купцима – има ту мало и за комерцијалне купце, више од 28 милиона тона и у 2017. години. Апсолутно вас уверавам у то.

Далеко од тога да премијер има права да критикује а да ви немате. Ја сам само рекао – немојте да то политизујемо. Немојте да помињемо Бошка Буху. Па, какве везе ми имамо са Бошком Бухом кога сте поставили 2000. године за директора ТЕНТ-а? Нисам рекао да је производња била већа од 2000. него у читавом низу година од 2001. године па надаље. Коначно, врло прецизно сам рекао да није изграђен ниједан нови енергетски објекат 25 година. Нисам рекао да нису ремонтовани постојећи. Први велики енергетски објекат који се ради, ради се сада Костолац БЗ који је потписан 2014. године.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има народни посланик Ђорђе Комленски, реплика.

Изволите.

БОРЋЕ КОМЛЕНСКИ: С обзиром на моје физичке карактеристике, добро је што нисте морали мене да спасавате у Обреновцу, и то је један од ретких неспорних позитивних ствари које ја вама заиста морам да признам и захвалим се у име свих оних који су у Обреновцу брже евакуисани – зато што сте били тамо и једанпут у животу урадили нешто како треба, али да заиста дозволим да прође тек тако, да неко ко у пословању дугује више од 200 милиона банкама и медијским кућама, да се не зна да ли је „студент запалио жито“ или где је завршило жито које је било гаранција за седам милиона евра кредита, зашто нису исплаћене плате радницима „Фиделинке“ и да онда себи даје за право да коментарише функционисање електроенергетског система Србије – стварно је превршило сваку меру а свако од нас треба да има меру у нечему.

Ја вама честитам на томе што сте спасавали грађане Обреновца, али онако како сте учествовали у приватизацијама у своје време, Ветеринарски завод и све ово што сам побројао, не бисте смели себи да дате за право да коментаришете било шта о „Електропривреди Србије“ данас. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има народни посланик Чедомир Јовановић. Изволите.

ЧЕДОМИР ЈОВАНОВИЋ: Господине Антићу, ви браните сада ЕПС као што сте пре девет година бранили приватизацију НИС-а. Јесте ли свесни тога? Значи, браните нешто што је неодбрањиво а притом то уопште није ваша дужност.

Потпуно је јасно да је у ЕПС – уз све напоре које тамо људи улажу, нико то не оспорава, не само тамо него и на многим другим местима – потребно успоставити квалитетнију организацију. Кључни проблем је откривка. Увек се полази од претпоставке да ће у јануару бити онако како је. Некад има мало више, а за четири године смо имали, ове године нисмо, и то сам рекао, али нема не браните оно што је неодбрањиво.

Потребно је мењати даљу организацију, усавршавати је. Наравно да треба да буде више него 2016. године. Нећемо ваљда стално четвороношке ходати? Једном ова земља треба да стане на ноге. Не да за 25 година није ништа урађено, па није за 50, за 50 година није, и то је наш заједнички проблем.

Што се тиче ових бесмислица, њих ће увек бити у политици али је кључно да доведете у ред велике системе. Све оно што је урађено је под великим знаком питања управо због тога што нисте ушли у оно у шта сте морали прво да уђете, а то су ти системи – Железница, Бор... „Железара“ је решена, то смо подржали. Имате велики проблем са ЕПС-ом и то би имао свако на вашем месту. Решавајте то. Ако нисте у стању да решите, онда реците – не можемо да урадимо, па ћемо наћи неког другог ко

ће то радити, али не браните сада ЕПС као што сте некад бранили приватизацију НИС-а. Сада испада да га нико није приватизовао.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има министар Душан Вујовић.

Изволите.

ДУШАН ВУЈОВИЋ: Хвала лепо.

Не, није реплика. Одговор је на коментар и појашњење једно.

Значи, разумео сам ваш коментар и прихватам критику. Нећу се више упуштати у оцене метеорологије. Само сам проценио да ако је мени требало три пута више времена да прођем два километра у центру Београда, где су све цеви попуцале и улице биле непроходне, могу да претпоставим каква је ситуација била на отвореним коповима где смо неколико пута били. Тамо не може да се прође кад је најлепше време, а кад је време било онакво какво је било, са петнаест степени у минусу, могу само да претпоставим како је људима да буду тамо осам сати на отвореном простору и раде. Према томе, ко тамо није био треба да погледа то. Тамо се тешко живи и када је температура 25 степени.

Један коментар о врло важној теми коју сте покренули овде. Коментар и позив звучи јако добро, али морамо да будемо свесни ограничења у којима живимо. Значи, позив да се улаже у домаће банке, само да објасним кратко. Значи, флоскула која постоји у закону каже следеће – код ситуација у којима се улажу паре за депозите, пазите, то су депозити који у ствари штите домаће банке.

Значи, ми смо сада интервенисали кредитом који је узела држава, односно народ Србије, да попуни Фонд за осигурање депозита. У одређеном периоду ће банке, уплатом једног доприноса на штедне улоге, попунити тај фонд и за десетак година ће држава моћи да се повуче одатле. Значи, то је фонд који је замишљен као осигурање свих депозита који у принципу треба да буде приватни фонд са одређеном државном контролом.

Овде држава није једини учесник у том процесу. Држава ту само гарантује стабилност. Значи, то је фонд који штити штедише у приватном банкарском систему који би, по Стратегији државе из априла месеца 2014. године, требало да постане претежно приватни врло скоро.

Сада, како се улажу паре? Тај фонд те паре даје Народној банци, односно у свакој земљи даје централној банци која то онда улаже као део својих девизних резерви. Ту је „квака“. Она девизне резерве може да пласира само у одређене комерцијалне банке и то оне које имају најбољи рејтинг, а немају га све банке – ни у Швајцарској, ни у Немачкој. Имају само одређене банке и оне се квалификују да су довољно ликвидне и довољно квалитетне да имају тај највиши рејтинг који је потребан за пласман девизних резерви.

Када би код нас постојале такве банке, а чак ни мајке банака наших банака овде у иностранству немају такав рејтинг, пошто углавном немамо тако добре банке код нас, нема никакве препреке да би Народна

банка, између осталог, пропорционално улагала средства у инструменте тих банака. Нажалост, ситуација бар данас није таква. Надам се да ће бити таква за неколико година, када дођемо до таквог рејтинга. То је што се тиче улагања у банке.

Што се тиче смисла целе приче, па сетите се да је тај Фонд за осигурање депозита испражњен управо зато што неке банке нису поштовале та правила, па смо морали колективно да интервенишемо и то да урадимо. Према томе, ваш позив је потпуно логичан али га ја интерпретирам као циљ за будућност. Тренутно ми не можемо и немамо основу то да урадимо.

Оно што ми радимо наилази на противљење многих људи који се тиме баве. Покушавамо да кажемо – пошто је држава на себе овим кредитом већ примила пуни ризик, дај бар у ситуацији када нам наплаћују негативне каматне стопе да можемо то да затворимо, да бар то не плаћамо пошто се тиме не повећава ризик јер је држава већ примила ризик на себе. То је смисао онога што ја говорим.

Нисам апсолутно против онога што ви кажете, али пошто имате ограничење, ко је квалификован – не можете. Било би добро да свако може да даје докторате. Немају сви право да дају докторате и тако овде нема свако право да држи девизне резерве које задовољавају међународне критеријуме.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има народни посланик Мирослав Алексић.

Изволите.

МИРОСЛАВ АЛЕКСИЋ: Захваљујем.

Поштована председнице, поштована господо министри, колеге посланици, данас на дневном реду седнице, која је сазвана јуче у 10.00, имамо занимљиве тачке дневног реда а тичу се новог задужења грађана Републике Србије.

Да је ово важна седница говори и то да у овом тренутку нема преноса, да је сазвана јуче у јако кратком временском року, а да су данас, случајно или не, и министар Антић и господин Грчић имали своје изјаве за медије баш на ове теме о којима треба да говоримо и ми.

Ја разумем да ви данас треба да браните политику Владе, и вас, господине Вујовићу, и господина Антића ценим лично као људе и као професионалце, али просто имам утисак да данас покушавате да одбраните нешто што је неодбрањиво.

Чињенице су потпуно јасне. Данас ви тражите од посланика да они донесу одлуку о томе да држава да гаранције, да грађани Србије дају гаранције за ново задужење ЕПС-а и уз то министар Антић каже да он може да гарантује да ће ЕПС то сам вратити, у шта се не може са сигурношћу веровати уколико погледамо шта се дешавало у протеклих пет година.

Ја разумем да је за велике инвестиције потребно узети инвестиционе кредите под повољним условима, разумем да KfW јесте добра кредитна линија. Исто тако апсолутно подржавам реализацију ових пројеката. Дакле, ово су јако важни пројекти са становишта екологије, јако важни пројекти, пре свега, за људе који живе у том делу Србије и за ваздух и за подземне воде и за земљиште, нема никакве дилеме да ли то треба урадити или не треба урадити.

С друге стране, ја имам озбиљну дилему која се односи на начин финансирања тога. Против сам, апсолутно, новог задужења, нарочито у ситуацији када премијер Републике Србије 1. маја ове године каже да се на рачуну „Електропривреде Србије“ налази преко 440 милиона евра. Четрдесет дана пре тога је рекао да се налази преко пола милијарде евра на рачуну Јавног предузећа „Електропривреда Србије“, што је својим твитом после изјаве премијера потврдио и сам директор „Електропривреде Србије“, рекавши да имају средстава за инвестирање.

С обзиром да се ради о инвестицији која је свега десетак посто у односу на оно што се налази на рачуну, није ми јасно зашто „Електропривреда Србије“ наставља да се задужује, а нарочито то не могу да подржим са аспекта кадрова који управљају ЕПС-ом и који су довели до ситуације о којима се у овој сали данас говори.

Дакле, ми од 2012. године, пуних пет година, слушамо различите приче о ЕПС-у – од тога да неће бити поскупљења струје, а уколико сад све то саберемо од 2012. године, за ових пет година, доћи ћемо до цифре да је око 16 посто струја поскупела иако је грађанима обећавано да неће бити поскупљења струје. Уведена је акциза за струју. Дакле, наставља се економска филозофија узимања од сиромашних да би се давало богатима.

Кад говорим о богатима, пре свега мислим на јавна предузећа, на јавна предузећа која за пет година нисте реформисали. Говорио сам о томе и кад је усвајан буџет за ову годину и упозоравао и вас, министре Вујовићу, да све то што ви мерама консолидације будете остварили појешће расипничка јавна предузећа која нисте реформисали. И то се сада дешава. Ево, сам премијер је признао недавно да је у првом кварталу раст БДП-а свега 1%. Ви сте нам приликом усвајања буџета рекли да очекујете да ове године раст БДП-а буде до 4%.

Дакле, Србија и даље наставља да буде на зачељу у региону по стопи раста БДП-а а за то у највећој мери одговорност носе нестручни кадрови који управљају јавним системима и, наравно, неререформисана јавна предузећа за чије реформисање ова влада није имала снаге или из неког разлога није желела да те реформе спроведе.

Дакле, ми говоримо све време о томе како је за мању производњу угља крива зима која је била јака, како је прошле године била рекордна производња. Сада ћу вам прочитати неке податке Завода за

статистику. Претпостављам да је то референтна институција која износи истините податке о одређеним ситуацијама у Републици Србији и без обзира на сталне покушаје, пре свега премијера Вучића, да кроз разна сценарија, кроз представе каже грађанима Србије да не треба да брину, да се ЕПС развија, да је стање потпуно стабилно, да нема губитака – подаци и чињенице потпуно су другачији.

Да је другачије говори и то да је Влада предвидела, по речима премијера, нових 250 милиона евра за инвестирање у ЕПС, барем је тако рекао премијер. Ево, имам његов цитат.

Што се тиче производње струје од почетка ове године, читам вам податке Завода за статистику. ЕПС је сваког месеца увозио струју, у јануару 578 милиона киловат сати, у фебруару 145 милиона киловат сати, у марту 213 киловат сати. Струја коју данас купујемо је 20% скупља него што је била прошле године. ЕПС је продавао струју за око 21 евра по мегават сату, а куповао за 40.

За увоз струје у прва три месеца ове године 848 милиона киловат сати платили смо 42 милиона евра, говори податак у 2017. години.

Што се саме производње струје тиче, у јануару ове године је 7% мања него у јануару претходне године, 12,8% мања него у фебруару прошле године и 29,9, дакле чак за трећину је мања производња струје него у марту прошле године. Можда и могу да кажем да су метеоролошке прилике у јануару биле проблематичне, али не могу да кажем и нико не може да ме убеди да је и у марту тако.

Дакле, ради се о томе да до смањења производње долази зато што нестручни кадар управља јавним предузећем и тај нестручни кадар сада нас овде треба да убеди да треба да гласамо и дамо гаранције за ново задужење ЕПС, односно ново задужење грађана Србије. Такво пословање ЕПС-а ће вероватно до краја ове године, и то ви министре Вујовићу јако добро знате, Србију још једном сврстати у групу земаља са најспоријим растом БДП-а.

Такође, када већ говоримо о кадровима, слушали смо више пута најаве премијера о томе како ће доћи до професионализације рада јавних предузећа, 30.октобра је изјавио да ће до нове године променити све директоре јавних предузећа, да ће их изабрати на конкурс. Нажалост, Србија је још увек у в.д. статусу јер се постављају в.д. директори на најодговорнија места у Републици Србији – у велике системе, а ЕПС је највеће јавно предузеће данас у Србији. Човек који данас управља тим системом, осим што је плаћао струју за своју печењару, нема никаквих додирних тачака са пословањем једног оваквог привредног субјекта, што је неозбиљно. Али, није крив он. Криви су они који су њега ту довели.

Министре Антићу, ја вас потпуно разумем и уважавам ваше напоре али не можете да пренебрегнете чињеницу да што се тиче кадрова, пословања и политике пословања у ЕПС-у – она је катастрофална. У прилог

томе говори и следећа чињеница. Ви сте као СПС били у енергетском сектору и 2012. године. Године 2012. у Колубари се производило 31 милион тона угља, што је било 6% више од планираног. Исто тако, одвајано је из сопствених средстава ЕПС-а, без помоћи државе, између 80 и 100 милиона евра за инвестиције. У том периоду је ЕПС сама могла да уради оно што данас не може.

Ми данас слушамо оправдања директора ЕПС-а који каже да је производња мања зато што су биле елементарне непогоде, зато што су била некаква клизишта, а никако да дођемо до суштине – да је набављена нова механизација која очигледно не успева да задовољи потребе на терену, да се данас поткопава тло да би се дошло до некаквих резерви угља, да би се на дневном нивоу обезбедиле резерве угља, да се системски не ради на обезбеђивању територија где ће се правити нови копови, што је и те како важан посао, затим решавање имовинских односа јер ту вероватно има насеља, улица, путева и различитих инсталација – све заправо говори о томе да имамо потпуно недомашинско и несистемско пословање у предузећу ЕПС.

Зато не треба да нас чуде ни афере попут увећаних рачуна за струју, где су грађани из својих џепова вероватно имали обавезу, односно наметнули сте им обавезу да подижу биланс јавног предузећа тако што су им дати рачуни већи од онога што су они потрошили и то ви прихватате и настављате даље са таквом праксом. Видећемо сада на конкурс који је расписан ко је тај ко ће бити најстручнији за управљање највећим јавним предузећем у Србији. Ја се надам да ће бити стручнији и више у области него нови директор Коридора Србије, који је постављен одавде из скупштинских клупа, такође по партијској линији. Наставља се пракса постављања директора искључиво по партијској линији и наравно, партијско запошљавање у те системе преко разноразних агенција и на разноразне начине, како би се постигао неки политички поен.

Дакле, ово је важно за Србију, господине министре, и не треба ово бацати на терен политике. Сви се ми овде бавимо политиком и сви имамо различита мишљења. Највеће јавно предузеће, а то је „Електропривреда Србије“, не сме да буде предмет оваквих прича и не сме Влада да дозволи да се овакве ствари дешавају и да се то гура под тепих. Немојте то гурати под тепих јер ће то све нас коштати врло много у будућности – нарочито будућег развоја „Електропривреде Србије“, енергетског система Србије, и наравно привредног раста у Републици Србији коме сви треба да тежимо.

Што се тиче задужења за „Електромрежу Србије“ оно је нешто мање, 15 милиона евра укупно. Данас говоримо о задужењу од 60 милиона евра. Предузеће „Електромрежа Србије“ је такође имало у пословању различите ситуације. Морам да наведем само један пример, да је у децембру 2015. године наше предузеће „Електромрежа Србије“ купило 10%

акција „Црногорског електропреносног система“ по цени од 0,95 евра по једној акцији. Већ сутрадан, на основу података црногорско берзе, та цена је била 9,2% више у односу на просечну цену тог дана а данас је цена једне акције, по данашњем извештају са берзе, 0,65 евра по једној акцији.

Дакле, говорим о још једном начину како се домаћински размишља и доноси одлуке које ће на крају и увек на крају да плате грађани Републике Србије и морамо о томе увек водити рачуна.

Што се тиче Агенције за осигурање депозита, разумем ово што је министар Вујовић говорио, јасна ми је и улога Агенције за осигурање депозита али ми овим дајемо још једно овлашћење више тој Агенцији.

Подсетићу вас да смо имали у не тако далекој историји и ситуације да је руководство Агенције за осигурање депозита доносило неке необјашњиве одлуке, а то је, на пример, да попут других државних предузећа депонује средства у приватну Универзал банку која је пропала. Дакле, институција као што је Агенција за осигурање депозита, која има улогу да гарантује и осигурава штедне улоге наших грађана, сама не зна да се стара о себи. То је озбиљно питање и она је сада један од администратора у читавој процедури са Универзал банком, која је завршила знамо сви како и на који начин а служила је да одређеним тајкунима који су у том тренутку били блиски власти обезбеди одређене пласмане без покрића, које су они искористили за своје пословање.

Према томе, ови закони који су данас спојени једни са другим, иако немају претерано додирних тачака, али, нажалост, навикли смо да у Скупштини радимо тако да се све са свачим може спојити, не можете ни очекивати од посланика да озбиљно посвете пажњу свим тачкама.

На крају ћу подвући своје излагање још једном причом о стању у „Електропривреди Србије“. Молим вас, и једног и другог министра које ценим и као људе и као професионалце, још једном то понављам – да не гурате ствари под тепих, да зарад неког коалиционог или било каквог договора не препуштате овакве случајеве и овакве системе попут ЕПС-а случајности, нестручним људима и да од тога касније штету трпимо сви ми.

Наравно, ви сви који данас седите у Влади то јако добро знате и јасно је да ви можете данас урадити све са оваквом влашћу. Са оволиком подршком, са оваквом медијском ситуацијом у Србији не може се то раскринкати. Ви можете рећи данас да напољу пада снег и ми не можемо то да оспоримо, али вас молим да имате у виду да то може направити јако, јако далекосежне последице за наше друштво.

Овај кредит који данас узимамо, односно дајемо гаранције за тај кредит – ви ћете то изгласати јер имате већину – враћаће неко за пет година, пет година је грејс-период, године 2022. ће неко то морати да врати. Питање је да ли ће у том тренутку ЕПС бити у стању да то враћа или ће то опет бити интервенција буџета Републике Србије, односно грађана који ће

бити жртва погрешних одлука и преко чијих џепова и грбаче ће се поново прелити лоше и погрешно донесене одлуке. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има министар Антић.

АЛЕКСАНДАР АНТИЋ: Апсолутно уважавајући право, вољу и жељу свих народних посланика да у својим дискусијама имају политичке моменте и политичке погледе на ствари, ја са њима нећу да полемишем на тај начин. Морамо само неколико ствари, овог високог дома и јавности ради, да рашчистимо – као елементарне чињенице.

Прво, да, ми смо првог маја приликом посете „Колубари“, рекли да ћемо за све што је неопходно да се уради у „Колубари“ у наредном периоду, укључујући и ово о чему сте ви говорили – отварање Поља Е, отварање Поља Г и Радљева, да инвестирамо 250 милиона евра у „Колубару“ – из средстава „Колубаре“, ЕПС-а. Дакле, није реч о било каквим средствима којима ће интервенисати буџет или Република Србија, него су то средства „Електропривреде Србије“.

Морам да нагласим још једанпут, ЕПС и ЕМС све своје зајмове сами враћају, и то је увек тако било. Можда има неких старих прича – Лондонски и Париски клуб, што ја не знам, али све обавезе из новије генерације сами враћају.

Када је у питању „Електропренос Црне Горе“, апсолутно респектујем чињеницу да поједини народни посланици прате цену акција на дневном нивоу „Електропреноса“. Ја то заиста не радим, нити сам упознат са тим подацима, али мислим да овде треба посматрати шири контекст тог посла.

Понављам, „Трансбалкански коридор“, Црна Гора и њено учешће у изградњи кабла према Италији. Мислим да је чињеница да је ЕМС постао део „Електропреноса Црне Горе“, односно власник дела акција у „Електропреносу“. То је стратешки важна ствар за Србију. То је моје мишљење. Можемо да полемишемо о томе.

Коначно, питате зашто је у марту било смањење производње електричне енергије. Мислим да сам дао образложење. Ако ме уважене колеге нису пажљиво слушале, дакле, када је март у питању, у целом првом кварталу имамо проблем са хидрологијом и ситуација је на данашњи дан за 13% лошија него у истом периоду прошле године. Рекао сам да се крајем фебруара активирало клизиште на Пољу Д на правцу према Вреоцима, у дужини од 2,6 километара. Морали смо да извлачимо ту опрему, да премештамо производњу на другу локацију и ту смо производњу на Пољу Д стабилизовали тек 12. априла. Дакле, цео март Поље Д је имало само симболичну производњу и у таквим условима „Тамнава – Западно поље“ није могло да обезбеди недостајућу количину угља а ако томе додамо и чињеницу да „Тамнава – Западно поље“ има лошији квалитет угља, да је то испод седам хиљада килоцула по килограму за разлику од угља са Поља Д

који иде и преко осам па онда то, да кажем, „пегламо“ билансно, миксом та два угла – онда је потпуно јасно зашто је дошло до тог пада.

Понављам, апсолутно нисмо срећни, нити било ко нормалан може да буде срећан због пада производње енергије у ЕПС-у. Јако смо незадовољни, на челу са премијером, министрима у Влади. Али желим да кажем овде, истине ради, најлакше је на људе бацати камен, и говорим шта је довело до тога, не бојим то вредносно, само износим чињенице.

Понављам, дошли смо да бранимо четири закона, нисам дошао да браним ЕПС као што нисам бранио ни те 2008. године приватизацију НИС-а јер нисам ни седео у овом парламенту већ сам био заједно са вама у некој од локалних самоуправа. Волим да овде говорим истину и мислим да је обавеза нас министара да када дођемо пред парламент и јавност да изнесемо фактичко стање, без икаквог бојења и без икаквог, да кажем, играња чињеницама.

Само то радим, никога не браним и надам се да ћемо да водимо полемику на бази аргумената а не политичких потреба да у одређеном тренутку сви заједно ударамо у исту тачку. Нисам део тог тима који удара у исту тачку, већ говорим истину и позивам све да се бавимо чињеницама и бројкама са којима нема лажи и нема преваре.

ПРЕДСЕДНИК: Снежана Пауновић.

СНЕЖАНА ПАУНОВИЋ: Поштовани председавајући, уважени министри са сарадницима, поштоване колеге посланици, данашња скупштинска расправа односи се на сет финансијских закона чије спровођење треба да се рефлектује позитивно, пре свега, на привредни сектор. То су најпре допуне Закона о осигурању депозита и допуне Закона о Агенцији за осигурање депозита.

Као што смо чули у образложењу министра, њихова примена треба да допринесе одговорном управљању средствима Фонда за осигурање депозита и Фонда за заштиту инвеститора.

Други сет закона јесу споразуми о зајмовима код иностраних банака за енергетски сектор. Први се односи на модернизацију система за отпепељивање ТЕНТ-а а други на реализацију регионалног програма енергетске ефикасности у преносном систему електричне енергије, чији ће корисник бити ЈП „Електромереже Србије“. Обе ове инвестиције треба да допринесу ефикаснијем раду енергетског сектора али и ефикаснијем спровођењу мера заштите животне средине, на шта нас обавезују и прописи Европске Уније.

Најпре бих се осврнула на допуне два уско повезана закона, на Закон о осигурању депозита и Закон о Агенцији за осигурање депозита. Као што се види, предложене допуне ових закона су комплементарне и представљају усклађивање одредбе Закона о осигурању депозита са Законом о Агенцији за осигурање депозита. Измене се односе на

унапређење модела управљања средствима Фонда за осигурање депозита и средствима Фонда за заштиту инвеститора.

Средства ових фондова се, по важећим законима, држе на посебним рачунима код Народне банке како би била доступна за коришћење за законом утврђене намене. Док су на чекању за коришћење, како би се заштитила и увећала улажу се у корисне финансијске трансакције, тако се динарска средства улажу у дужничке хартије од вредности које издаје Република Србија или Народна банка Србије а девизна средства у стране хартије од вредности или у стране банке које дају најповољније камате. Ово чини Народна банка на основу уговора и по одобрењу Агенције за осигурање депозита.

Међутим, све је присутнија политика страних банака у еврозони да више не дају позитивне камате на чување девизних средстава већ, напротив, многи наплаћују чување иностраних девизних средстава на својим рачунима. У том случају се наша средства не би увећавала за износ приписане камате, већ смањивала за износ негативне камате за чување средстава.

Дакле, ако се банкарска камата на депонована девизна средства у иностранству замени накнадом за депоновање и чување девиза, онда за депонента настаје трошак а не добитак. Како би се овај проблем решио и смањили губици нашег новца, Влада и Министарство финансија допунама ова два закона предлажу заштиту наших средстава којима располаже и управља Агенција за осигурање депозита.

Заштита се обезбеђује на начин што ће се, у случају увођења негативних банкарских камата на иностраном банкарском тржишту, девизна средства којима располаже Агенција моћи да улажу не само у динарске већ и у девизне дужничке хартије од вредности које издаје Република Србија или Народна банка Србије. Овакво предложено решење представља флексибилан модел чијом применом се постиже брже реаговање на промене банкарских политика иностраних банака, као и адекватна заштита спречавањем смањења новчаних средстава којима управља Агенција за осигурање депозита услед негативних каматних стопа у страним банкама.

У том смислу, неспорно је да су допуне два наведена закона добар корак ка још одговорнијем управљању средствима Агенције, односно средствима наших пореских обвезника.

Када су у питању споразуми о зајмовима који су на дневном реду, хтела бих да истакнем да су у питању развојни кредити чијим средствима ће се унапредити један од носећих сектора економског развоја Србије, а то је енергетски сектор. Србија има озбиљне енергетске ресурсе и ослања се на домаћу производњу, па и на извоз, располаже производним капацитетима који су у претходном периоду обезбеђивали енергетску стабилност земље, чак и у веома отежаним условима производње. О томе се

овде доста говорило, заправо, министар је у неколико наврата објаснио вредност свега тога.

Енергетика је сектор који захтева стално одржавање, модернизацију и развој, што подразумева и озбиљно инвестирање. Енергетски производни системи – као што су хидроцентрале и термоелектране, али и преносни системи – захтевају непрекидна улагања како би се производња повећала и била безбедна. Развој који подразумева модернизацију не само ради повећане производње, већ и ради штедње ограничених природних ресурса и њиховог ефикасног коришћења.

Оно што је важно рећи јесте да је незаобилазна и брига о заштити животне средине, јер је познато да енергенти, поготово производња и употреба угља, представљају фактор ризика за здравље животне средине, па и за људе. Споразумом о зајму који је потписан између „Електромереже Србије“ и Немачке развојне банке треба да се обезбеде кредитна средства у висини од 15 милиона евра за реализацију обавезе из регионалног програма енергетске ефикасности у преносним системима.

Примарни циљ овог програма је обезбеђење националне енергетске безбедности Републике Србије, кроз обезбеђење безбедног и ефикасног преносног система. Конкретно, ово би значило да ће се овим зајмом вршити замена дотрајале мреже нижег напонског нивоа од 220 kW, системом који је многоструко већег капацитета и вишег напонског нивоа, односно од 400 kW.

Развојни циљ овог програма, у суштини, јесте допринос одрживом економском развоју Републике Србије усклађивањем преносних система са основним постулатима енергетске ефикасности, али и допринос глобалној заштити климе путем смањења емисије угљендиоксида. Финансирањем овог програма, од националног и регионалног интереса, омогућиће се и транснационални пренос електричне енергије на великим растојањима и то уз минималне губитке. На тај начин ће се спајати енергетска тржишта источне и западне Европе. Оно што је најважније, ова инвестиција ће гарантовати сигурно и стабилно снабдевање домаћих потрошача довољним количинама квалитетне електричне енергије.

Када је у питању други споразум, односно Споразум о зајму закључен са Немачком развојном банком, зајмопримац је ЈП „Електропривреда Србије“, а износ зајма је 45 милиона евра. Република Србија такође даје гаранције у корист Немачке развојне банке, а средства зајма ће бити употребљена за пројекат модернизације система за отпепељивање ТЕНТ-а.

Циљ овог пројекта је реконструкција система за прикупљање, транспорт и одлагање пепела и шљаке у ТЕНТ-у. Није тајна да је то, пре свега, највећа термоелектрана у Републици Србији, са највећим обимом производње а самим тим и са највећом емисијом пепела и шљаке. Постојећи системи ће бити реконструисани тако да се унапреде

перформансе за поступак опепељивања, а све у складу са међународним стандардима заштите животне средине.

Разлози за реконструкцију налазе се у намери да се добије поуздан техничко-технолошки систем којим ће се пепео, шљака и гипс из ових блокова ТЕНТ депоновати, уз задовољење услова заштите животне средине а тиме и заштите здравља становништва. Новим техничко-технолошким решењима спречиће се разношење пепела ветром, недозвољено загађивање подземних и површинских вода, пре свега реке Саве, спречиће се загађење околног тла као и решавање отпадних вода које су у систему отпепељивања.

Реконструкцијом ће се, такође, обезбедити испуњење захтева, како домаће тако и европске законске регулативе, из области заштите ваздуха, воде и земљишта. Да подсетим да је усклађивање домаћег законодавства са комунитарним правом, али и праксе у сектору заштите животне средине један од важних услова за чланство у ЕУ. Конкретно говорећи, реконструкцијом система за одлагање пепела и шљаке, односно применом нове технологије за одлагање пепела, драстично ће се смањити утицај одлагања пепела на квалитет површинских и подземних вода, а загађење ваздуха биће смањено на прихватљив ниво. Дакле, примениће се еколошки пожељније и прихватљивије технолошко решење.

Имајући у виду какве све последице по здравље грађана који живе у ободу термоелектране, као и по здравље природе може произвести пепео и шљака из те термоелектране, сматрам неопходним реконструкцију постојећих система за отпепељивање који ипак почива на застарелим технологијама.

Са друге стране, не треба уопште занемарити чињеницу да је пепео из термоелектрана значајан ресурс који се може користити у грађевинарству, градњи путева и у друге сврхе, те је процена да овај ресурс вреди чак милијарду евра.

О еколошком аспекту отпепељивања ће шире говорити мој колега Иван Карић, а у контексту ефекта које очекујемо након реализације пројекта за који се узимају зајмови код Немачке развојне банке, потврђујем да ће посланичка група СПС подржати ратификацију ова два споразума јер се ради о развојним пројектима у области енергетике.

У дану за гласање посланичка група СПС подржаће и ове споразуме и остале законе о којима је парламент расправљао на овој седници. Хвала вам.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала вама.

Ђорђе Вукадиновић.

ЂОРЂЕ ВУКАДИНОВИЋ: Поштоване колеге, господо министри, није чудо када колегиница из СПС каже да ће СПС подржати ове законе, али јесте донекле изненађење, бар за оне који црно бело гледају, када ја кажем да ћемо ја и моје колеге подржати барем део ових

предложених закона – пре свега оних који се тичу, наравно уз неке резерве и амандмане које смо поднели, Агенције за осигурање депозита јер то јесте смисао и треба да буде смисао скупштинске расправе, а не та црно бела подела која нас повуче на власт и опозицију – која је природна, логична и потребна, али не по сваку цену.

Пре пар недеља смо овде имали, нажалост, изузетак који би требало да буде пракса и правило – једну квалитетну расправу о два предлога закона, два предлога медицинских закона о трансфузији и трансфузиологији и о биомедицински потпомогнутој оплодњи. Познато је јавности какво је мишљење опозиције и који је имиџ имао господин Лончар када је изабран за министра и какве су критике на његов рачун стизале, али он је дошао спреман са два озбиљна предлога закона и нико добронамеран није могао збиља да пренебрегне чињеницу да смо имали квалитетну и добру расправу. То би требало да буде, заправо, упутство и препорука како треба да изгледају ове наше дебате, укључујући и потребу да се некада води полемика и да се некада стави акценат и на ове политичке димензије.

Данас имамо делимично тај случај али, нажалост, имамо и два предлога закона које ја и моје колеге, а верујем и надам се и добар део Парламента не може да подржи, јер се у ове друге две тачке дневног реда заправо ради о новим кредитима, односно дуговима и повећању дуга, овога пута за јавна предузећа али дуг је дуг, свеједно, и држава Србија и ова Скупштина треба да дају гаранције за та два кредита која треба та јавна предузећа да преузму.

Да се вратим на оно што је позитивно. Ако сам добро разумео, идеја предложених, не ових позајмица, односно не ових кредита које узимају ЕМС и ЕПС већ ова решења која се тичу Агенције за осигурање депозита јесте да сада та Агенција добија могућност да флексибилније располаже тим средствима и да уместо да даје средства којима располаже, средства Фонда којима располаже, да их улаже само у стране банке, сада може да их пласира преко Владе Србије, односно преко државе Србије и као хартије од вредности које издаје Народна банка и држава Србија.

Мислим да је то добро решење и препоручио бих само да Влада, односно министар размисли о томе да се избаци из Предлога закона једна ограда која ту постоји да је то нешто што је на снази само док трају те околности. Које околности? Околности, то су неке колеге рекле, али да подсетимо на оно што је збиља важно, да највећи број банака данас у свету, тих кредибилних банака у које вреди и у које је сигурно улагати средства, заправо имају негативну камату. Другим речима, оне наплаћују да би вам чувале новац.

Држава Србија, када би чувала новац у тим банкама морала би да плаћа у укупан фонд и средства би се смањивала. Због тога мислим да је овакво решење позитивно и спремни смо да подржимо овај предлог и решење, чак и у овом генералнијем смислу. Зашто бисмо се унапред

ограничавали да ова мера важи само док су такве негативне каматне стопе на светском тржишту? Зашто наша држава, зашто њене хартије од вредности не би биле једнако конкурентне или барем учествовале равноправно са тим страним банкама? На крају крајева, увек нам је циљ да не буде ризика, а надамо се да неће бити ризика ако се обећања која наша Влада стално даје делимично испуне па онда ризика неће бити и зашто не бисмо улагали и пласирали средства преко Народне банке и у домаће хартије од вредности?

Подржавам предлог решења, али сугеришем да се одбаци ова ограда „док трају околности“, која фаворизује, или чак императивно намеће пласман у страним банкама.

Та мера, ако се не варам а ви ћете ме исправити, потиче из времена Млађана Динкића – када је водио главну реч у области финансија, па добрим делом и у економској политици ове земље – и имала је неки смисао када је доношена, али мислим да је сувише рестриктивна и унапред искључује и квалификује домаће хартије од вредности. У том смислу подржавамо овај предлог решења и сугеришемо да се мало мање бојажљиво формулише.

Мени је индикативно да сте ви у једном тренутку рекли да вас чак и критикују, да трпите критике због самог тог решења – као да постоји нека цензорска комисија, не мислим у држави него на неком транснационалном нивоу, која је несклона томе да се те хартије и тај новац улажу и пласирају на домаћем тржишту, вероватно их страха од могућности злоупотребе. Злоупотреба је увек могућа, али ако имамо поверење у људе који воде ту агенцију онда треба да верујемо и да ће она водити рачуна о интересима државе Србије, као и о том новцу којим располаже. Да ли ће то бити случај или неће, то не можемо унапред знати. Мера је добра. Заслужује подршку и са задовољством ћу гласати за њу.

Нажалост, постоје друге две тачке дневног реда а тичу се ових зајмова за Електропривреду. Њих не можемо на тај начин подржати због разлога о којима смо, господине министре Вујовићу, разговарали кратко јер није било довољно времена приликом претходне наше седнице и ако се не варам у року од пет дана ви сте овде у прилици да браните чак четири кредита, не баш иста. Ово су кредити за ЕПС и ЕМС, а оно су паре које добија држава Србија и буџет Владе Србије, али је поента иста.

Ми смо се дакле, скрећем вам пажњу колеге драге, за свега седам дана или пет дана, зависи како бројимо, овде обавезали да ће се држава Србија задужити директно или индиректно, држава или јавна предузећа – што опет гарантује држава, за, ако сам добро сабрао, 283,6 милиона евра.

У понедељак смо изгласали 180 плус 41 а треба да се изјаснимо ових дана о новој позајмици, новом кредиту од 45 милиона евра и још 15 милиона евра. Значи, 45 за Електропривреду и 15 милиона за

Електромереже. Дакле, 45 и 15 је 60 и оних 223 од прошле недеље, то је 283,6 милиона евра. Што каже колега, мало ли је?

Знам и видео сам из ових података да су то релативно повољне камате. Знам да умете добро да образложите, што сте прошли пут демонстрирали, и да после вашег излагања понекад делује као да нам је то поклон, а не кредит.

Здраворазумски гледано, и грађани Србије то знају, дуг је дуг, а дуг је увек зао друг. Треба избегавати задуживање кад год је то могуће. Дакле, моје питање вама и министру Антићу гласи – ако је тачно да су биланси, као што је председник Владе рекао, биланси ЕПС такви да има пола милијарде или 440 милиона евра на рачуну, ако је овај кредит који сада узимамо од Немачке развојне банке 10% или 10 пута мањи, а за пројекат који је вредан и нема никакве сумње да је потребно решити тај озбиљан проблем и технолошки и еколошки проблем са Термоелектраном „Никола Тесла“ – зашто се онда узима кредит а не инвестира из тих импресивних резерви које ЕПС има на рачуну? Дакле 440, а овде је реч о 45 милиона. Значи, буквално 10%.

Исто тако, овде поменута инвестиција у Црногорску електромережу делује ми, а ви ћете рећи своје мишљење, сумњиво и дубиозно – тим пре што смо само делимично и минимално инвестирали у Црногорску електромережу, а то нас је коштало, ако се не варам а ви ћете ме исправити, управо тих десетак милиона евра, управо онолико колико износи овај други кредит који Електромережа Србије узима од Немачке развојне банке.

Ја основано сумњам и волео бих да поделим ту сумњу са вама – са колегама, са министрима, са јавношћу, да ово нападно задуживање које није ни прво ни последње а које се, када је реч о ЕПС, ослања на немачке изворе. Питам себе, питам и вас а ви ме демантујте, биће ми драго, да то може да се схвати као нека врста предигре и припреме терена за продају ЕПС-а или макар ЕМС-а, као потенцијално најпрофитабилнијег дела Електропривреде, управо Немачкој? Рецимо да ти кредити не буду могли да се врате, онда ће се појавити потреба да као спасоносно решење, тако је барем бивало, уђемо у стратешко партнерство, па се из стратешког партнерства корак по корак појави као мањински а онда врло брзо и као већински власник – и тако изгубимо контролу над стратешким и важним предузећем као што је ЕПС.

Овде су изнети доста убедљиви подаци, које сте ви само делимично и не превише успешно демантовали, о паду производње струје у Србији првих месеци ове године. Постоје олакшавајуће околности и ви сте их навели, с тим што мислим да је овај климатски аргумент можда најтањи јер као што сте видели и као што се показало – производња је падала више у фебруару него у јануару а још више у марту него у фебруару ове године. Дакле, ту постоји проблем.

Да то није само злонамерно звоцање неких опозиционих посланика, ја ћу овде цитирати речи некога ко би требало и за вас и за моје колеге преко пута да буде врховни ауторитет. То је председник Владе Александар Вучић који је приликом своје посете помињане овде, управо Колубари, рекао, цитирам: „Нама ове године проблеме прави ЕПС зато што нема довољан раст производње у односу на прошлу годину, имамо проблеме у производњи угља, не знамо када ће се решити Костолац, имамо проблеме са клизиштима, нисмо направили нове откривке“. Завршен цитат. То су, дакле, речи председника Владе Александра Вучића. Е сад, можете дозволите нама да онда то исто можда кажемо нешто оштрије и можда мање оптимистички или мање благо него што је то звучало код њега.

Дакле, проблеми су реални, постоје и ви сте их такође у свом излагању овде једним делом прихватили. Слажем се да су проблеми реални, не мисли да су од јуче и да иду на конто само руководству предузећа или овој власти, али скрећем пажњу да овде, поред објективних тешкоћа, има и субјективних проблема и субјективних околности. Шта су субјективни проблеми? То су кадрови који воде то предузеће. Јер, ако сам добро разумео а мислим да јесам, главни проблем због којег је смањена производња струје, не говорим сад о хидролошкој ситуацији, јесте мања производња угља.

Значи, ТЕНТ је мање произвео струје јер је мање стизало угља из „Колубаре“. Видите, гле чуда, то је детаљ који је можда промакао јавности а можда и неким колегама, садашњи вршилац дужности ЕПС-а стигао је управо из „Колубаре“. То је господин Милорад Грчић. Дакле, он је директно и индиректно одговоран. Сада је директор ЕПС-а а доскора је био управо директор „Колубаре“. Дакле, ту је тешко побећи од неке врсте и објективне и субјективне одговорности за актуелно руководство ЕПС-а, иако је оно, ако се не варам, у ВД стању.

Независно од тога, било је речи о кадровској оспособљености јавних предузећа. Постоји једна школа мишљења а деле је неке колеге и у опозицији и у власти, да је најбоље да се све прода и приватизује. Онда, рекао бих, кадрови попут поменутог господина Грчића, да не буде да је сада он црна овца, није он једини – можда чак није ни најгори, дакле, такви кадрови, таква решења служе као главни аргумент неким колегама из власти и из опозиције, аналитичарима и економистима углавном ове неолибералне оријентације, да кажу – ево, видите, та јавна предузећа, то је рупа без дна, најбоље да ми то све продамо, да нам дођу странци и онда када буде приватно и то страно приватно, онда ће да процвета. Ја се дубоко не слажем са том филозофијом а верујем да се не слажете ни ви, господине Антићу, а надам се да се не слажу ни колеге са друге стране.

С друге стране, ако имамо такве кадрове и такве билансе какве имају многа јавна предузећа а сада се, богами, плашим да и ЕПС иде тим путем, да не набрајам нека друга, онда ће то бити главни аргументи, сјајан

аргумент свима који кажу – хајде да распродамо јер ми нисмо у стању да тиме успешно руководимо. Да бисмо им тај аргумент избили из руке морамо та јавна предузећа учинити ефикасним на различите начине а пре свега квалитетним менаџментом.

У вашим рукама, и завршавам тиме господо и колеге, су и нож и погача – апсолутна већина посланика и практично сва власт у земљи, на свим нивоима. Па доведите способан менаџмент, нађите у својим редовима или себи блиским редовима људе, стручњаке који могу то да добро воде. Немојте да неспособни кадрови буду муниција онима који желе да то упропасте да би се показало да су у праву, да би могли да поентирају и да кажу како држава, а поготово држава српска, не може да буде добар власник било чега. С том аргументацијом је покушана и продаја Телекома пре неку годину. Ако је за утеху, и претходна власт је такође покушавала да прода Телеком па нису успели. Од тога се одустало и овога пута.

Дакле, та врста неолибералне, рекао бих погубне, економске филозофије храни се управо лошим радом јавних предузећа и лошим радом кадрова какви су сада, имам утисак, и на челу ЕПС-а. То се може спречити, то се мора спречити и онда ови кредити, понављам и завршавам тиме – да за пет дана рада ова Скупштина потврђује задуживање државе у износу од 280 милиона евра – те ситуације се, надам се, неће понављати, тј. моћи ће да се избегну. У противном нам следи дужничко ропство, и то не у далекој него у врло блиској будућности. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има Дубравка Филиповски.

Изволите.

ДУБРАВКА ФИЛИПОВСКИ: Захваљујем, председнице.

Уважени министри, уважене колеге и колегинице народни посланици, ми данас у овом високом дому расправљамо о два сета економских закона и два зајма за ЕПС и ЕМС.

Што се тиче ових економских закона, морам да подсетим да смо трећег фебруара 2015. године усвојили нови Закон о осигурању депозита и о Агенцији за осигурање депозита, и то из два основна разлога. Први је што су Агенција и Фонд за осигурање депозита били испражњени до последњег динара, па је онда стечајем банака и заштитом депонената држава морала да интервенише средствима из међународне заједнице, и то Светске банке, Банке за обнову и развој и Европске банке за обнову и развој.

Те организације су тражиле од нас да донесемо законе који ће уредити и питање осигурања депозита и питање рада Агенције, у складу са међународним стандардима. Ми смо то урадили трећег фебруара 2015. године, а данас интервенишемо изменама ова два закона, због негативних каматних стопа у еврозони. Сматрам то једним кораком напред, кораком у добром правцу, када ми сами предузимамо веома важне кораке који нам помажу да стабилизујемо свој економски систем.

Што се тиче зајмова од Немачке развојне банке за ЕПС и за ЕМС, од овог зајма очекујемо ефикаснији рад ЕПС-а и ЕМС-а и очекујемо да производња буде већа и да имамо одређени напредак у заштити животне средине. Веома је важно што је реч о зајму који ова два јавна предузећа сама треба да измире, а држава је само гарант због повољних услова.

Сложила бих се са вама, господине Антићу, да ЕПС пролази кроз озбиљну трансформацију и транзицију, поред ЕПС-а кроз ту област трансформације пролазе и Железнице Србије. Верујем да ће се процес наших јавних предузећа, која су већ дуже време у проблему, заокружити у наредном периоду уз позитиван исход. Наравно да то није ни мало лако, ни једноставно.

Мислим да морамо као држава да максимално искористимо огроман потенцијал који имамо, у смислу коришћења обновљивих извора енергије. Ту нам погодују и многи регионални пројекти, а овај зајам треба да буде замајац за изградњу „Трансбалканског коридора“ али и да омогући реконструкцију система транспорта пепела у највећој ЕПС-овој термоелектрани. Резултат треба да буде квалитетнији ваздух, са циљем заштите од загађења и ваздуха и земљишта.

Мислим да је веома важно да се ова четири закона у дану за гласање подрже и да су грађани Србије схватили колика је важност узимања повољних кредита, односно зајмова, а исто тако колико је важно да предузимамо одређене кораке у смислу заштите нашег економског система када су у питању негативни трендови камата у еврозони. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК: Марко Ђуришић, Ана Ћирић, Александра Јерков, Јелена Вујић Обрадовић, Зоран Красић.

(Зоран Ћирић: Прешли сте на листу?)

На листу.

(Зоран Ћирић: Мислио сам да има још овлашћених.)

Па неће нико од овлашћених.

Посланиче, немојте, били сте овде код мене. Питала сам да ли желите сада или после. Рекли сте – сутра.

Реч има Зоран Красић. Изволите.

ЗОРАН КРАСИЋ: Прво ћу кренути од ових закона који се односе на гаранције. Покушаћу да избегнем причу о ономе што смо написали у амандманима, пошто ће о томе бити речи када буде расправа у појединостима. Морам да обавестим јавност да, према званичним подацима Министарства финансија, 31. марта 2017. године јавни дуг Републике Србије износи 24,9 милијарди евра. Чitam ваше податке, тако да немате потребе да било шта оспоравате. То је у динарима око 3.089 милијарди.

Морам да вам кажем да код нас у Србији има три начина приказивања стања јавног дуга и учешћа јавног дуга у БДП-у. Према Закону о јавном дугу, 31. марта то је било 65,3%, према методологији ЕУ то

је 62,1%, према Закону о буџетском систему то је 66,2%, а према Народној банци Републике Србије можемо само да претпоставимо колико би то могло да буде.

Други врло значајан податак за ову данашњу расправу јесте да је Република Србија у прва три месеца ове године имала трансакције по основу јавног дуга и само ћу да наведем неколико. Када су питању државне хартије од вредности емитоване на домаћем тржишту, стање 1. јануара је било око 1.000 милијарди динара, а 31. марта то је смањено на 995 милијарди. Ако узмемо Немачку развојну банку, стање дуга 1. јануара 2017. године је било 10.542.000, а 31. марта то је 11 милиона и неколико. Значи, расте.

Еврообвезнице. Обавезе по основу еврообвезница су се незнатно смањиле. Ако погледамо као индиректну обавезу ово што имамо према Немачкој развојној банци, онда видимо да је стање дуга 31. марта 2017. године повећано, то је 7.253 са 6.951. Све ово износим да бисмо видели у каквим трендовима живимо, какви су трендови и шта се доноси.

Стање гаранција Републике Србије на дан 31. март 2017. године, Електропривреда – у милионима евра, то је 378 милиона евра, индиректна обавеза Републике Србије. Ако погледамо ЕМС – ту измените у овим вашим обрасцима, они нису јавно предузеће него су акционарско друштво – код њих се то задржало на 41,1 милион евра. Значи, Република Србија са гаранцијама дугује укупно преко 2,25 милијарди евра. Још један врло интересантан податак јесте да су од 2012. године обавезе по основу гаранција Републике Србије за ЕПС од 184,5 милиона евра порасле на ових 378 милиона евра, што такође указује на неки тренд.

Врло је интересантно за јавност и за Владу да се упозна са трошковима сервисирања јавног дуга. Ја бих вас замолио да обратите пажњу, цитирам податке које Министарство финансија има. Видите, трошкови сервисирања јавног дуга од 1. јануара до 31. марта 2017. године, овако изгледају. Када су у питању државне хартије од вредности емитоване на домаћем тржишту, обавезе по основу главнице, то је 930 милијарди динара, а камате 27 кома нешто. Значи, само за камате се исплатио износ скоро као трећина главнице. Врло интересантна ствар. Код Немачке развојне банке за главницу је дато 47,5, а по основу камата 1,7.

Интересантна је ствар и код евро обвезница, ништа нисмо плаћали по основу главнице али смо 12,566 милиона дали по основу камате и ако се погледа спољни дуг, директне обавезе за прва три месеца, ми смо за четири милијарде динара више платили камате него главницу.

Врло интересантно и добар показатељ шта се дешава са нашим јавним финансијама. Интересантно је и у погледу задужења – наше обавезе у динарима су од укупног јавног дуга 20%, у еврима 40%, у доларима 33 кома нешто посто. Врло, врло интересантни показатељи указују да треба

бити врло опрезан приликом било каквог размишљања о директном и индиректном задуживању.

Само да вам скренем пажњу да по основу емитованих хартија од вредности, са стањем на 31.3.2017. године, наше обавезе у овом месецу износе 138 милиона евра и 16,7 милијарди, то је за јуни месец, за мај месец је 20 милијарди 520 милиона динара и 100 милиона евра.

Свако ко растумачи ове податке видеће да ово наше задуживање поприма алармантне токове и да све долази на наплату. Још једанпут да поновим, да се не би заборавило, читам званичне податке.

Ова влада је јула 2012. године затекла стање јавног дуга од 15,469 милијарди евра, а 31. марта ове године је стање дуга 24,5 милијарде евра. По правилу, емитовањем хартија од вредности треба да се раздужујете. Имам податке и о кретању каматних стопа, такође је врло неповољно.

Е сад, ако узмемо ова прва два закона, ја вас само подсећам да је Међународна банка за обнову и развој, односно Светска банка одобрила кредит, пројекат подршке Агенције за осигурање депозита од 145,3 милиона евра и то се налази у колони директне обавезе према иностранству, што подразумева да су то директне обавезе Републике Србије, нису индиректне обавезе. И ако по том основу плаћамо неку камату о којој сте причали на почетку, онда је то обавеза Републике Србије а не Агенције за осигурање депозита, јер је Република Србија наменски узела тај зајам да би санирала Агенцију за осигурање депозита, која је 2012. године остала без капитала.

Зашто? Због „Агробанке“, „Развојне банке Војводине“, „Универзалбанке“, „Прве београдске банке“, „СДПР банке“, да вам не причам шта је све било, али сте тада оснажили „Поштанску штедионицу“, па сте јој дали много више имовине и тако је Агенција остала без капитала.

Агенција за осигурање депозита осигурава 14,5 милијарди евра депозита физичких лица, микро, малих и средњих предузећа. Дакле, 14,5 милијарди евра укупних депозита је осигурано, квартално банке уплаћују 21 милион евра као обезбеђење да уколико банка крене у стечај, на дан отварања стечаја почињу да се рачунају рокови у којима Агенција треба да санира штедише и депоненте.

Сада се ту повезују два посла. Један је посао Агенција, примарни задатак да путем премије обезбеди средства у Фонд за осигурање депозита до неког стандарда од 0,8% иако сте ви пројектовали 5% иако се придржавате оне директиве ЕУ из 2014. године, али овом интервенцијом у закону где се омогућава да девизна средства Фонда за осигурање депозита се пласирају у дужничке хартије од вредности, хартије које издаје Република Србија, је погрешан потез.

Она мобилна средства са којима треба да се затвори, смири ситуација на банкарском тржишту и умире депоненти јер сваки стечај

проузрокује панику, зашто то не рећи, ви имате намеру преко овог закона да на релативно дуг временски период ангажујете у државне хартије од вредности, које служе за попуњавање буџетског дефицита и за неке капиталне инвестиције. Ја мислим да то не сме да се ради.

Затим, Агенција за осигурање депозита има своје депо рачуне код Народне банке Србије. Народна банка Србије је комисионар за девизна средства која се налазе у Фонду, а овим законом ви омогућавате да комисионар емитује хартије од вредности и да купац буде његов комитент.

Овде се на један начин прикрива ситуација да недостају средства, тим пре што сте у пословању – не кажем ви конкретно, него у неком ранијем периоду. 2007. године 11,8 милиона динара је Агенција изгубила у пословању са хартијама у вредности најквалитетнијих банака – Немачке централне банке, пласирањем средстава из Фонда за осигурање депозита ради куповине хартије од вредности, такође дужничких од немачке државе.

Ви сте сада нама направили једну причу, негативне каматне стопе али сте погрешно представили. То су камате које се плаћају на оно што сте се задужили код Светске банке, а овде по закону ви сте представили да ако девизна средства агенција пласира у иностранству на неки девизни рачун као депозит, а тамо се кажњава депозит са негативним каматним стопама – да се та штета не би десила, хајде ми то да уложимо у државне хартије од вредности, па сте отворили другу тему.

Како је могуће да се највећа зарада остварује трговином дужничких хартија од вредности која издаје Република Србија? Па шта је онда са нашом привредом? Шта је са нашим банкарским системом? Дакле, 14,5 милијарди евра депозита, што штедње, што депозита – колико је то депонената? Дакле, 50.000, 100.000, колико је то рачуна, 10, 15, 20 хиљада – све су то питања на која треба да се одговори.

Нажалост, у образложењу ова четири предлога закона нема ниједног одговора који би могао да на неки начин објасни ово што сам прочитао, а то су званични подаци, то су ваши подаци.

Ви овде кукате о лошем пословању. Ја сам само вас цитирао.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има народни посланик Иван Карић, Балша Божовић, Горан Ковачевић.

Горан Ковачевић, изволите.

ГОРАН КОВАЧЕВИЋ: Даме и господа, поштовани министри, данас на дневном реду су четири закона. Та четири закона у ствари могу да се поделе у два сета. Два закона се тичу Агенције за осигурање депозита и два закона се тичу кредитних линија за функционисање предузећа која се налазе у власништву Републике Србије.

Иако се чини да су ови закони прилично различити, и јесте тачно – два закона се налазе у делу који се тиче финансијског сектора, односно функционисања банака, односно осигурања депозита и два се

налазе у делу привреде. Суштински, ова два закона, ова четири закона, ова два сета закона имају једну основу. Ради се о променама које су, пре свега, настале у финансијском сектору. У финансијској сфери се налази основа зашто доносимо ова четири закона. Иако се чини да су различити, њихова основа налази се у различитим каматним стопама.

Агенција за осигурање депозита је агенција која прикупља финансијска средства и по члану 8. Закона о агенцијама, она каже да финансијска средства која се налазе у динарској вредности морају да буду усмерена, односно да треба да буду усмерене на хартије од вредности које штампа Народна банка, односно Република Србија, али се не говори о девизним средствима.

Проблем настаје оног тренутка када ми у закону дефинишемо да та средства треба да се користе на финансијским тржиштима у свету. Године 2008. овакав проблем са девизним средствима, односно са осигурањем депозита, нисмо имали. Када је референтна каматна стопа на шестомесечном нивоу износила 5,5% односно еурибор на три месеца 5,4%, на месец дана 5,24%, ми нисмо имали проблем са депозитима, односно првокласним хартијама од вредности које су се налазиле у страним банкама. Већ 2009. године почиње да се појављује проблем зато што референтна каматна стопа почиње да убрзано пада. Пик је достигнут 13. октобра 2008. године, 2009. већ имате референтну каматну стопу у еурибору која износи 1,08 односно 0,4.

Године 2015. у јануару еурибор креће да иде у минус на месечном нивоу, а до краја 2015. шестомесечни еурибор је у минусу. Ако поштујете закон, а морате да га поштујете поштујући закон о агенцијама, осигурању депозита, ви финансијска средства која скупите у девизном износу морате да уложите у такве институције. То значи да ми од 2015. године, односно Агенција за осигурање депозита, односно Народна банка која је комитент – она скупља финансијска средства и за интерес Агенције за осигурање их пласира – остварујемо негативну каматну стопу на финансијска средства која смо скупили по основу Агенције за осигурање депозита.

Та финансијска средства су негативна и ми просто почињемо да губимо. Зато данас овај закон подразумева да ми променимо своју одлуку и да омогућимо Народној банци, односно Агенцији за осигурање депозита да може своја финансијска средства да пласира и на домаћем тржишту, односно да купује хартије од вредности које штампа Народна банка, односно Република Србија.

Референтна каматна стопа у Србији је данас 4%. Оно што се чини и што изгледа да су обвезнице које ми издајемо, у 2016. години завршена са каматном стопом од 2%. Ми у овом тренутку нећемо да омогућимо и неће доћи до губитка основног капитала, функционишући на овај начин. Оно што је суштина, ако погледате овај закон који мењамо, ми

кажемо да ова мера траје само до тренутка док постоји негативна камата на светским финансијским тржиштима. Наш проблем данас није долар јер у овом тренутку, захваљујући каматама ФЕД-а које расту и које се крећу негде на око 1%, ми полако излазимо из негативне каматне стопе у доларима али остајемо у негативним каматним стопама у еврима. Пошто се Србија налази у зони евра, пошто се наслањамо на ЕУ, практично нам проблем представљају финансијска средства у еврима која се налазе у Агенцији за осигурање депозита.

Као што имамо проблем са ниским каматним стопама које су историјски преседан, односно ово што се дешава неће се дешавати више никада, истовремени разлог – доношење одлуке за ова два претходна закона, представља по мени кључни разлог за ове две кредитне линије. Суштина, по мени, јесте чињеница да ова два кредита узимамо по фиксној каматној стопи од 0,8%.

Тренутна инфлација у еврозони је у последња два месеца отишла 0,2% и са 1,7 дошла је до 1,9%. Централна банка Европе је предвидела инфлацију од 2%. Ако узмете трошкове од 0,75 који су фиксни и 0,25 који су на средства која не повучемо – и са каматном стопом која је фиксна налазимо се испод зоне инфлације. У оваквим условима, када су овакви историјски преседани, задуживање је потпуно природна ствар. Ми данас овде не говоримо о ЕПС-у. Када говоримо о овим законима, ми говоримо о гаранцијама које Влада Републике Србије, односно Скупштина Србије, даје на задуживање. Ради се о гаранцијама које имају потпуно утемељење у оба закона.

Ако погледате члан 4. ви ћете видети да смо у другој ставци јасно рекли – ако дође до проблема у отплати зајмова, ми ћемо аутоматски блокирати рачуне та два јавна предузећа, односно Електромреже Србија и Електропривреде, и са тих рачуна наплатити средства која нису они наплатили на основу главнице, камата и осталих трошкова који настају по основу узимања ових кредита.

Практично, ова два задужења, ове две кредитне линије су потпуно финансијски неутралне што се буџета Републике Србије тиче. Ми смо их планирали за буџет у 2017. години, потпуно се обезбедили чланом 4. став 2. да неће бити трошка у буџету Републике Србије – биће у функционисању јавних предузећа. Не улазећи у технику и разлоге зашто узимамо ове кредите, свима нам је јасно да су ово два кључна кредита која ће омогућити боље функционисање та два предузећа.

Пре свега, у области Електропривреде то подразумева да ће људи у Обреновцу имати квалитетније услове за живот. Али је значајнија електромрежа. Пребацивање напона са 220 на 400 киловата представља будућност функционисања електромреже Србије.

Прстен који се прави, кредитом који подразумева попуњавање празнина које морају да се попуне, омогућиће функционисање

електромреже и целог енергетског сектора у будућности на потпуно другачији начин. Потпуно се слажем са министром који каже да је ЕПС једна велика, тешка и компликована прича. Али сви заборављају да је ЕПС једна огромна развојна шанса и много људи данас у Србији заборавља да каже да је производ ЕПС-а врло конкурентан, као ретко који производ у Србији на тржишној утакмици у Европи, у функцији реализације функционисања.

ЕПС ће бити тежак проблем. Биће проблем док функционише, јер је то такав систем од како је направљен, али помаци су видљиви од 2012. када смо имали наплату од 80 максималних процената, до 95 у процесу дистрибуције, у области производње, у области мреже – све то иде напред.

Ова четири закона у ствари су закони који показују како Влада Србије реагује када има проблем – иако је последица не њеног деловања него глобалних економских услова, реагује да те проблеме реши. Када има шансу да се задужи по јефтиним кредитним условима, да искористи оно што је привилегија још неко време јер данас имате скупље кредите у доларима а јефтиније у еврима. У еврима ће врло брзо доћи – за годину, годину и по дана, да финансијска средства постају скупља.

Подсећам вас да инфлација у Европи расте – како расте инфлација самим тим расту и показатељи који говоре да БДП расте, да расте и смањује се стопа незапослености и нема потребе за јефтиним новцем. Ово је време када се треба задуживати.

Наравно да Скупштина Републике Србије и јесте ту да подржи Владу Републике Србије и ово је пример, ова четири закона говоре како се брзо и оперативно реагује у смислу функционисања и економског напредовања Србије.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има министар Вујовић. Изволите.

ДУШАН ВУЈОВИЋ: Хвала лепо.

Мени је већ помало неинтересантно да понављам податке о јавном дугу, али морам пошто видим да немамо правилно разумевање тих величина и мислим да је јако важно да их поменем.

Навели сте и наводили гомилу чињеница које су цитиране из неког извештаја, али закључак није правилан. Када се подвуче линија, када се све сабере, када се узме у обзир шта су ефекти појединих облика позајмљивања, када се узме у обзир шта су ефекти промене валутних курсева које ми не контролишемо – стање је следеће. Дана 31. децембра – 24 милијарде 800 милиона евра, еквивалент у еврима, не стање дуга у еврима него је прерачунато у евре. Дана 31. марта – 24 милијарде 500 милиона евра. Тачније, цифра је смањена за 300 милиона, тачно за отплату кредита „Societe Generale“ од 290 и нешто милиона. Ту се тачно зна која трансакција је довела до смањења. У периоду од 31. марта до 30. априла, то сам на прошлој нашој седници цитирао, дошло је до даљег смањења на 24

милијарде 150 милиона евра, а то смањење је резултат отплате неких доспелих хартија и кредита и промене курса.

Најновији податак, са данашњим даном – 23 милијарде и 900 милиона, биће објављено за пар дана. Званично 23 милијарде и 900, искључиво због промене курса. Значи, курс нам је ишао на руку и сада смо испод 24 милијарде. Тренд је позитиван. Да ли је ниво дуга висок? Јесте. И тиме се боримо. Да ли је тренд правилан? Јесте. Да ли нам се продужава рочност зајмова? Продужава, што је добро. Да ли нам се смањују камате? Смањују, укључујући и овај зајам. Добро сте израчунали, 182 милиона, али по 0,7%, ово су различити зајмови. Оно су била слободна средства којим нисмо повећали дуг него су нам до сада све доспеле обавезе, тим кредитом ћемо да плаћамо. Значи, после ратификације која је урађена добићемо тзв. правно мишљење и после тога ћемо повући средства и њима можемо да платимо све обавезе које сматрамо да треба да платимо тим дугом. Према томе, са 0,7% ћемо отплатити неке обавезе где тренутно плаћамо 5%, 6% и тиме ћемо на 182 милиона плаћати 1,2 милиона годишње, уместо 10, 11 или 12 милиона, колико плаћамо данас. Трошак се смањује 10 према један. Неће се променити дуг ни за евро, али ће се трошак смањити.

Друго, што се тиче инструмената, добро сте рекли, сви знамо да овде имамо претежно три валуте – динари 20%, еври преко 40%, долари 35%, остатак су јени, швајцарски франци итд, што су ситнице, ми их и водимо у динарима све заједно, кумулативно. Никакве дилеме нема. Који су инструменти? И ту сте све лепо рекли, само што ја не видим никаквог разлога да ту постоји збуњеност. Спремни смо да направимо посебну сесију, то сам већ понудио пре, и да прођемо кроз комплетне материјале. Значи, постоје хартије од вредности где нема враћања до момента кад она доспева, не плаћа се главница, плаћа се у моменту доспећа.

Поменули сте цифру од 20,5 милијарди, потпуно тачно. Али, она је рефинансирана јуче, по истој стопи по којој смо рефинансирали претходне. Према томе, то је хартија која је издата, плаћамо камату, доспева тог дана, имали смо више него довољно тражње и рефинансирали смо у потпуности 20,5 милијарди по бољој каматној стопи него пре, не толико колико смо добили од Светске банке, 5,6%. Према томе, без промене каматне стопе имали смо довољно ликвидности на тржишту да то рефинансирамо. То није утицало на дуг. Једно смо вратили, покупили смо исто толико пара и то рефинансирали. Значи, сложена је математика, сложена је структура, али такав је живот.

Коначно, гаранције које се свуда у свету воде према вероватноћи да се те гаранције фрактуирају, код нас се, из предострожности због нашег кредитног рејтинга који још увек није онакав какав би могао да буде, воде као да ће 100% све да буду наплаћене. Према томе, оно о чему данас дискутујемо су ова два кредита, о мериторности тих кредита суди струка, суди сектор – ми обезбеђујемо финансирање а они кажу да ли је

опепељавање правилан пројекат, да ли је комплетирање мреже правилни пројекат итд.

Водите рачуна да KfW има 10 пута већу тражњу за својим кредитима него што то може да исфинансира. Према томе, ми смо у повлашћеној позицији да нам они дају изузетно повољна средства и на нама је да изаберемо пројекте, да их дефинишемо на прави начин, да се постигну развојни и структурни циљеви које нам дају. Они нам дају и за водоводе, и за енергетику, итд. На нама је квалитет пројеката, на нама је спремност да то спроведемо, а они нам дају повољне услове. Мислим да ово што данас одобравамо, то јесте ново задужење али пројектно и биће евидентирано као дуг тек кад се та средства повуку, не пре тога. А када крене сервисирање, за три године у случају ЕМС-а и за пет година у случају ЕПС-а, биће много мање него за просечну цену дуга који данас имамо.

Према томе, ако постигнемо онај ефекат који очекујемо у реалном делу, онда имамо и реално побољшање енергетике и сервисирање које је много повољније него просек или било шта друго. Ја не знам како човек може него да на маргини побољшава ствари, корак по корак. Према томе, потпуно сте у праву – дуг је лош друг. Да, ако не да ефекте. Значи, ако позајмимо ове паре, ако бацимо ових 182 милиона, а ми радимо све да не бацимо, напротив, онда је то лош друг. Ако позајмимо паре па стоје, па и тих 0,25% интеркаларне камате је трошак, онда је то питање нас а не питање онога ко финансира. То је питање сектора и наше спремности. Дајте да о томе разговарамо. Али то је правилно. Значи, то је правилно – извештавање о статусу пројеката, то је прави начин и одговор на вашу дилему, а не да не узимамо. Јер, једноставно не можемо другачије, све земље на нашем нивоу развоја позајмљују страну акумулацију.

Конечно, дилема око тога шта се дешава са Агенцијом за осигурање депозита. Ви сте добро неке ствари навели. Извори ризика су ту познати. Значи, Агенција је остала без свог основног фонда који има карактер осигурања. Она је остала без фонда због тога што смо били принуђени да интервенишемо у ситуацији када су многе банке ушле у проблеме. Ми смо то потпуно исцрпили, до краја. И онда је држава, због финансијске стабилности, због стабилности целог система – где поново правилно цитирате 14 и по милијарди, не рачунајући све остале индиректне ефекте, рекла – нама је у интересу да позајмимо средства, да држава подметне леђа и позајми по 0,7% средства од Светске банке, то се зове „он лендинг“, да их уступи Агенцији за осигурање депозита али је на себе примила дуг. Према иностранству држава је дужник, а не Агенција. Агенција ће из својих прихода то сервисирати. Агенција нама за те паре дугује 0,7% које ће држава директно пренети, без наплате било чега, пренети Светској банци кад то буде доспевало.

Шта се сад дешава? Пошто су то паре које нису намењене за трошење него као резерва, оне стоје, под знаком навода у кешу, у готовом

и обично смо те паре депоновали на рачун Народне банке, овај пут за рачун и у корист АОД-а, Агенције за осигурање депозита, која је то држала као што имате рачуне по виђењу, тако су и они то тамо држали. И Народна банка је обично то пласирала са свим осталим девизним резервама које је имала. Обично је то давало неку малу каматну стопу, било је пласирано кроз врло ограничени број институција највишег кредитног рејтинга које су нудиле и ликвидност и неки принос.

Стицајем околности који ми не контролишемо, тај принос на то пласирање је сада негативан. Пошто је АОД, Народна банка има различите пласмане и она у просеку има неку негативну камату, али пошто се овде води рачуна када је пласирано, АОД на тих 145 милиона, правилно сте рекли, има негативан доходак који они немају одакле да покрију сем да узму паре које комерцијалне банке уплаћују као ново осигурање. Комерцијалне банке кажу – па, чекајте, ви сте рекли да нам помажете а сада нам наплаћујете и 0,7% и још негативну стопу на ову главницу. Значи, то делује парадоксално али ипак је то ситуација која се ретко дешавала у историји. Имате негативне каматне стопе на депозите по виђењу.

Другим речима, када не би било елемента ризика ми бисмо рекли – па оставите то, нека стоји у кешу на патосу у Народној банци па ћемо да одлазимо да чувамо на смену. Разумете? Нема смисла да плаћамо. Они су израчунали 600.000 евра по периодима. Могу да вам кажем цифре, али да не преоптерећујемо све цифрама. Имамо цифре, можемо да вам дамо тачне цифре.

Суштина је да пошто је држава већ примила на себе тај дуг и пошто се тај ниво ризика већ догодио, да кажемо да те банке код којих наша централна банка пласира девизне резерве и онако држе, између осталог, и наш дуг – већина њих, као што је „Дојче банка“ и остали имају више наших хартија од вредности него што имају девизних резерви. Уосталом, наш дуг је 24 милијарди а девизне резерве су десетак милијарди. Значи, ми имамо 2,4 пута већи дуг него што имамо девизне резерве. То је добар однос, али то су још увек много већи износи.

Према томе, ми плаћамо „Дојче банци“ не само камату на наше хартије од вредности које они држе, него плаћамо и 0,5% – 0,6% на кеш резерве. То је за нас, што би народ рекао, тренутно „дупло голо“.

Ми само желимо, не наређујемо никоме ништа, овим законом да дозволимо Агенцији за осигурање депозита да у таквој ситуацији види са Народном банком, са Владом, да ли је опортуно, не мењајући ниво ризика да те паре пласирају и да тиме не поремете свој однос.

Напомињем, поред овог износа постоји и други, резервни кредит који уопште није повучен, који стоји у форми ликвидности, а то је кредит ИБРД – Европске банке за обнову и развој, који је друга половина тог надокнађивања средстава Агенције за осигурање депозита, тако да ће они то моћи да повуку чак и ако се ово пласира, рецимо, једном годишње,

хартије или краткорочно неке инструменте. Они ће моћи да рачунају на више од половине износа. Ја се надам да неће требати, али ако затреба, имаће. Другим речима, радимо нешто што је и корисно – одржава ниво ризика, смањује расходе Агенције за осигурање депозита и омогућава да се то све превазиђе.

Да вас упозорим, све ово је привремено решење зато што постоји таква међународна ситуација и зато што држава има велики улог у Агенцији за осигурање, односно Фонду за осигурање депозита. Оног момента, и поново сте цитирали један тачан број али нисте целу причу рекли до краја... ми смо пошли од неке цифре али ћемо у року од седам, осам година доћи до тог плафона где ће комерцијалне банке уплаћујући ова осигурања, под условом да не дође до новог краха и повлачења, доћи до нивоа пуног фонда и онда ћемо рећи – е сад више не треба, сад државу могу да исплате. Они ће постепено исплаћивати овај зајам, неће му додавати ново и да бог да здравља, за 10-15 година бићемо у ситуацији да ће комерцијалне банке у целости бити иза Фонда за осигурање депозита својим давањима на основу вредности штедних улога. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК: Министар Антић има реч.

АЛЕКСАНДАР АНТИЋ: Пре свега, хтео бих да се захвалим народним посланицима на дискусијама – госпођи Пауновић, госпођи Филиповски и господину Ковачевићу, који су, чини ми се, са великом пажњом препознали значај ова два пројекта, зајмова који се налазе на одлучивању.

Морам да истакнем ово о чему је господин Ковачевић говорио. Пре свега, апсолутно се слажем и потпуно сам уверен да енергетика представља једну од највећих шанси у Србији, али око тога морамо да имамо потпуни консензус и апсолутну свест где се налазимо и како се процеси одвијају. Драга господо, уважене даме и господо, Србија има тачно 4.054 мегаватне инсталисане снаге у термокапацитету и 2.920 снаге инсталисане у хидрокапацитету. Последњи објекти су изграђени – „Блок Б2“ у „Костолцу“ снаге 316 мегавата и „Хидроелектрана“ Пирот снаге 80 мегавата 1991. и 1992. године. Људи, 25 година ми као држава, као друштво, „Електропривреда Србије“, али ми сви заједно нисмо изградили ништа. У међувремену производња расте. Године 2001, 2002, 2003, 2004, па и 2005. године производња је била на нивоу од 30.000 гигават-сати. Сваке године расте. Дошли смо до 2016. године, када је била 36 хиљада GwH, али нисмо изградили ништа ново. Значи, ми то радимо „на ивици жилета“. То је пренапрегнут систем.

Ја сам политичар, као и већина вас, али сам силом прилика морао да уђем у најситније детаље да бих могао на елементаран начин, пристојно да водим овај систем, испред Владе Републике Србије и ове Скупштине која ме је, на крају дана, изабрала. У зимским данима нама производња иде, односно потрошња, конзум иде дневно на преко 130, 140

GwH. Термо сектор, када ради у пуном капацитету, тог дана не може да избаци 100 GwH. Ако хидрологија није феноменална, а обично у том зимском периоду није феноменална – ми немамо довољно струје. Тако да немамо у потпуности избалансиран систем и зато у делу године увозимо а у делу године извозимо електричну енергију. Ја сам јако срећан што смо у последњих годину дана више извозили него што смо увозили. Прочитао сам вам податке, они су апсолутно егзактни. За нешто више од годину дана тај плус ЕПС-а је више од 30 милиона евра. Али, да би то представљало озбиљну шансу, ми морамо да уђемо у нови инвестициони циклус.

Морамо да сачувамо ова производна постројења која сада имамо и зато морамо да радимо отпепељивање ТЕНТ-а А, јер, људи, ТЕНТ А је 1.750 мегавата. Значи, морамо да сачувамо тих 1.750. Да бисмо их сачували, морамо да уложимо и морамо да градимо нове.

Ова влада гради „Костолац Б“. Хвала и претходној влади која је радила прву фазу тог „Костолца Б“, који је представљао ревитализацију „Костолца Б1 и Б2“ али сада радимо „Б3“, 350 мегавата, први велики пројекат. У време ове владе је стављено на мрежу 80 мегавата из обновљивих извора. У овом тренутку, у различитој фази изградње налази се између 400 и 500 мегавата из обновљивих. Тврдим да то није довољно и да морамо још – пре свега из хидро капацитета, можда нешто из гаса, пре свега за балансирање система јер кад нам уђе оволики капацитет из обновљивих, ми то морамо да балансирамо.

Зато очекујемо велику подршку ове скупштине, која када критикује – можда делом и с правом критикује али мора до краја да разуме да нам је потребна нова инвестициона политика и нови инвестициони циклус да би остваривали управо такве циљеве, којима би сви заједно на крају дана били задовољни.

Желим да се захвалим колеги Красићу, који је имао озбиљну анализу али није тангирао ове законе код којих ја мало помажем колеги Вујовићу из домена мог ресора. Хвала и господину Вукадиновићу што је цитирао премијера Вучића. Морам да кажем да је то био добар, квалитетан део ваше дискусије. Морам да вам да одговор – зашто кредит.

Људи, нико не финансира такве ствари из свог, да кажем, „кеш флоуа“, из своје текуће ликвидности, поготово када има прилику да узме добар кредит, са добрим грејс-периодом, ниском каматном стопом. Сви тако раде. Овде има и у власти и у опозицији људи који су били озбиљни директори у озбиљним системима и мислим да нема потребе да то елаборирам и доказујем. Зашто Електропренос? Понављам, у светлу „Трансбалканског коридора“, у светлу кабла који ће ићи између Црне Горе и Италије, мислим да је то стратешки важна ствар. Надам се да сви они – који ово наше понекад политичко препуцавање доживљавају као 5% али 95% као онај озбиљан део нашег политичког живота и рада – схватају шта је у томе стратешко.

На крају, заиста не бих желео да као Скупштина упадамо у различите теорије завере. Зашто од KfW? Пре свега, KfW, када је мој, електросектор у питању, јесте озбиљан кредитор али није најзначајнији. На пример, када је ЕПС у питању, данас повлачимо 45 милиона од KfW а последњи озбиљан кредит који смо радили, инвестициони, био је од кинеске „Ексим“ банке – 608 милиона долара. Значи, то су потпуно различите димензије. Ових 15 милиона, када је у питању ЕМС, је заиста мали износ у односу на квалитет фирме. То је фирма која заиста функционише у складу са најбољом пословном праксом. Има најнижи могући ниво, онај дуг према ЕБД и то је заиста смешно да тако посматрамо. Молим вас да не правимо те теорије завере. Нико не планира приватизацију ни дела енергетског система.

Када смо код теорија завере, хоћу да допуним једну вашу – чисто да би вам било интересантније. Направили сте ту паралелу, господин Грчић, за кога мислим да је заиста велику енергију посветио раду ЕПС-а, господин Грчић, директор ЕПС, пре тога је био директор „Колубаре“. Имам за вас и трећи моменат, да употпуним теорију завере. Родом је из Обреновца. Онда сте заокружили цео систем. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Како нисам продужила радно време, данас ћемо завршити, јер је посланичкој групи Српске радикалне странке остало више времена него што имамо до 18.00 часова.

Настављамо сутра у 10.00 часова.

Први говорник је Милорад Мирчић. Хвала.

(Седница је прекинута у 17.55 часова.)